

Uradni list Republike Slovenije

Internet: www.uradni-list.si

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. **77** Ljubljana, torek **31. 5. 2022**

ISSN **1318-0576** Leto **XXXII**

VLADA

1772. Uredba o odpadkih

Na podlagi šestega odstavka 24. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 44/22) Vlada Republike Slovenije izdaja

UREDBO o odpadkih

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina in namen)

(1) Ta uredba za namenom varstva okolja in varovanja človekovega zdravja določa pravila ravnanja in druge pogoje za preprečevanje ali zmanjševanje škodljivih vplivov nastajanja odpadkov in ravnanja z njimi ter zmanjševanje celotnega vpliva uporabe naravnih virov in izboljšanje učinkovitosti uporabe naravnih virov v skladu z Direktivo 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L št. 312 z dne 22. 11. 2008, str. 3), zadnjič popravljeno s Popravkom (UL L št. 32 z dne 4. 2. 2019, str. 35), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2008/98/ES).

(2) Ta uredba za izvajanje Uredbe Komisije (EU) št. 1357/2014 z dne 18. decembra 2014 o nadomestitvi Priloge III k Direktivi 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L št. 365 z dne 19. 12. 2014, str. 89), zadnjič spremenjene z Uredbo Sveta (EU) 2017/997 z dne 8. junija 2017 o spremembi Priloge III k Direktivi 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede nevarne lastnosti HP 14 »ekotoksično« (UL L št. 150 z dne 14. 6. 2017, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1357/2014/EU) določa tudi kriterij za vrednotenje pripisa nevarne lastnosti HP 9.

2. člen

(uporaba)

(1) Ta uredba se uporablja za vse odpadke, razen če je s posebnim predpisom za posamezno vrsto ali tok odpadkov določeno drugače.

(2) Ta uredba se ne uporablja za:

1. snovi, ki se izpuščajo z odpadnimi plini v zrak,
2. tla (in situ), vključno z neizkopanim onesnaženim delom tal, in objekte, trajno povezane s tlemi,
3. neonesnažen del tal in drug naravno prisoten material, izkopan med gradbenimi deli, če se ta material v prvotnem stanju in brez obdelave uporabi za gradnjo na kraju, kjer je bil

izkopan, v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki, ki nastanejo pri gradbenih delih, in s predpisom, ki ureja obremenjevanje tal z vnašanjem odpadkov,

4. radioaktivne odpadke,

5. deaktivirane eksplozive, in

6. fekalne snovi, če niso zajete v 2. točki tretjega odstavka tega člena, slamo in druge naravne nenevarne materiale, ki nastajajo pri kmetovanju ali gozdarjenju in se uporabljajo pri kmetovanju, gozdarjenju ali za pridobivanje energije iz tako nastale biomase s postopki ali metodami, ki ne škodujejo okolju in ne ogrožajo človekovega zdravja.

(3) Ta uredba se v obsegu, ki ga urejajo druga področja zakonodaje, ne uporablja za:

1. odpadne vode, kolikor so urejene v predpisih, ki urejajo emisijo snovi in toplote v vode,

2. živalske stranske proizvode, vključno s predelanimi proizvodi, kolikor so urejeni v Uredbi (ES) št. 1069/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o določitvi zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi, ter v razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1774/2002 (Uredba o živalskih stranskih proizvodih) (UL L št. 300 z dne 14. 11. 2009, str. 1), zadnjič spremenjeni z Uredbo (EU) 2019/1009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2019 o določitvi pravil o omogočanju dostopnosti sredstev za gnojenje EU na trgu, v spremembi uredb (ES) št. 1069/2009 in (ES) št. 1107/2009 ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2003/2003 (UL L št. 170 z dne 25. 6. 2019, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1069/2009/ES), razen za tiste, ki so določeni za sežig, odlaganje ali predelavo v napravi za pridobivanje bioplina ali napravi za kompostiranje,

3. trupla živali – ki so poginile drugače kakor z zakolom, vključno z živalmi, pokončanimi zaradi izkoreninjenja kužnih živalskih boleznih – ki so odstranjena v skladu z Uredbo 1069/2009/ES,

4. odpadke, ki nastajajo pri raziskovanju, pridobivanju, bogatenju in skladiščenju mineralnih surovin in obratovanju kamnolomov, kolikor so urejeni v predpisih, ki urejajo ravnanje z odpadki iz rudarskih in drugih dejavnosti izkoriščanja mineralnih surovin, in

5. snovi, ki niso proizvedene iz živalskih stranskih proizvodov ali jih ne vsebujejo in so namenjene za uporabo kot posamična krmila, opredeljena v Uredbi (ES) št. 767/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o dajanju krme v promet in njeni uporabi, spremembi Uredbe (ES) št. 1831/2003 Evropskega parlamenta in Sveta in razveljavitvi Direktive Sveta 79/373/EGS, Direktive Komisije 80/511/EGS, direktiv Sveta 82/471/EGS, 83/228/EGS, 93/74/EGS, 93/113/ES in 96/25/ES ter Odločbe Komisije 2004/217/ES (UL L št. 229, 1. 9. 2009, str. 1), zadnjič popravljene s Popravkom (UL L št. 35 z dne 7. 2. 2019, str. 44).

(4) Če v predpisih, ki urejajo vode, ni določeno drugače, se ta uredba ne uporablja za naplavine, ki se zaradi upravljanja

voda in vodnih poti, preprečevanja poplav ali blažitve posledic poplav in suše ali izsuševanja tal premeščajo znotraj površinskih voda, če se dokaže, da naplavine nimajo nevarnih lastnosti v skladu s to uredbo.

(5) Ta uredba se ne uporablja za dele človeških teles in organov, vključno z mrtvimi človeškimi zarodki in fetusi, ki se upeljujejo v upeljevalnicah za pokojnike po določbah zakona, ki ureja pogrebno in pokopališko dejavnost. V primeru iz prejšnjega stavka je treba izvajati postopke ravnanja s pepelom, ki nastane pri takšnem upeljevanju, v skladu z zakonom, ki ureja pogrebno in pokopališko dejavnost.

(6) Ta uredba se ne uporablja za posekani les gozdnih drevesnih vrst, ki nastane kot posledica sečnje dreves, ki je potrebna zaradi izvajanja gradbenih del, razen če takšna sečnja predstavlja hkrati tudi sanitarno sečnjo skladno z zakonom, ki ureja gozdove, ali če namerava lastnik posekanega lesa gozdnih drevesnih vrst le-tega zavreči iz drugih razlogov.

3. člen

(izrazi)

Izrazi, uporabljeni v tej uredbi, pomenijo:

1. biološki odpadki so biorazgradljivi odpadki z vrtov in iz parkov, odpadna hrana in kuhinjski odpadki iz gospodinjstev, restavracij, gostinske dejavnosti, pisarn, trgovin na debelo in trgovin na drobno ter primerljivi odpadki iz obratov za predelavo hrane;

2. deaktivirani eksplozivi so eksplozivi, ki niso več namenjeni za uporabo;

3. evidenčni list je listina, s katero imetnik odpadkov in prevzemnik pošiljke odpadkov potrđita oddajo in prevzem pošiljke odpadkov;

4. hidravlično vezane snovi ali predmeti so predelane snovi ali predmeti, proizvedeni pri postopku predelave odpadkov, ki imajo lastnosti hidravličnega veziva in ki se po vgradnji v zunanje okolje povežejo v monolitno predelano snov ali predmet;

5. hidravlično nevezane snovi ali predmeti so predelane snovi ali predmeti, ki po predelavi odpadkov in vgradnji v zunanje okolje ostanejo v obliki medsebojno nepovezanih delcev predelane snovi ali predmeta;

6. izvajalec obdelave je predelovalec ali odstranjevalec odpadkov;

7. lastnik predelane snovi ali predmeta je oseba, ki je odpadke predelala v predelano snov ali predmet, ali oseba, ki je od izvajalca predelave odpadkov pridobila iz odpadkov reciklirano ali drugače predelano snov ali predmet;

8. listina iz Uredbe 1013/2006/ES je dokument iz Priloge IB ali Priloge VII Uredbe (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov (UL L št. 190 z dne 12. 7. 2006, str. 1), zadnjič spremenjene z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2020/2174 z dne 19. oktobra 2020 o spremembi Prilog IC, III, IIIA, IV, V, VII in VIII k Uredbi (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o pošiljkah odpadkov (UL L št. 433 z dne 22. 12. 2020, str. 11), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1013/2006/ES), in služi kot dokazilo o pošiljki odpadkov, ki so bili poslani v obdelavo v drugo državo članico Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU) ali tretjo državo ali sprejeti v Republiko Slovenijo (v nadaljnjem besedilu: RS) v skladu z Uredbo 1013/2006/ES;

9. naplavine po tej uredbi so usedline iz osnovne struge tekočih voda, dna stoječih voda ter dna notranjih morskih voda in teritorialnega morja;

10. naprava za obdelavo odpadkov je naprava v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja, v kateri se odpadki obdelujejo;

11. oddaja odpadkov je oddaja odpadkov v nadaljnje ravnanje z evidenčnim listom;

12. odpadna hrana pomeni vso hrano, kot je opredeljena v 2. členu Uredbe (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije

za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane (UL L št. 31 z dne 1. 2. 2002, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) 2019/1381 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o preglednosti in trajnosti ocenjevanja tveganja v prehranski verigi v EU ter o spremembah uredb (ES) št. 178/2002, (ES) št. 1829/2003, (ES) št. 1831/2003, (ES) št. 2065/2003, (ES) št. 1935/2004, (ES) št. 1331/2008, (ES) št. 1107/2009, (EU) 2015/2283 in Direktive 2001/18/ES (UL L št. 231 z dne 6. 9. 2019, str. 1), ki je postala odpadek;

13. odstranjevalec je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki kot dejavnost opravlja odstranjevanje odpadkov v skladu s to uredbo;

14. pošiljka odpadkov je količina odpadkov z isto številko odpadka, ki jih na območju RS imetnik odpadkov pošilja s kraja nastanka, predhodnega skladiščenja ali skladiščenja na kraj predhodnega skladiščenja, skladiščenja ali obdelave odpadkov z enim prevozom v enem dnevu; za pošiljko odpadkov se ne šteje pošiljka nenevarnih odpadkov, ki jo imetnik teh odpadkov pošilja med skladišči ali napravami za obdelavo odpadkov v RS, ki jih sam upravlja;

15. predelana snov ali predmet so proizvodi, materiali ali snovi za prvotni namen ali druge namene, pridobljeni v postopku recikliranja ali drugačne predelave odpadkov;

16. predelovalec je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki kot dejavnost opravlja predelavo odpadkov v skladu s to uredbo;

17. predhodno skladiščenje odpadkov je skladiščenje odpadkov pri zbiralcu v zbirnem centru ali v skladišču pri trgovcu z odpadki ali posredniku z odpadki, če odpadke prevzameta v fizično posest, in v katerem se odpadki raztovorijo za namene priprave za prevoz do kraja njihove obdelave, pri čemer predhodno skladiščenje odpadkov ni postopek R 13 iz Priloge 1, ki je sestavni del te uredbe ali postopek D 15 iz Priloge 2, ki je sestavni del te uredbe;

18. prepuščanje odpadkov je oddaja odpadkov v nadaljnje ravnanje brez evidenčnega lista, kadar je to dovoljeno na podlagi posebnega predpisa, ki ureja ravnanje z določeno vrsto odpadkov;

19. prevoznik je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki kot dejavnost opravlja prevažanje odpadkov drugih imetnikov odpadkov v skladu s to uredbo;

20. skladiščenje odpadkov je skladiščenje odpadkov pri izvajalcu obdelave do njihove predelave ali odstranjevanja;

21. začasno skladiščenje odpadkov je skladiščenje odpadkov pri izvornem povzročitelju odpadkov na kraju njihovega nastanka do njihove oddaje ali prepustitve v zbiranje ali obdelavo, pri čemer začasno skladiščenje odpadkov ni postopek R 13 iz Priloge 1 te uredbe ali postopek D 15 iz Priloge 2 te uredbe;

22. zbiralec je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki kot dejavnost opravlja zbiranje odpadkov v skladu s to uredbo;

23. zbirni center je objekt za prevzemanje odpadkov, vključno z njihovim predhodnim sortiranjem in predhodnim skladiščenjem za namene prevoza do naprave za obdelavo odpadkov.

(2) Izrazi, uporabljeni v tej uredbi, ki niso opredeljeni v prejšnjem odstavku tega člena, imajo pomen, kot ga določa zakon, ki ureja varstvo okolja.

4. člen

(seznam odpadkov)

(1) Seznam odpadkov je določen v prilogi Odločbe Komisije z dne 3. maja 2000 o nadomestitvi Odločbe 94/3/ES o oblikovanju seznama odpadkov skladno s členom 1(a) Direktive Sveta 75/442/EGS o odpadkih in Odločbe Sveta 94/904/ES o oblikovanju seznama nevarnih odpadkov skladno s členom 1(4) Direktive Sveta 91/689/EGS o nevarnih odpadkih (UL L št. 226 z dne 6. 9. 2000, str. 3), zadnjič spremenjene s Sklepom Komisije z dne 18. decembra 2014 o spremembi Odločbe Komisije 2000/532/ES o seznamu odpadkov v skladu

z Direktivo 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 370 z dne 30. 12. 2014, str. 44), (v nadaljnjem besedilu: Odločba 2000/532/ES).

(2) Snov ali predmet, uvrščen na seznam odpadkov, je odpadek le, če ustreza opredelitvi odpadka iz zakona, ki ureja varstvo okolja.

(3) Z odpadkom se ravna kot z nevarnim odpadkom, če je odpadek na seznamu odpadkov uvrščen med nenevarne odpadke.

(4) Z odpadkom se ravna kot z nevarnim odpadkom, če je odpadek na seznamu odpadkov uvrščen kot nevarni odpadek.

(5) Določbe prejšnjega odstavka se ne uporabljajo za:

1. mešane komunalne odpadke iz gospodinjstev in
2. nevarne frakcije komunalnih odpadkov iz gospodinjstev, dokler jih ne prevzame zbiralec.

5. člen

(vrednotenje nevarnih lastnosti in dodelitev številke odpadka)

(1) Številko odpadka mora odpadku dodeliti povzročitelj odpadkov, razen v primeru prepuščanja odpadka, ko mu jo mora dodeliti zbiralec, ki odpadek prevzame. Dodelitev številke odpadka iz prejšnjega stavka se izvede po naslednjem postopku:

1. v prilogi Odločbe 2000/532/ES se v poglavjih od 01 do 12 ali od 17 do 20 najprej identificira vir nastanka odpadka oziroma vrsto dejavnosti, pri kateri je odpadek nastal, in nato še ustrezno šestmestno številko odpadka, razen številke, ki se v teh poglavjih končajo z 99;

2. če v poglavjih od 01 do 12 ali od 17 do 20 priloge Odločbe 2000/532/ES ni mogoče določiti ustrezne številke odpadka glede na dejavnosti, ki jih izvaja povzročitelj odpadkov ali glede na vir nastajanja odpadka, ki je bil prepuščen zbiralcu, jo je treba poiskati v poglavjih 13, 14 in 15;

3. če ni ustrezna nobena od številke odpadkov iz 1. in 2. točke tega odstavka, se odpadek poišče v poglavju 16 Priloge Odločbe 2000/532/ES;

4. če odpadka ni mogoče uvrstiti v poglavje 16 iz prejšnje točke, se v delu seznama iz Priloge Odločbe 2000/532/ES, ki ustreza dejavnosti iz 1. točke tega odstavka, uporabi številka, ki se konča z 99 (odpadki, ki niso navedeni drugje).

(2) Odpadek se razvrsti kot nevarni odpadek, če vsebuje nevarne sestavine ali je z njimi onesnažen, zaradi katerih ta odpadek kaže eno ali več nevarnih lastnosti od HP 1 do HP 15 iz Priloge 3, ki je sestavni del te uredbe, pri čemer se poleg meril iz te priloge uporabljajo tudi ostali kriteriji iz 2. točke »Razvrščanje odpadkov kot nevarnih« iz poglavja »Vrednotenje in razvrščanje« iz Priloge Odločbe 2000/532/ES.

(3) Odpadku, ki že ima dodeljeno številko odpadka v skladu s prvim odstavkom tega člena, lahko to številko po enakem postopku, kot je določen za dodelitev številke odpadka, spremeni samo povzročitelj odpadkov ali v primeru prepuščanja odpadka zbiralec, ki mu jo je dodelil. Pri predhodnem sortiranju zbranih odpadkov se številka odpadka ne spremeni.

(4) Redčenje ali mešanje odpadkov, s čimer se zaradi uvrstitve nevarnega odpadka med nenevarne zniža začetna koncentracija nevarnih snovi pod mejo, pri kateri se odpadek opredeli kot nevarni, je prepovedano.

(5) Povzročitelj odpadkov mora zagotoviti vrednotenje nevarnih lastnosti odpadka, kadar zaradi pomanjkljivih ali negotovih podatkov o procesu izvora odpadka ali narave in oblike odpadka obstaja dvom, ali se odpadek uvršča med nevarne ali nenevarne odpadke.

(6) Vrednotenje nevarnih lastnosti odpadka iz prejšnjega odstavka ter vzorčenje odpadka za njihovo ovrednotenje mora opraviti oseba s pridobljeno akreditacijo za vzorčenje odpadkov po SIST EN ISO/IEC 17025.

(7) Če pristojni inšpektor dvomi o pravilnosti dodelitve številke odpadka v skladu s tem členom, lahko odredi izvedbo vzorčenja tega odpadka in ovrednotenja njegovih nevarnih lastnosti.

6. člen

(sprememba uvrstitve odpadka)

(1) Če povzročitelj odpadkov, zbiralec iz prvega odstavka prejšnjega člena ali oseba iz šestega odstavka prejšnjega člena ugotovi, da ima odpadek, ki ga je v skladu s seznamom odpadkov iz prvega odstavka 4. člena te uredbe mogoče uvrstiti samo med nenevarne odpadke, eno ali več lastnosti iz Priloge 3 te uredbe, mora z njim ravnati kot z nevarnim odpadkom ter o ugotovitvi nemudoma pisno obvestiti ministrstvo, pristojno za varstvo okolja (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo).

(2) Če povzročitelj odpadkov, zbiralec iz prvega odstavka prejšnjega člena ali oseba iz šestega odstavka prejšnjega člena ugotovi, da odpadek, ki ga je v skladu s seznamom odpadkov iz prvega odstavka 4. člena te uredbe mogoče uvrstiti samo med nevarne odpadke, nima nobene od lastnosti iz Priloge 3 te uredbe, lahko z njim ravna kot z nenevarnim odpadkom ter mora o ugotovitvi nemudoma pisno obvestiti ministrstvo ter mu o tej ugotovitvi predložiti dokazila.

(3) Ministrstvo v skladu z drugim in tretjim odstavkom 7. člena Direktive 2008/98/ES o primeru iz prvega ali drugega odstavka tega člena nemudoma uradno obvesti Evropsko komisijo (v nadaljnjem besedilu: Komisija) in ji predloži vse ustrezne informacije in dokazila.

7. člen

(stranski proizvod)

(1) Snov ali predmet, ki nastane pri proizvodnem procesu, katerega glavni namen ni proizvodnja te snovi ali predmeta (v nadaljnjem besedilu: ostanek proizvodnje), je stranski proizvod in ne odpadek, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. nadaljnja uporaba tega ostanka proizvodnje je zagotovljena in ne le mogoča;

2. ta ostanek proizvodnje se lahko neposredno uporabi brez kakršne koli nadaljnje obdelave, razen običajnih industrijskih postopkov;

3. ta ostanek proizvodnje se proizvaja kot sestavni del proizvodnega procesa in

4. ta ostanek proizvodnje izpolnjuje zahteve, določene za njegovo uporabo s predpisi, ki urejajo proizvode, kemikalije, varstvo okolja in varovanje človekovega zdravja, nadaljnja uporaba tega ostanka proizvodnje pa ne bo škodljivo vplivala na okolje in zdravje ljudi.

(2) Snov ali predmet iz prejšnjega odstavka ni ostanek proizvodnje, če bi proizvajalec lahko proizvedel glavni proizvod brez proizvodnje te snovi ali predmeta, vendar se je odločil nasprotno. Snov ali predmet iz prejšnjega odstavka prav tako ni ostanek proizvodnje, če je proizvajalec namerno spremenil proizvodni proces tako, da ima ta snov ali predmet posebne tehnične lastnosti.

(3) Šteje se, da je pogoj iz 1. točke prvega odstavka tega člena izpolnjen, če:

1. za ostanek proizvodnje dolgoročno obstaja trg in

2. je ostanek proizvodnje dejansko uporaben in se tudi uporabi v celoti,

3. se ostanek proizvodnje pred nadaljnjo uporabo ne skladišči dlje kot 18 mesecev.

(4) Imetnik ostanka proizvodnje dokazuje izpolnjevanje pogoja iz 1. točke prvega odstavka tega člena s pogodbo z nadaljnjim uporabnikom o prodaji tega stranskega proizvoda ali s strokovno analizo trga, iz katere je razvidno, da ima ta stranski proizvod dolgoročno zagotovljeno trženje.

(5) Šteje se, da je pogoj iz 2. točke prvega odstavka tega člena izpolnjen, če so običajni industrijski postopki, ki jih je treba izvesti za neposredno uporabo ostanka proizvodnje, sestavni del proizvodnega procesa iz 3. točke prvega odstavka tega člena, ne glede na to, ali se ti postopki izvedejo v proizvodni enoti proizvajalca ali uporabnika ostanka proizvodnje ali druge osebe, ki zanj izvede te postopke.

(6) Med običajne industrijske postopke iz prejšnjega odstavka se štejejo spiranje, sušenje, homogenizacija, nadzor

nad kakovostjo ali drugi industrijski postopek, ki je potreben zaradi spremembe velikosti ali oblike materiala, homogenizacije ali vsebnosti vlage, ne štejejo pa se postopki, ki se izvedejo zaradi izločitve neželenih ali nevarnih snovi od ostanka proizvodnje.

(7) Imetnik ostanka proizvodnje dokazuje izpolnjevanje pogoja iz petega odstavka tega člena s tehnično dokumentacijo o proizvodnem procesu (tehnološko shemo proizvodnega procesa), iz katere je razvidno, da so običajni industrijski postopki iz prejšnjega odstavka sestavni del tega proizvodnega procesa.

(8) Šteje se, da je pogoj iz 3. točke prvega odstavka tega člena izpolnjen, če je iz tehničnih značilnosti proizvodnega procesa razvidno, da se ta ostanek proizvodnje proizvaja kot sestavni del proizvodnega procesa.

(9) Šteje se, da je pogoj iz 4. točke prvega odstavka tega člena izpolnjen, če uporaba tega ostanka proizvodnje ni prepovedana ter so izpolnjene zahteve in predpisani pogoji za dajanje proizvoda na trg iz:

1. predpisov, ki urejajo splošno varnost proizvodov, in predpisov, ki urejajo tehnične zahteve za proizvode in gradbene proizvode, če zahteve iz teh predpisov veljajo za ta ostanek proizvodnje,

2. predpisov, ki urejajo varstvo okolja in varovanje človekovega zdravja, ter

3. Uredbe (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH), o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije ter spremembi Direktive 1999/45/ES ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL L št. 396 z dne 30. 12. 2006, str. 1), zadnjič popravljene s Popravkom (UL L št. 83 z dne 10. 3. 2022, str. 64), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1907/2006/ES), če zahteve iz nje veljajo za ta ostanek proizvodnje.

(10) Imetnik ostanka proizvodnje mora ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju predložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev iz prvega odstavka tega člena, če to zahteva ministrstvo ali inšpektor.

8. člen

(postopek za določitev meril za prenehanje statusa odpadka v vsakem primeru posebej)

(1) Odpadkom preneha status odpadka po končanju recikliranja ali drugačne predelave, in če so izpolnjeni pogoji iz zakona, ki ureja varstvo okolja, ter merila na podlagi teh pogojev, pri čemer se v primeru, ko merila niso določena s posebnim predpisom, izdanim na podlagi zakona, ki ureja varstvo okolja, ali na podlagi izvedbenega predpisa Evropske unije, določijo za vsak primer predelave odpadkov v predelano snov ali predmet posebej. Pogoj, da za predelano snov ali predmet obstaja trg ali povpraševanje, se dokazuje s pogodbo, pismom o nameri, naročilom, računom ali drugim dokazilom o uporabi predelane snovi ali predmeta, razen ko predelovalec odpadkov predelano snov ali predmet uporabi sam.

(2) Ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju iz prvega odstavka 38. člena te uredbe, poleg vsebine iz 41. člena te uredbe, za vsak primer predelave odpadkov in za vsako predelano snov ali predmet določi merila za prenehanje statusa odpadka po postopku v skladu zakonom, ki ureja varstvo okolja, in v skladu s tem členom.

(3) Ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju iz prvega odstavka 38. člena te uredbe poleg ostalih meril iz prejšnjega odstavka določi tudi nabor onesnaževal in dopustne vsebnosti teh onesnaževal v izlužkih predelane snovi ali predmeta, če bosta uporabljena v zunanjem okolju in izpostavljena atmosferskim vplivom ter imata lastnost izluževanja.

(4) Analizo izlužkov iz prejšnjega odstavka na zahtevo vlagatelja vloge za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja iz prvega odstavka 38. člena te uredbe izdela oseba z akreditacijo

po SIST EN ISO/IEC 17025 na podlagi analize izlužkov izhodiščnih parametrov ali izhodiščnih in dodatnih izhodiščnih parametrov, določenih v Prilogi 5, ki je kot priloga sestavni del te uredbe, ter v skladu z navodili za določitev onesnaževal, ki so določene v Prilogi 5 te uredbe.

(5) Za spremljanje izlužkov onesnaževal za čas nameščanja ali vgradnje hidravlično vezane predelane snovi ali predmeta v zunanje okolje ali hidravlično nevezane predelane snovi ali predmeta, ki ga vgrajuje predelovalec odpadkov sam, ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju iz prvega odstavka 38. člena te uredbe na podlagi predloga za spremljanje vsebnosti onesnaževal v izlužkih predelane snovi ali predmeta določi obveznost izvajanja analiz izlužkov enkrat letno.

(6) Če se v primeru iz prejšnjega odstavka v enem koledarskem letu namesti ali vgradi več kot 5.000 ton predelane snovi ali predmeta, je treba za vsakih nadaljnjih 5.000 ton nameščenih ali vgrajenih predelane snovi ali predmeta izdelati še po eno analizo izlužka. Ne glede na prejšnji stavek se v primeru, da se v enem koledarskem letu namesti ali vgradi več kot 60.000 ton predelane snovi ali predmeta, izdela največ 12 analiz izlužka letno, pri čemer se analize enakomerno razporedijo čez koledarsko leto. Vzorčenje predelane snovi ali predmeta za namen izdelave analize izlužkov se izvede po začetku nameščanja ali vgradnje predelane snovi ali predmeta v zunanje okolje, in sicer na lokaciji nameščanja ali vgradnje po 48 urah po izvedenem nameščanju ali vgradnji predelane snovi ali predmeta v zunanje okolje. Če analiza izlužkov iz prejšnjega stavka pokaže, da so v okoljevarstvenem dovoljenju določene dopustne vsebnosti onesnaževal v izlužkih predelane snovi ali predmeta presežene, mora imetnik okoljevarstvenega dovoljenja prenehati nameščanje ali vgradnjo predelane snovi ali predmeta. O tem mora nemudoma obvestiti inšpekcijo, pristojno za varstvo okolja, ter iz zunanjega okolja takoj odstraniti del predelane snovi ali predmeta, za katere je analiza izlužkov pokazala presežene dopustne vsebnosti onesnaževal.

(7) Predlog za spremljanje vsebnosti onesnaževal v izlužkih predelane snovi ali predmeta v času vgradnje ali nameščanja v zunanje okolje izdela oseba iz četrtega odstavka tega člena na zahtevo vlagatelja vloge za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja iz prvega odstavka 38. člena te uredbe. Če oseba iz četrtega odstavka tega člena na podlagi analize izlužkov ugotovi, da posamezni parameter onesnaževal iz Priloge 5 te uredbe ne presega 30 % od dopustnih vsebnosti onesnaževal glede na lastnosti predelane snovi ali predmeta in glede na območje, na katero se nanašajo dopustne vsebnosti onesnaževal iz Priloge 5 te uredbe, lahko predlaga opustitev spremljanja vsebnosti določenih onesnaževal v izlužkih predelane snovi ali predmeta. Če nobeden od parametrov onesnaževal iz Priloge 5 te uredbe ne presega 30 % od dopustnih vsebnosti onesnaževal glede na lastnosti predelane snovi ali predmeta in glede na območje, na katero se nanašajo dopustne vsebnosti onesnaževal iz Priloge 5 te uredbe, pa lahko namesto predloga za spremljanje vsebnosti onesnaževal v izlužkih predelane snovi ali predmeta izdela mnenje, v katerem navede in utemelji, da spremljanje izlužkov onesnaževal v času vgradnje ali nameščanja v zunanje okolje ni potrebno.

(8) Analiza izlužkov iz četrtega odstavka tega člena in predlog za spremljanje vsebnosti onesnaževal v izlužkih predelane snovi ali predmeta ali mnenje iz prejšnjega odstavka tega člena morata biti priložena vlogi za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja.

(9) Predelovalec lahko proda ali preda predelano snov ali predmet, ki mu je status odpadka prenehal na podlagi prvega odstavka tega člena in gre za hidravlično nevezano snov ali predmet novemu lastniku le v primeru, če iz analize izlužka iz četrtega odstavka tega člena in mnenja iz šestega odstavka tega člena izhaja, da nobeden od parametrov ne presega dopustne vsebnosti onesnaževal iz Priloge 5 te uredbe glede na lastnosti predelane snovi ali predmeta in glede na območje, na katero se nanašajo dopustne vsebnosti onesnaževal iz Priloge 5 te uredbe.

(10) Predelovalec lahko predelano snov ali predmet, ki mu je status odpadka prenehal na podlagi prvega odstavka tega člena in gre za hidravlično vezano snov ali predmet, proda ali preda novemu lastniku le, če iz analize izlužka iz četrtega odstavka tega člena in mnenja iz šestega odstavka tega člena izhaja, da nobeden od parametrov ne presega 30 % od dopustne vsebnosti onesnaževal iz Priloge 5 te uredbe glede na lastnosti predelane snovi ali predmeta in glede na območje, na katero se nanašajo dopustne vsebnosti onesnaževal iz Priloge 5 te uredbe.

(11) V primeru iz devetega in prejšnjega odstavka tega člena mora predelovalec odpadkov novemu lastniku predati tudi kopijo okoljevarstvenega dovoljenja, v katerem je določeno območje, na katero se nanašajo dopustne vsebnosti onesnaževal iz Priloge 5 te uredbe glede na lastnosti predelane snovi ali predmeta, skupaj s kopijo analize izlužka in mnenja.

(12) V primeru iz devetega in desetega odstavka tega člena mora analize izlužkov predelane snovi ali predmeta zagotavljati predelovalec odpadkov, pri čemer se smiselno uporabljajo določbe četrtega do šestega odstavka tega člena in Priloge 5 te uredbe.

(13) Če predelovalec proda ali preda predelano snov ali predmet v skladu s prejšnjim odstavkom, novemu lastniku ni treba izvajati analize izlužkov vgrajene predelane snovi ali predmeta iz četrtega odstavka tega člena.

(14) Na območjih, ki so s predpisom Vlade Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Vlada) določena kot degradirano okolje, se lahko v zunanje okolje namešča ali vgrajuje predelane snovi in predmete le v primeru, če takšno nameščanje ali vgradnja predstavlja ukrep za izboljšanje kakovosti degradiranega okolja, določen s programom ukrepov za izboljšanje kakovosti okolja na tem območju, ki ga v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja, pripravita Vlada in občina, na območju katere se nahaja degradirano območje. V primeru iz prejšnjega stavka je za onesnaževala iz Priloge 5 te uredbe, zaradi katerih je območje določeno kot degradirano, potrebno izvajati analizo izlužkov iz četrtega odstavka tega člena ne glede na to, ali presegajo ali ne presegajo 30 % od dopustnih vsebnosti onesnaževal glede na lastnosti predelane snovi ali predmeta in glede na območje, na katero se nanašajo dopustne vsebnosti onesnaževal iz Priloge 5 te uredbe.

II. SPLOŠNE ZAHTEVE

9. člen

(hierarhija ravnanja z odpadki)

(1) Pri nastajanju odpadkov in ravnanju z njimi se kot prednostni vrstni red upošteva naslednja hierarhija ravnanja:

1. preprečevanje nastajanja odpadkov,
2. priprava odpadkov za ponovno uporabo,
3. recikliranje odpadkov,
4. drugi postopki predelave odpadkov (npr. energetska predelava) in
5. odstranjevanje odpadkov.

(2) Z odpadki je treba ravnati skladno s prejšnjim odstavkom, da se omogoča nadaljnje ravnanje z njimi v skladu z zahtevami iz prejšnjega odstavka, ob upoštevanju zahtev iz prvega odstavka 10. člena te uredbe.

(3) Odstopanje od prednostnega vrstnega reda iz prvega odstavka tega člena je ob upoštevanju celotnega življenjskega kroga snovi in materialov, celostnih vplivov nastajanja takih odpadkov in ravnanja z njimi, splošnih okoljskih, ekonomskih, družbenih vplivov in vplivov na zdravje ljudi ter ob upoštevanju varovanja virov, tehnične izvedljivosti in ekonomske smiselnosti mogoče le za posamezne tokove odpadkov, za katere je tako določeno s posebnimi predpisi.

10. člen

(varstvo okolja in varovanje človekovega zdravja)

(1) Z odpadki je treba ravnati tako, da ni ogroženo človekovo zdravje in se ne škodi okolju ter da ravnanje zlasti:

1. ne predstavlja tveganja za vode, zrak, tla, rastline in živali,
2. ne povzroča čezmernega obremenjevanja s hrupom in neprijetnimi vonjavami,
3. ne povzroča škodljivih vplivov na območja, na katerih je predpisan poseben režim v skladu s predpisi, ki urejajo ohranjanje narave, ali predpisi, ki urejajo varovanje virov pitne vode, in
4. ne povzroča škodljivih vplivov na krajino ali območja, na katerih je predpisan poseben režim v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo kulturne dediščine.

(2) Pri načrtovanju organizacije in ukrepov varstva pred požarom v objektih za ravnanje z odpadki se smiselno upoštevajo zahteve, določene s predpisi, ki urejajo splošne in organizacijske ukrepe varstva pred požarom.

(3) Odmetavanje odpadkov in njihovo puščanje v okolju ter nenadzorovano ravnanje z odpadki v nasprotju s to uredbo ali zakonom, ki ureja varstvo okolja, so prepovedani.

(4) Kurjenje odpadkov na prostem je prepovedano.

(5) Okolje iz tretjega odstavka tega člena so vsa zemljišča in objekti, razen zemljišč in objektov za začasno skladiščenje odpadkov pri izvornem povzročitelju odpadkov ter zemljišč in objektov zbiralca, obdelovalca odpadkov ter trgovca in posrednika, ki imata odpadke v fizični posesti.

(6) Če gre v primeru iz tretjega odstavka tega člena za odpadke, ki niso komunalni odpadki, odstranitev odpadkov iz okolja in nadaljnje ravnanje z njimi z odločbo odredi pristojni inšpektor osebi, ki je odpadke odvrгла ali pustila v okolju in je bila zadnji imetnik odpadkov, pri čemer se glede stroškov odstranitve odpadkov iz okolja in stroškov nadaljnjega ravnanja z njimi uporabljajo določbe zakona, ki ureja varstvo okolja. Zadnji imetnik odpadkov iz prejšnjega stavka je lahko pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ali posameznik. Izvirni povzročitelj odpadka, ki odpadek odda z evidenčnim listom zbiralca, obdelovalcu odpadkov, ali trgovcu ali posredniku, ki sprejmeta odpadke v fizično posest, se ne šteje za zadnjega imetnika odpadkov iz tega odstavka.

III. PROGRAMI NA PODROČJU RAVNANJA Z ODPADKI

1. Program ravnanja z odpadki

11. člen

(program ravnanja z odpadki)

(1) Vlada kot operativni program varstva okolja v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja, sprejme program ravnanja z odpadki, ki ga pripravi ministrstvo.

(2) V programu ravnanja z odpadki se na podlagi analize obstoječega stanja na področju ravnanja z odpadki za območje celotne RS določijo ukrepi, potrebni za izboljšave glede okoljsko primerne priprave odpadkov za ponovno uporabo, recikliranja ali druge vrste predelave odpadkov, in odstranjevanja odpadkov.

(3) Ministrstvo pri pripravi programa ravnanja z odpadki sodeluje s pristojnimi organi drugih držav članic EU in Komisijo, zlasti glede vzpostavljanja mreže naprav za odstranjevanje in predelavo odpadkov.

(4) Ministrstvo oceni program ravnanja z odpadki vsaj vsaka štiri leta in ga na podlagi te ocene po potrebi spremeni. Spremenjeni program se sprejme na način iz prvega odstavka tega člena.

(5) Ministrstvo o sprejetju in spremembah programa ravnanja z odpadki poroča Komisiji v skladu s prvim odstavkom 33. člena Direktive 2008/98/ES na način, določen v Prilogah I

in II Izvedbenega sklepa Komisije z dne 6. decembra 2013 o določitvi oblike za sporočanje informacij o sprejetju in bistvenih revizijah načrtov ravnanja z odpadki in programov preprečevanja nastajanja odpadkov (UL L št. 329 z dne 10. 12. 2013, str. 44; v nadaljnjem besedilu: Sklep 2013/727/EU).

(6) Ministrstvo lahko kot operativne programe varstva okolja v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja, pripravi posebne programe ravnanja s posameznimi vrstami ali tokovi odpadkov, pri čemer se smiselno uporabljajo določbe tega člena ter 12. do 14. člena te uredbe.

12. člen

(priprava in vsebina programa ravnanja z odpadki)

(1) Priprava programa ravnanja z odpadki mora temeljiti na zahtevah iz prvega odstavka 1. člena, 9. člena in prvega odstavka 10. člena te uredbe.

(2) S programom ravnanja z odpadki je treba zagotoviti ukrepe za:

1. spodbujanje priprave odpadkov za ponovno uporabo, predvsem s spodbujanjem vzpostavitve in podpore omrežij za pripravo za ponovno uporabo in popravila, uporabe gospodarskih instrumentov, meril za javna naročila, kvantitativnih ciljev ali drugih ukrepov, in

2. spodbujanje visokokakovostnega recikliranja in sistemov ločenega zbiranja, primernih za doseganje potrebnih standardov kakovosti recikliranja, če je to tehnično, okoljsko in ekonomsko izvedljivo.

(3) Program ravnanja z odpadki mora vsebovati najmanj:

1. podatke o vrsti, količini in izvoru odpadkov, ki nastajajo na območju RS, ter odpadkov, ki bodo verjetno poslani iz RS ali vanjo, ter oceno glede razvoja tokov odpadkov v prihodnosti,

2. opis organiziranosti ravnanja z odpadki, vključno z opisom delitve nalog glede na pristojnosti ter obveznosti pravnih oseb javnega in zasebnega prava,

3. oceno obstoječih sistemov zbiranja odpadkov, vključno s tistimi odpadki, ki se zbirajo ločeno, in oceno ozemeljske pokritosti ločenega zbiranja ter ukrepov za njeno izboljšanje,

4. podatke o obstoječih glavnih napravah za odstranjevanje in predelavo odpadkov, vključno s sistemi zbiranja in napravami za obdelavo odpadkov iz predpisov, ki urejajo odpadna olja, nevarne odpadke, odpadke, ki vsebujejo pomembne količine kritičnih surovin ali posamezne tokove odpadkov,

5. oceno potrebe po zaprtju obstoječih naprav za obdelavo odpadkov in po dodatni mreži ali dopolnitvi obstoječe mreže naprav za obdelavo odpadkov glede na zahteve iz 14. člena te uredbe in s tem povezanih potrebnih naložb,

6. oceno potreb po novih sistemih zbiranja glede na zahteve iz 14. člena te uredbe in s tem povezanih potrebnih naložb, podatke o merilih za določanje mogočih lokacij za predvidene naprave za odstranjevanje odpadkov ali večje naprave za predelavo odpadkov in o njihovi predvideni proizvodni zmogljivosti,

7. podatke o ukrepih za doseganje ciljev za zmanjševanje odlaganja biološko razgradljivih odpadkov na odlagališčih odpadkov,

8. ukrepe za odpravljanje in preprečevanje vseh oblik smetenja in za čiščenje okolja zaradi vseh vrst odvzrenih smeti,

9. ustrezne kvalitativne in kvantitativne kazalnike in cilje, vključno glede količine nastalih odpadkov in njihove obdelave ter glede komunalnih odpadkov, ki so odstranjeni ali energetsko predelani,

10. opis nadaljnje strategije urejanja področja ravnanja z odpadki, vključno z načrtovanimi tehnologijami in postopki, in opis strategij urejanja ravnanja s tistimi odpadki, ki jih je zaradi zahtevnosti treba posebej obravnavati,

11. oceno uporabnosti in primernosti ekonomskih in drugih instrumentov za urejanje ravnanja z odpadki ob upoštevanju nemotenega delovanja notranjega trga,

12. opis načrtovanih dejavnosti za ozaveščanje in obveščanje širše javnosti ali posameznih skupin potrošnikov,

13. opis območij, ki so bila v preteklosti onesnažena zaradi odstranjevanja, in opis ukrepov za njihovo sanacijo.

(4) Sestavni del programa ravnanja z odpadki morata biti tudi načrt ravnanja z odpadno embalažo in strategija za izvajanje zmanjšanja količine na odlagališčih odloženih biorazgradljivih odpadkov, prav tako pa mora biti usklajen s cilji iz prvega odstavka 13. člena te uredbe in s strategijo za preprečevanje smetenja v morjih in celinskih vodah.

(5) V programu ravnanja z odpadki morajo biti načrtovani ukrepi ovrednoteni z vidika njihovega prispevka k doseganju ciljev in izpolnjevanju zahtev iz te uredbe.

(6) Sestavni del programa ravnanja z odpadki mora biti tudi ocena naložb in drugih potrebnih finančnih sredstev za sisteme zbiranja odpadkov in naprave za obdelavo odpadkov, ki jih zagotovi država ali občina.

13. člen

(cilji pri pripravi za ponovno uporabo, recikliranju in predelavi)

(1) Opredelitev ukrepov v zvezi z nastajanjem odpadkov in ravnanjem z njimi v programu ravnanja z odpadki mora izhajati iz ciljev, da se priprava za ponovno uporabo in recikliranje komunalnih odpadkov povečata na najmanj:

1. 55 % mase do leta 2025,
2. 60 % mase do leta 2030 in
3. 65 % mase do leta 2035.

(2) Pred roki, določenimi v prejšnjem odstavku, je treba:

1. pripravo za ponovno uporabo in recikliranje odpadkov, kot so najmanj papir, kovine, plastika in steklo iz gospodinjstev in po možnosti iz drugih virov, če so ti tokovi odpadkov podobni odpadkom iz gospodinjstev, povečati na najmanj 50 % mase in

2. pripravo za ponovno uporabo, recikliranje in snovno predelavo, vključno z zasipanjem z uporabo odpadkov za nadomestitev drugih materialov, nenevarnih gradbenih odpadkov in odpadkov pri odstranitvi objektov, razen naravno prisotnega materiala, navedenega pod številko odpadka 17 05 04 s seznama odpadkov, povečati na najmanj 70 % mase.

(3) Izračun glede doseganja ciljev iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka ministrstvo opravi v skladu z Izvedbenim s Sklepom Komisije (EU) 2019/1004 z dne 7. junija 2019 o določitvi pravil za izračun, preverjanje in sporočanje podatkov o odpadkih v skladu z Direktivo 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter o razveljavitvi Izvedbenega sklepa Komisije C(2012) 2384 (UL L št. 163 z dne 20. 6. 2019, str. 66), (v nadaljnjem besedilu: Sklep (EU) 2019/1004).

(4) Za namene preverjanja skladnosti glede doseganja ciljev iz 2. točke drugega odstavka tega člena ministrstvo sporoči Komisiji količino odpadkov, uporabljenih za zasipanje in druge postopke snovne predelave, ločeno od količine odpadkov, ki so bili pripravljene za ponovno uporabo ali reciklirani, pri čemer sporoči ponovno predelavo odpadkov v materiale, ki se bodo uporabili za dejavnosti zasipanja, kot zasipanje. Za namene preverjanja skladnosti glede doseganja ciljev iz prvega odstavka tega člena ministrstvo sporoči količino odpadkov, pripravljenih za ponovno uporabo, ločeno od količine recikliranih odpadkov.

(5) Pravila za izračun doseganja ciljev iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena so določena v Prilogi 4 te uredbe.

(6) Učinkovit sistem nadzora kakovosti in sledljivosti komunalnih odpadkov se zagotavlja s poročanjem iz 29., 37. in 45. člena te uredbe.

14. člen

(mreža naprav za odstranjevanje in predelavo odpadkov)

(1) V programu ravnanja z odpadki je treba pri oblikovanju nadaljnje strategije urejanja ravnanja z odpadki določiti ukrepe za vzpostavitev mreže ustreznih in med seboj povezanih naprav za:

1. odstranjevanje odpadkov in

2. predelavo mešanih komunalnih odpadkov, zbranih iz gospodinjstev in pri drugih povzročiteljih.

(2) Mreža naprav za obdelavo odpadkov iz prejšnjega odstavka mora omogočati odstranjevanje odpadkov in prede-

lavo mešanih komunalnih odpadkov, ki nastajajo na območju RS, v eni od najbližjih primernih naprav z ustreznimi metodami in tehnologijami, tako da se zagotovi čim višja stopnja varstva okolja in varovanja človekovega zdravja.

(3) Pri načrtovanju mreže naprav za obdelavo odpadkov iz prvega odstavka tega člena se upoštevajo geografske okoliščine in potrebe po napravah, specializiranih za obdelavo nekaterih vrst odpadkov, pri vzpostavitvi celotnega sklopa naprav za dokončno obdelavo odpadkov pa tudi možnosti sodelovanja z drugimi državami članicami EU.

15. člen

(mreža naprav za pripravo odpadkov za ponovno uporabo in popravila)

V programu ravnanja z odpadki iz prvega odstavka prejšnjega člena je treba pri oblikovanju nadaljnje strategije urejanja ravnanja z odpadki določiti ukrepe za vzpostavitev in podporo mrežam za pripravo odpadkov za ponovno uporabo in popravila, kadar je to skladno s pravilnim ravnanjem z odpadki v skladu s to uredbo, zakonom, ki ureja varstvo okolja in predpisi iz tretjega odstavka 9. člena te uredbe, dostopa takšnih omrežij do odpadkov, ki so v zbirnih centrih in ki jih je mogoče pripraviti za ponovno uporabo, vendar jih ti zbirni centri ne nameravajo usmeriti v pripravo za ponovno uporabo, ali s spodbujanjem uporabe ekonomskih instrumentov, meril za naročila, kvantitativnih ciljev ali drugih ukrepov.

16. člen

(program preprečevanja nastajanja odpadkov)

(1) Vlada kot operativni program varstva okolja v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja, sprejme program preprečevanja nastajanja odpadkov, ki ga pripravi ministrstvo.

(2) Ministrstvo pripravi program iz prejšnjega odstavka kot samostojni program ali kot posebni del programa ravnanja z odpadki iz 11. člena te uredbe. Če je program preprečevanja nastajanja odpadkov vključen v program ravnanja z odpadki, se ukrepi za preprečevanje nastajanja odpadkov opredelijo posebej.

(3) Ministrstvo pri pripravi programa preprečevanja nastajanja odpadkov sodeluje s pristojnimi organi drugih držav članic EU in Komisijo.

(4) Ministrstvo oceni program preprečevanja nastajanja odpadkov vsaj vsaka štiri leta in ga po potrebi spremeni. Spremenjeni program se sprejme na način iz prvega odstavka tega člena.

(5) Ministrstvo o sprejetju ter spremembah in dopolnitvah programa preprečevanja nastajanja odpadkov poroča Komisiji v skladu s prvim odstavkom 33. člena Direktive 2008/98/ES na način, določen v Prilogah I in II Sklepa 2013/727/EU.

17. člen

(priprava in vsebina programa preprečevanja nastajanja odpadkov)

(1) Program preprečevanja nastajanja odpadkov iz prvega odstavka prejšnjega člena mora temeljiti na zahtevah iz prvega odstavka 1. člena in 9. člena te uredbe. Ministrstvo v programu preprečevanja nastajanja odpadkov iz prejšnjega stavka opredeli tudi program preprečevanja nastajanja odpadne hrane.

(2) Priprava programa preprečevanja odpadkov mora izhajati iz načela, da je treba prekiniti povezanost gospodarske rasti in vplivov na okolje.

(3) V programu preprečevanja nastajanja odpadkov se:

1. določijo cilji preprečevanja nastajanja odpadkov,

2. opišejo in ocenijo obstoječi ukrepi preprečevanja nastajanja odpadkov z vidika doseganja ciljev iz prejšnje točke,

3. določijo kvalitativni in kvantitativni kazalniki in cilji, zlasti glede količine nastalih odpadkov, s katerimi se spremlja in ocenjuje izvajanje ukrepov za preprečevanje nastajanja odpadkov, in

4. določijo ukrepi, ki:

– spodbujajo in podpirajo trajnostne modele proizvodnje in potrošnje;

– spodbujajo oblikovanje, proizvodnjo in uporabo proizvodov, ki so gospodarni z viri in trajni (vključno v smislu življenjske dobe in brez načrtovanega zastaranja), so popravljivi, ponovno uporabljivi in jih je mogoče nadgraditi;

– se osredotočajo na proizvode, ki vsebujejo kritične surovine, da se prepreči, da bi ti materiali postali odpadek;

– spodbujajo ponovno uporabo proizvodov in vzpostavitev sistemov za spodbujanje dejavnosti popravil in ponovne uporabe, zlasti v zvezi z električno in elektronsko opremo, tekstilom in pohištvo ter tudi embalažo in gradbenimi materiali ter proizvodi;

– spodbujajo – po potrebi in brez poseganja v pravice intelektualne lastnine – razpoložljivost rezervnih delov, navodil za uporabo, tehničnih informacij ali drugih instrumentov, opreme ali programske opreme, ki omogočajo popravilo in ponovno uporabo proizvodov, ne da bi to ogrozilo njihovo kakovost in varnost;

– zmanjšujejo nastajanje odpadkov v procesih, povezanih z industrijsko proizvodnjo, pridobivanjem mineralov, proizvodnjo, gradnjo in odstranitvijo objektov, ob upoštevanju najboljših razpoložljivih tehnik;

– zmanjšujejo nastajanje odpadne hrane pri primarni pridelavi, predelavi in proizvodnji, prodaji na drobno in distribuciji hrane ter v restavracijah in gostinskih storitvah in tudi v gospodinjstvih, ter tako prispevajo k uresničevanju cilja trajnostnega razvoja Organizacije združenih narodov o globalnem 50-odstotnem zmanjšanju odpadne hrane na prebivalca v prodaji na drobno in pri potrošnikih ter zmanjšanju izgube hrane vzdolž proizvodnih in dobavnih verig do leta 2030;

– spodbujajo donacije hrane in drugih načinov prerazporejanja živil, namenjenih za prehrano ljudi, pri čemer se daje prednost rabi za prehrano ljudi pred rabo za živalsko krmo in ponovno predelavo v neživilske proizvode;

– spodbujajo zmanjševanje vsebnosti nevarnih snovi v materialih in proizvodih, brez poseganja v harmonizirane pravne zahteve v zvezi s temi materiali in proizvodi, določene na ravni Evropske unije;

– zmanjšujejo nastajanje odpadkov, zlasti odpadkov, ki niso primerni za pripravo za ponovno uporabo ali recikliranje;

– opredelijo proizvode, ki so glavni viri smetenja zlasti v naravnem in morskem okolju, in sprejmejo ustrezne ukrepe za preprečevanje in zmanjšanje odpadkov iz takih proizvodov; kadar se države članice odločijo, da bodo te obveznosti izvajale s tržnimi omejitvami, zagotovijo, da so te omejitve sorazmerne in nediskriminatorne;

– si prizadevajo za ustavitev nastajanja morskih odpadkov kot prispevek k cilju Združenih narodov za trajnostni razvoj o preprečevanju in znatnem zmanjšanju vseh vrst onesnaževanja morja ter

– razvijajo in podpirajo kampanje obveščanja za ozaveščanje o preprečevanju odpadkov in smetenja.

(4) Ministrstvo spremlja in ocenjuje izvajanje ukrepov za preprečevanje nastajanja odpadkov iz prejšnjega odstavka skladno s kazalniki spremljanja izvajanja ukrepov in ocenjevanja napredka pri preprečevanju nastajanja odpadkov iz 3. točke prejšnjega odstavka z uporabo metodologije iz Izvedbenega sklepa Komisije (EU) 2021/19 z dne 18. decembra 2020 o določitvi skupne metodologije in oblike zapisa podatkov za poročanje o ponovni uporabi v skladu z Direktivo 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta.

(5) Ministrstvo spremlja in ocenjuje izvajanje ukrepov glede ponovne uporabe tako, da le-to meri na podlagi skupne metodologije, določene v Izvedbenem sklepu Komisije (EU) 2021/19 z dne 18. decembra 2020 o določitvi skupne metodologije in oblike zapisa podatkov za poročanje o ponovni uporabi v skladu z Direktivo 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta, in sicer od prvega polnega koledarskega leta po sprejetju tega izvedbenega akta.

(6) Ministrstvo spremlja izvajanje ukrepov za preprečevanje nastajanja odpadne hrane iz tretjega odstavka tega člena tako, da meri stopnje odpadne hrane na podlagi metodologije, določene z Delegiranim sklepom (EU) 2019/1597/EU z dne 3. maja 2019 o dopolnitvi Direktive 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s skupno metodologijo in minimalnimi zahtevami glede kakovosti, da se zagotovi enotno merjenje stopenj odpadne hrane (UL L št. 248 z dne 27. 9. 2019, str. 77), in sicer od prvega polnega koledarskega leta po sprejetju tega izvedbenega akta.

IV. SPLOŠNA PRAVILA

18. člen

(ločeno zbiranje odpadkov na izvoru njihovega nastanka in njihovo oddajanje ali prepuščanje)

(1) Odpadke iz papirja, kovine, plastike, stekla in tekstila je treba zbirati ločeno in jih ločeno oddajati ali prepuščati.

(2) Ločeno je treba zbirati in jih ločeno oddajati ali prepuščati tudi odpadke, za katere je vzpostavljen sistem ločenega zbiranja v skladu s posebnim predpisom, ki ureja ravnanje s posameznim tokom ali vrsto odpadkov.

(3) Ločeno je treba zbirati in jih ločeno oddajati ali prepuščati tudi druge odpadke in jih ne mešati z drugimi odpadki ali drugimi materiali z drugačnimi lastnostmi, kot jih imajo ti odpadki, če to zahteva ravnanje v skladu s prvim ali petim odstavkom 22. člena te uredbe ali poenostavitev ali izboljšanje priprave odpadkov za ponovno uporabo, recikliranja in drugih postopkov predelave. Prejšnji stavek se uporablja tudi za odpadke z isto številko odpadka iz priloge Odločbe 2000/532/ES, če imajo med seboj različne lastnosti, ki so pomembne za njihovo nadaljnjo obdelavo.

(4) Rodovitno zemljo, odrinjeno pri gradbenih posegih, ki nima nevarnih lastnosti iz Priloge 3 te uredbe in ki zaradi fizikalnih, kemičnih in mikrobioloških lastnosti omogoča rast rastlin ter jo je v skladu z zakonom, ki ureja kmetijska zemljišča, treba varovati pred trajno izgubo, je treba zbirati ločeno od preostalega zemeljskega izkopa in jo ločeno oddajati, če se zemeljski izkop, katerega sestavni del je, ne uporabi za gradnjo v svojem prvotnem stanju na mestu, kjer je bil izkopen.

19. člen

(skladiščenje odpadkov)

(1) Pri začasnem skladiščenju, predhodnem skladiščenju in skladiščenju odpadkov morajo biti izpolnjene zahteve iz prvega in drugega odstavka 10. člena te uredbe.

(2) Odpadke je treba začasno skladiščiti, predhodno skladiščiti in skladiščiti ločeno glede na njihove lastnosti ter tako, da:

1. ni čezmernega obremenjevanja voda, zraka in tal,
2. ne pride do mešanja odpadkov iz prvega odstavka 21. člena te uredbe in da
3. so odpadki primerni za obdelavo.

(3) Izvirni povzročitelj odpadkov, zbiralec, izvajalec obdelave ter trgovec in posrednik, ki imata odpadke v fizični posesti, morajo pri začasnem skladiščenju, predhodnem skladiščenju in skladiščenju odpadkov poleg izpolnjevanja zahtev za preprečevanje tveganja, čezmernega obremenjevanja in škodljivih vplivov iz prvega odstavka 10. člena te uredbe izvajati tudi ukrepe za preprečevanje in zmanjševanje škodljivih vplivov na okolje in človekovo zdravje zaradi:

1. emisij snovi in vonjav,
2. raznašanja lahkih frakcij odpadkov v okolje zaradi vetra,
3. razsutja ali razlitja odpadkov,
4. hrupa, zlasti zaradi prevažanja odpadkov do skladiščenega prostora in znotraj njega,
5. ptic, glodavcev in mrčesa ter
6. požarov, vključno s samovžigi.

(4) Izvirni povzročitelj odpadkov, zbiralec, izvajalec obdelave ter trgovec in posrednik, ki imata odpadke v fizični posesti, morajo odpadke skladiščiti tako, da niso neposredno izpostavljeni padavinam, če bi to lahko vplivalo na njihove lastnosti, pomembne za nadaljnjo obdelavo.

(5) Izvirni povzročitelj odpadkov, ki nastanejo zaradi njegovega delovanja ali dejavnosti, lahko odpadke začasno skladišči največ 12 mesecev od njihovega nastanka. Prejšnji stavek se ne uporablja:

1. za zemeljski izkop iz 3. točke drugega odstavka 2. člena te uredbe, ki je izvzet iz te uredbe, če ni onesnažen z nevarnimi snovmi tako, da bi se moral uvrstiti med nevarne gradbene odpadke zaradi nevarnih lastnosti iz Priloge 3 te uredbe in je pridobljen z gradbeni deli na gradbišču, investitor pa ga zagotovo ponovno uporabi v svojem prvotnem stanju na mestu istega gradbišča, ter

2. za neonesnaženo zemlino iz 4. točke tretjega odstavka 2. člena te uredbe, ki nima nevarnih lastnosti iz Priloge 3 te uredbe in se zaradi izvajanja dejavnosti izkoriščanja mineralnih surovin odstrani z zgornje plasti tal, ter se v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki iz rudarskih in drugih dejavnosti izkoriščanja mineralnih surovin uporabi za sanacijo zemljišča po končanju pridobivanja mineralnih surovin ob upoštevanju kakovosti tal, prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst ter njihovih habitatov, sladkovodnih sistemov, krajine in ustreznih koristnih možnosti rabe saniranega zemljišča.

(6) Zbiralec lahko odpadke predhodno skladišči največ 12 mesecev od njihovega prevzema, pri čemer njihova količina ne sme presežati količine odpadkov, ki jih zbiralec lahko hkrati predhodno skladišči v zbirnem centru glede na njegovo zmogljivost.

(7) Odpadke je dovoljeno skladiščiti pred predelavo največ tri leta, pred odstranjevanjem pa največ 12 mesecev, pri čemer količina skladiščenih odpadkov ne sme presežati količine odpadkov, ki jih obdelovalec odpadkov lahko hkrati skladišči glede na zmogljivost njegovih skladišč.

(8) Predhodno skladiščenje odpadkov, ki traja dlje od obdobja, določenega v šestem odstavku tega člena, in skladiščenje odpadkov, ki traja dlje od obdobja, določenega v prejšnjem odstavku, se štejeta za odlaganje odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja odlagališča odpadkov.

(9) Trgovec in posrednik, ki prevzameta odpadke v fizično posest, jih lahko predhodno skladiščita največ en mesec, pri čemer njihova količina ne sme presežati količine odpadkov, ki jih prevzameta z eno pošiljko odpadkov.

(10) Če trgovec in posrednik iz prejšnjega odstavka odpadke predhodno skladiščita več kot en mesec ali je količina predhodno skladiščenih odpadkov večja od ene pošiljke odpadkov, se štejeta za zbiralca odpadkov.

(11) Določbe tega člena, ki se nanašajo na začasno skladiščenje odpadkov, se ne uporabljajo za komunalne odpadke iz gospodinjstev, dokler jih ne prevzame zbiralec.

20. člen

(shranjevanje in označevanje odpadkov)

(1) Odpadki morajo biti pri začasnem skladiščenju, predhodnem skladiščenju, skladiščenju in prevažanju označeni s podatki o nazivu in številki odpadka, nevarni odpadki pa tudi z napisom »nevarni odpadek«.

(2) Nevarni odpadki morajo biti pri začasnem skladiščenju, predhodnem skladiščenju, skladiščenju in prevažanju shranjeni v posodah, rezervoarjih, zabojskih ali drugi embalaži tako, da ne ogrožajo okolja in človekovega zdravja. Embalaža, v kateri so shranjeni nevarni odpadki, mora biti izdelana iz materiala, odpornega proti učinkovanju shranjenih odpadkov.

(3) Med prevozom odpadkov, ki so nevarno blago po predpisih, ki urejajo prevoz nevarnega blaga, morajo biti ti odpadki označeni tudi v skladu s predpisi, ki urejajo prevoz nevarnega blaga.

- (4) Določbe tega člena se ne uporabljajo za:
1. mešane komunalne odpadke iz gospodinjstev in
 2. nevarne frakcije komunalnih odpadkov iz gospodinjstev, dokler jih ne prevzame zbiralec.

21. člen

(prepoved mešanja nevarnih odpadkov)

(1) Nevarne odpadke je prepovedano mešati z nevarnimi odpadki, ki imajo drugačne fizikalne, kemične ali nevarne lastnosti, z drugimi odpadki in snovmi ali materiali, vključno z mešanjem zaradi redčenja nevarnih snovi.

(2) Nevarne odpadke, ki so v nasprotju s prejšnjim odstavkom pomešani med seboj ali z drugimi odpadki, snovmi ali materiali, je treba zaradi izpolnjevanja zahtev iz prvega odstavka 10. člena te uredbe med seboj ločiti, kadar je to tehnično izvedljivo.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena lahko ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju iz prvega odstavka 38. člena te uredbe dovolji mešanje nevarnih odpadkov z nevarnimi odpadki, ki imajo drugačne fizikalne, kemične ali nevarne lastnosti, ali z drugimi odpadki in snovmi ali materiali, če:

1. so izpolnjene zahteve iz prvega odstavka 10. člena te uredbe, škodljivi vplivi ravnanja z odpadki na človekovo zdravje in okolje pa se ne povečajo ter
2. se za postopek mešanja uporabljajo najboljše razpoložljive tehnike.

(4) Določbe tega člena se ne uporabljajo za mešane komunalne odpadke iz gospodinjstev.

22. člen

(priprava odpadkov za ponovno uporabo, recikliranje in predelava odpadkov po drugih postopkih)

(1) Odpadke je treba pripraviti za ponovno uporabo, reciklirati ali drugače predelati v skladu z zahtevami iz 9. člena te uredbe in prvega odstavka 10. člena te uredbe.

(2) Odpadke, ki so bili ločeno zbrani za pripravo za ponovno uporabo in recikliranje v skladu z 18. členom te uredbe, je prepovedano sežigati, razen odpadkov, ki nastajajo pri pripravi za ponovno uporabo in recikliranju ločeno zbranih odpadkov, katerih sežiganje zagotavlja najboljši izid za okolje v skladu z 9. členom te uredbe.

(3) Pred predelavo odpadkov ali med njo se odstranijo nevarne snovi, zmesi in sestavni deli iz nevarnih odpadkov z namenom njihove obdelave v skladu z 9. in prvim odstavkom 10. člena te uredbe, če je to potrebno za pripravo odpadkov za ponovno uporabo, recikliranje, predelavo po drugih postopkih ali zaradi olajšanja ali izboljšanja predelave.

(4) Da bi olajšali pripravo odpadkov za ponovno uporabo in visokokakovostno recikliranje gradbenih odpadkov in odpadkov iz odstranitve objektov ter omogočili odstranjevanje in varno ravnanje z nevarnimi snovmi iz teh odpadkov, je treba zagotoviti vzpostavitev sistemov sortiranja teh odpadkov ter omogočiti selektivno odstranjevanje materialov pri odstranitvi objektov za nevarne snovi in vsaj za les, mineralne frakcije (beton, opeka, ploščice in keramika, kamni), kovine, steklo, plastiko in mavec.

(5) Ne glede na prejšnje odstavke se odpadki lahko odstranijo in ne predelajo, če so izpolnjeni pogoji iz zakona, ki ureja varstvo okolja.

(6) Postopki predelave odpadkov so navedeni v Prilogi 1 te uredbe, pri čemer pa so mogoči tudi drugi postopki predelave.

23. člen

(odstranjevanje odpadkov)

(1) Odpadke, ki niso predelani v skladu s prvim in drugim odstavkom prejšnjega člena, je treba odstraniti, pri čemer imajo drugi postopki odstranjevanja prednost pred odlaganjem.

(2) Odstranjevanje mora biti izvedeno v skladu z zahtevami iz prvega odstavka 10. člena te uredbe.

(3) Postopki odstranjevanja odpadkov so navedeni v Prilogi 2 te uredbe, pri čemer pa so mogoči tudi drugi postopki odstranjevanja.

24. člen

(obveznost zagotavljanja obdelave odpadkov)

(1) Izvirni povzročitelj odpadkov ali drug imetnik odpadkov mora zagotoviti njihovo obdelavo, tako da jih:

1. obdela sam,
2. odda zbiralcu ali
3. odda izvajalcu obdelave.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko izvirni povzročitelj odpadkov ali zbiralec nenevarne odpadke proda trgovcu, če ta zanj zagotovi njihovo obdelavo tako, da jih proda izvajalcu obdelave. Če v primeru iz prejšnjega stavka trgovec odpadkov ne prevzame v fizično posest, se šteje, da je obveznost izvirnega povzročitelja odpadkov ali zbiralca glede zagotovitve obdelave odpadkov izpolnjena, ko je obdelava izvedena v celoti.

(3) Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena lahko izvirni povzročitelj odpadkov ali drug imetnik odpadkov zagotovi njihovo obdelavo tudi tako, da jih pošlje v obdelavo v drugo državo članico EU ali tretjo državo v skladu z Uredbo 1013/2006/ES.

(4) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov tega člena pa mora izvirni povzročitelj odpadke obvezno oddati ali prepustiti zbiralcu, če je tako določeno s posebnim predpisom, ki ureja ravnanje s posamezno vrsto odpadkov.

(5) Dokazilo o tem, da je izvirni povzročitelj odpadkov ali drug imetnik odpadkov zagotovil njihovo obdelavo, je:

1. veljavni evidenčni list ali
2. listina iz Uredbe 1013/2006/ES za odpadke, poslane v obdelavo v drugo državo članico EU ali tretjo državo.

(6) Izvirni povzročitelj odpadkov ali drug imetnik odpadkov mora ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju na zahtevo predložiti dokazilo iz 2. točke prejšnjega odstavka v pisni ali elektronski obliki.

(7) Določbe petega in šestega odstavka tega člena se ne uporabljajo v primerih, ko izvirni povzročitelj odpadke prepusti v skladu s četrtem odstavkom tega člena.

25. člen

(evidenčni list)

(1) Izvirni povzročitelj odpadkov ali drug imetnik odpadkov mora za vsako pošiljko odpadkov zagotoviti evidenčni list.

(2) Vsaka pošiljka nenevarnih ali nevarnih odpadkov mora biti med prevozom opremljena s kopijo evidenčnega lista v papirni ali elektronski obliki.

(3) Evidenčni list vsebuje podatke o:

1. pošiljatelju odpadkov, ki je lahko: izvirni povzročitelj odpadkov, zbiralec, trgovec ali posrednik odpadkov, ki imata odpadke v fizični posesti, ali izvajalec obdelave,
2. kraju oddaje pošiljke odpadkov,
3. datumu oddaje pošiljke odpadkov,
4. prevozniku in načinu prevoza,
5. o prevzemniku pošiljke odpadkov, ki je lahko:
 - a) zbiralec, če odpadke prevzema zbiralec,
 - b) izvajalec obdelave, če odpadke prevzema izvajalec obdelave,
 - c) trgovec, ki odpadke prevzame v fizično posest, ali
 - č) posrednik, ki odpadke prevzame v fizično posest,
6. kraju prevzema pošiljke odpadkov,
7. datumu prevzema ali zavrnitve pošiljke odpadkov,
8. številki odpadka,
9. količini odpadka,
10. vrsti embalaže odpadka in številu enot embalaže,
11. agregatnemu stanju odpadka,
12. postopku obdelave, če odpadke prevzema izvajalec obdelave ali trgovec, ki odpadkov nima fizično v posesti, ali zbiralec, ki je hkrati tudi obdelovalec odpadkov in namerava

zbrane odpadke obdelati sam na isti lokaciji, kot je njegov zbirni center,

13. podatek o načinu izpolnjevanja obveznosti proizvajalcev izdelkov, če gre za pošiljko odpadkov, za katere so za proizvajalce izdelkov s posebnim predpisom določena pravila ravnanja z odpadki, ki izvirajo iz teh izdelkov,

14. pooblastilo za vlaganje in potrjevanje evidenčnega lista v imenu izvirnega povzročitelja odpadkov, če ta ni registriran uporabnik informacijskega sistema v skladu z 58. členom te uredbe.

(4) V evidenčni list se vpisujejo in ga potrjujejo v skladu z drugim odstavkom 26. člena te uredbe vsi prevzemniki posameznega odpadka, kar vključuje prevzemnika, ki odpadek prevzame od izvirnega povzročitelja, in ostale prevzemnike, če odpadek prevzamejo v fizično posest, in ki jih ministrstvo vpiše v evidenco oseb v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja, na podlagi:

– odločbe o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti zbiranja odpadkov (v nadaljnjem besedilu: odločba o vpisu v evidenco zbiralcev odpadkov),

– odločbe o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti trgovanja z odpadki (v nadaljnjem besedilu: odločba o vpisu v evidenco trgovcev z odpadki),

– odločbe o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti posredništva z odpadki (v nadaljnjem besedilu: odločba o vpisu v evidenco posrednikov z odpadki) ali

– okoljevarstvenega dovoljenja iz prvega odstavka 38. člena te uredbe.

(5) Kraj oddaje in kraj prevzema pošiljke odpadkov iz tretjega odstavka tega člena se opredelita z naslovom pošiljatelja oziroma prevzemnika odpadkov (ulica, hišna številka, naselje in pošta) ali šifro in imenom katastrske občine ter parcelno številko zemljišča, kadar kraja oddaje ali prevzema pošiljke odpadkov ni mogoče opredeliti z naslovom.

(6) Evidenčni list se izpolni pred začetkom pošiljanja pošiljke odpadkov. Pošiljatelj odpadkov na evidenčni list vpiše podatke iz 1., 2., 3., 5., 8., 10., 11. in 13. točke tretjega odstavka tega člena, prevzemnik odpadkov pa podatke iz 4., 6., 7., 12. in 14. točke tretjega odstavka tega člena. Podatek iz 9. točke tretjega odstavka tega člena vpiše pošiljatelj ali prevzemnik odpadkov potem, ko odpadke fizično prevzame. Če tehtanje odpadkov izvedeta pošiljatelj in prevzemnik, se v evidenčnem listu upošteva prvo tehtanje, ki je izvedeno na tehtnici, ki izpolnjuje zahteve zakona, ki ureja meroslovje, ter meroslovne in tehnične zahteve, ki so vsebovane v predpisih, izdanih na podlagi zakona, ki ureja meroslovje, in za katero je bila njena skladnost ugotovljena po predpisanih načinih in postopkih ugotavljanja skladnosti.

(7) Pošiljatelj odpadkov mora pred začetkom prevoza odpadke opremiti s kopijo izpolnjenega evidenčnega lista v pisni ali elektronski obliki in jo predati prevozniku, ki mora zagotoviti, da njegovo osebje, ki opravlja prevoze, te izvaja v skladu z drugim odstavkom tega člena. Če je pošiljatelj odpadkov pooblastil prevzemnika za izpolnjevanje in potrjevanje evidenčnih listov v skladu s četrtem odstavkom 26. člena te uredbe, mora to kopijo prevozniku zagotoviti prevzemnik odpadkov.

(8) Določbe tega člena se ne uporabljajo za izvirne povzročitelje odpadkov, ki odpadke prepuščajo, kadar je to dovoljeno na podlagi posebnega predpisa, ki ureja ravnanje z določeno vrsto odpadkov.

26. člen

(izpolnjevanje in potrjevanje evidenčnega lista)

(1) Evidenčni list se izpolni z uporabo informacijskega sistema o ravnanju z odpadki iz 56. člena te uredbe.

(2) Evidenčni list je veljaven, ko ga s svojim kvalificiranim elektronskim podpisom potrdita pošiljatelj odpadkov in prevzemnik odpadkov iz tretjega odstavka prejšnjega člena, ki s podpisom potrdi, da se lahko izvede prevoz pošiljke odpadkov na njegovo lokacijo. Če odpadek zaporedno prevzame več

kot en prevzemnik odpadkov iz tretjega odstavka prejšnjega člena, je evidenčni list zaključen, ko odpadke prevzame izvajalec obdelave. Če odpadek prevzame zbiralec, ki je hkrati tudi obdelovalec odpadkov in namerava zbrane odpadke obdelati sam na isti lokaciji, kot je njegov zbirni center, je evidenčni list zaključen, ko odpadke prevzame zbiralec. Če prevzemnik odpadkov namerava zagotoviti njihovo obdelavo tako, da jih pošlje v obdelavo v drugo državo članico EU ali tretjo državo v skladu z Uredbo 1013/2006/ES, je evidenčni list zaključen, ko te odpadke prevzame.

(3) Pošiljatelj odpadkov potrdi evidenčni list največ 15 dni pred oddajo pošiljke odpadkov. Prevzemnik odpadkov prvič potrdi evidenčni list v roku iz prejšnjega stavka ter pred izvedbo prevoza pošiljke odpadkov. Prevzemnik odpadkov drugič potrdi evidenčni list ob prevzemu pošiljke odpadkov oziroma najkasneje v 15 dneh po prevzemu pošiljke odpadkov. V primeru, da prevzemnik odpadkov ob prevzemu pošiljke odpadkov ugotovi, da mora pošiljko odpadkov zavrniti, ne podpiše evidenčnega lista drugič, temveč na njem označi zavrnitev podpisa, na podlagi katerega se pošiljka odpadkov vrne pošiljatelju odpadkov.

(4) Pošiljatelj odpadkov, ki je njihov izvirni povzročitelj, lahko pisno pooblasti prevzemnika odpadkov, da v celoti izpolni evidenčni list in ga potrdi tudi v njegovem imenu, in sicer na način, določen za pošiljatelja odpadkov v šestem odstavku prejšnjega člena in v prejšnjem odstavku tega člena.

(5) Prevzemnik odpadkov iz prejšnjega odstavka mora pošiljatelju odpadkov iz prejšnjega odstavka v 30 dneh posredovati kopijo veljavnega evidenčnega lista v pisni ali elektronski obliki.

(6) Ne glede na drugi odstavek tega člena je v primeru izvršbe po drugi osebi evidenčni list veljaven, ko ga s svojim kvalificiranim elektronskim podpisom potrdi pristojni inšpektor.

V. OBVEZNOSTI IZVIRNEGA POVZROČITELJA ODPADKOV

27. člen

(načrt gospodarjenja z odpadki)

(1) Izvirni povzročitelj odpadkov mora imeti načrt gospodarjenja z odpadki, v skladu s katerim izvaja ukrepe preprečevanja in zmanjševanja nastajanja odpadkov ter druge ukrepe v skladu s to uredbo.

(2) Pri pripravi načrta gospodarjenja z odpadki mora izvirni povzročitelj odpadkov iz prejšnjega odstavka upoštevati zahteve iz te uredbe.

(3) Načrt gospodarjenja z odpadki mora vsebovati najmanj:

1. podatke o količinah nastalih odpadkov po številkah odpadkov,

2. opis obstoječih tehničnih, organizacijskih in drugih ukrepov za preprečevanje in zmanjševanje nastajanja odpadkov,

3. opis predvidenih tehničnih, organizacijskih in drugih ukrepov za preprečevanje in zmanjševanje nastajanja odpadkov z navedbo rokov izvedbe,

4. opredelitev do zahtev za ločeno zbiranje v skladu z 18. členom te uredbe,

5. podatke o začasnem skladiščenju odpadkov po številkah odpadkov, vključno z odpadki, ki se skladiščijo ločeno zaradi oddaje v pripravo za ponovno uporabo,

6. podatke o načinu zagotavljanja obdelave odpadkov z oddajo ali prepuščanjem odpadkov v skladu s 24. členom te uredbe,

7. opis ukrepov za preprečevanje in zmanjševanje škodljivih vplivov na okolje in človekovo zdravje pri začasnem skladiščenju odpadkov v skladu z 19. členom te uredbe in

8. opis ukrepov in nalog, povezanih z varstvom pred požarom pri ravnanju z odpadki.

(4) Izvirni povzročitelj odpadkov iz prvega odstavka tega člena, pri katerem nastajajo odpadki na različnih krajih, na

katerih stalno izvaja dejavnost, lahko izdelava skupni načrt gospodarjenja z odpadki, pri čemer navede podatke iz 1. točke prejšnjega odstavka za vsako posamezno lokacijo.

(5) Izvirni povzročitelj odpadkov mora načrt gospodarjenja z odpadki ustrezno spremeniti ob vsakokratni odločitvi o spremembi glede nastalih odpadkov ali številke nastalih odpadkov, začasnega skladiščenja odpadkov, ločenega zbiranja v skladu z 18. členom te uredbe, zagotavljanja obdelave odpadkov in ukrepov, ki jih izvaja.

(6) Izvirni povzročitelj odpadkov iz prvega odstavka tega člena mora ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju na zahtevo predložiti kopijo načrta gospodarjenja z odpadki.

(7) Določbe tega člena se uporabljajo za izvirnega povzročitelja odpadkov, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, pri katerem v posameznem koledarskem letu zaradi njegove dejavnosti nastane skupaj več kot 150 ton odpadkov ali skupaj več kot 200 kilogramov nevarnih odpadkov.

28. člen

(evidenca o nastajanju odpadkov in ravnanju z njimi)

(1) Izvirni povzročitelj odpadkov, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, pri katerem v posameznem koledarskem letu zaradi njegove dejavnosti nastane 10 ton odpadkov ali več ali nastanejo nevarni odpadki ali v posameznem koledarskem letu zaposluje deset oseb ali več ne glede na vrsto zaposlitve, mora voditi evidenco o nastajanju odpadkov in ravnanju z njimi. V količine odpadkov iz prejšnjega stavka se ne štejejo količine tistih odpadkov, ki jih izvirni povzročitelj odpadkov obvezno prepušča zbiralcu v skladu s posebnim predpisom, ki ureja ravnanje s posamezno vrsto odpadkov.

(2) Evidenca o nastajanju odpadkov in ravnanju z njimi mora vsebovati podatke o številkah odpadkov in količinah:

1. nastalih odpadkov in virih njihovega nastajanja,
2. začasno skladiščenih odpadkov, pri čemer se popis stanja izvaja najmanj enkrat mesečno,
3. odpadkov, ki jih obdeluje sam,
4. odpadkov, oddanih v nadaljnje ravnanje drugim osebam v RS, in
5. odpadkov, poslanih v obdelavo v druge države članice EU in tretje države, z navedbo postopka obdelave, kraja obdelave in izvajalca obdelave.

(3) Podatke iz prejšnjega odstavka je treba v evidenco o nastajanju odpadkov in ravnanju z njimi vnašati tako, da je razvidno časovno zaporedje nastajanja odpadkov in ravnanja z njimi.

(4) Izvirni povzročitelj odpadkov iz prvega odstavka tega člena, pri katerem nastajajo odpadki na različnih krajih, na katerih stalno izvaja dejavnost, mora voditi evidenco o nastajanju odpadkov in ravnanju z njimi ločeno za vsak kraj nastajanja odpadkov posebej.

(5) Izvirni povzročitelj odpadkov iz prvega odstavka tega člena mora evidenco o nastajanju odpadkov in ravnanju z njimi za posamezno koledarsko leto hraniti najmanj tri leta in ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju na zahtevo omogočiti vpogled vanjo.

(6) Drugi odstavek tega člena se ne uporablja za odpadke, ki jih v skladu s posebnim predpisom, ki ureja ravnanje s posamezno vrsto odpadkov, izvirni povzročitelj obvezno prepušča zbiralcu.

29. člen

(poročilo o nastalih odpadkih in zagotovitvi ravnanja z njimi)

(1) Izvirni povzročitelj odpadkov, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, pri katerem je v preteklem koledarskem letu zaradi njegove dejavnosti nastalo 10 ton odpadkov ali več ali 5 kg nevarnih odpadkov ali več, mora najpozneje do 31. marca tekočega leta ministrstvu predložiti poročilo o nastalih odpadkih in zagotovitvi ravnanja z njimi za preteklo koledarsko leto. V količine nastalih odpadkov iz prejšnjega stavka se ne štejejo količine tistih odpadkov, ki jih je izvirni

povzročitelj odpadkov v preteklem koledarskem letu prepustil zbiralcu v skladu s posebnim predpisom, ki ureja ravnanje s posamezno vrsto odpadkov. Poročilo o nastalih odpadkih in zagotovitvi ravnanja z njimi mora, ne glede na količino nastalih odpadkov, predložiti tudi tisti izvirni povzročitelj odpadkov, ki je v preteklem koledarskem letu zaposloval deset oseb ali več, ne glede na vrsto zaposlitve, in je vsaj eno pošiljko nastalih odpadkov oddal z evidenčnim listom.

(2) Izvirni povzročitelj odpadkov iz prejšnjega odstavka za predložitev poročila o nastalih odpadkih in ravnanju z njimi uporabi informacijski sistem o ravnanju z odpadki iz 56. člena te uredbe.

(3) Izvirni povzročitelj odpadkov iz prvega odstavka tega člena pripravi poročilo o nastalih odpadkih na podlagi evidence o nastajanju odpadkov in ravnanju z njimi iz prejšnjega člena. Poročilo mora vsebovati podatke o:

1. imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu, dejavnosti in matični številki izvirnega povzročitelja odpadkov,
2. kraju nastanka odpadkov na statistično regijo natančno in
3. količinah po številkah odpadkov:
 - a) začasno skladiščenih odpadkov na začetku poročevalskega obdobja,
 - b) nastalih odpadkov,
 - c) začasno skladiščenih odpadkov na koncu poročevalskega obdobja,
 - č) odpadkov, ki jih je obdelal sam,
 - d) odpadkov, oddanih v nadaljnje ravnanje drugim osebam v RS, in
 - e) odpadkov, poslanih v obdelavo v druge države članice EU in tretje države, po izvajalcih obdelave ter z navedbo postopka obdelave in kraja obdelave.

(4) Izvirni povzročitelj odpadkov iz prvega odstavka tega člena, pri katerem nastajajo odpadki na različnih krajih, na katerih stalno izvaja dejavnost, mora podatke iz prejšnjega odstavka v poročilu o nastalih odpadkih in ravnanju z njimi navesti ločeno po statističnih regijah.

(5) Ministrstvo od izvirnega povzročitelja odpadkov iz prvega odstavka tega člena zahteva dopolnitev poročila o nastalih odpadkih in ravnanju z njimi, če ugotovi, da ni izdelano v skladu s tretjim ali četrtem odstavkom tega člena ali iz njega ni razvidno izpolnjevanje zahtev iz te uredbe.

(6) Če izvirni povzročitelj odpadkov iz prvega odstavka tega člena ministrstvu zahtevane dopolnitve poročila o nastalih odpadkih in ravnanju z njimi ne predloži v roku, ki ga ministrstvo določi v zahtevi iz prejšnjega odstavka, se šteje, da poročila ni predložil, o čemer ministrstvo obvesti pristojnega inšpektorja.

(7) Določbe tretjega in četrtega odstavka tega člena se ne uporabljajo za odpadke, ki jih v skladu s posebnim predpisom, ki ureja ravnanje s posamezno vrsto odpadkov, izvirni povzročitelj obvezno prepušča zbiralcu.

VI. OBVEZNOSTI ZBIRALCA

30. člen

(vpis v evidenco zbiralcev odpadkov)

(1) Zbiralec lahko zbira odpadke, če ima pridobljeno odločbo o vpisu v evidenco zbiralcev odpadkov, na podlagi katere ga ministrstvo vpiše v evidenco oseb, za katere je bila izdana odločba o vpisu v evidenco zbiralcev odpadkov, skladno z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

(2) Ministrstvo izda odločbo o vpisu v evidenco zbiralcev pravni osebi ali samostojnemu podjetniku posamezniku, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. vlagatelj je v RS registriran za opravljanje dejavnosti zbiranja in prevoza odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja klasifikacijo dejavnosti,
2. vlagatelj ima v upravljanju enega ali več zbirnih centrov, ki jih ima vlagatelj tudi v lasti, vključno z njihovim zemljiščem,

razen če je tudi izvajalec obvezne gospodarske javne službe zbiranja določenih vrst odpadkov,

3. vlagatelj ima v lasti sredstva in opremo za prevzem odpadkov in njihov prevoz,

4. vlagatelj namerava zbirati določene vrste komunalnih odpadkov, razpolaga z aktom občine ali Vlade, s katerim je bil določen za izvajalca obvezne občinske oziroma državne gospodarske javne službe zbiranja teh odpadkov,

5. vlagatelj v zadnjih dveh letih od dneva vložitve vloge ni bil izbrisan iz evidence oseb, ki jim je bila izdana odločba o vpisu v evidenco zbiralcev v skladu s 4. točko prvega odstavka 34. člena te uredbe.

(3) Vloga za vpis v evidenco oseb, ki jim je izdana odločba o vpisu v evidenco zbiralcev iz prejšnjega odstavka, mora vsebovati naslednje podatke in dokazila:

1. ime in naslov oziroma firmo in sedež ter matično številko vlagatelja,

2. podatke o registraciji dejavnosti zbiranja in prevažanja odpadkov,

3. podatke o številkah odpadkov, ki jih vlagatelj namerava zbirati,

4. podatek o zmogljivosti predhodnega skladiščenja nevarnih odpadkov in podatek o zmogljivosti predhodnega skladiščenja nenevarnih odpadkov, določena na način iz šestega odstavka 32. člena te uredbe, ter podatek o količini trdnih gorljivih odpadkov, ki jih vlagatelj namerava zbirati, če namerava hkrati predhodno skladiščiti 200 m³ ali več trdnih gorljivih odpadkov na prostem, in

5. dokazilo o lastništvu zbirnega centra, zemljišč zbirnega centra in sredstev ter opreme za prevzem odpadkov in njihov prevoz.

(4) Če gre za zbiralca odpadkov, ki je izvajalec obvezne občinske ali državne gospodarske javne službe zbiranja določenih vrst odpadkov, so sestavni del vloge iz prejšnjega odstavka tudi naslov, številka in datum akta občine ali Vlade, s katerim je določen za izvajalca obvezne občinske oziroma državne gospodarske javne službe zbiranja teh odpadkov. Če zbiralec odpadkov iz prejšnjega stavka v okviru dejavnosti zbiranja odpadkov ne izvaja prevoza odpadkov, registracija dejavnosti prevažanja odpadkov ni potrebna.

(5) Vloga iz drugega odstavka tega člena se vložijo pisno ali elektronsko. Obrazec vloge je dostopen na osrednji spletni strani državne uprave.

(6) Ministrstvo v odločbi o vpisu v evidenco zbiralcev navede:

1. številke odpadkov, ki jih zbiralec namerava zbirati,

2. kraj oziroma kraje zbirnih centrov, vključno s šifro in imenom katastrske občine ter parcelno številko ali številko stavbe iz registra nepremičnin,

3. podatek o zmogljivosti predhodnega skladiščenja nevarnih odpadkov in podatek o zmogljivosti predhodnega skladiščenja nenevarnih odpadkov.

(7) Ministrstvo vpiše zbiralca v evidenco oseb, ki imajo pridobljeno odločbo o vpisu v evidenco zbiralcev, skladno z zakonom, ki ureja varstvo okolja, ko pridobi pravnomočno odločbo o vpisu v evidenco zbiralcev iz prvega odstavka tega člena. Ne glede na prejšnji stavek ministrstvo vpiše zbiralca v evidenco oseb, ki imajo pridobljeno odločbo o vpisu v evidenco zbiralcev, skladno z zakonom, ki ureja varstvo okolja, tudi v primeru, ko ta pridobi pravnomočno okoljevarstveno dovoljenje za napravo z dejavnostjo, ki povzroča industrijske emisije, če namerava v okviru dejavnosti zbiranja odpadkov opravljati dejavnost predhodnega skladiščenja nevarnih odpadkov v skladišču z zmogljivostjo več kot 50 ton nevarnih odpadkov in te odpadke oddajati v obdelavo v napravo, ki povzroča industrijske emisije.

(8) Ministrstvo v evidenco oseb, ki imajo pridobljeno odločbo o vpisu v evidenco zbiralcev, vpiše poleg z zakonom določenih podatkov tudi evidenčno številko zbiralca, datum vpisa zbiralca v evidenco in številke odpadkov, ki jih zbiralec zbira.

31. člen

(ukrepi varstva okolja, ki jih mora izvajati zbiralec odpadkov)

(1) Zbiralec odpadkov mora pri izvajanju dejavnosti zbiranja odpadkov izvajati ukrepe, s katerimi izpolnjuje zahteve:

1. iz 10., 19. in 20. člena te uredbe,

2. določene s predpisom, ki ureja skladiščenje nevarnih tekočin,

3. določene s predpisi, ki urejajo emisijo snovi in energije v okolje, in

4. določene s predpisi, ki urejajo zbiranje posamezne vrste odpadkov.

(2) Odpadke v obliki mulja ali blata ter odpadke, iz katerih se izcejajo mineralna olja ali emulzije, je dopustno predhodno skladiščiti le v nadstrešenem objektu z betonskimi tlaki, tako da so odpadki zaščiteni pred padavinami, tekočine, ki se izcejajo iz odpadkov, pa je treba zajeti, tako da se prepreči njihov izpust v zunanje okolje.

(3) Predhodno skladišče tekočih odpadkov, pakiranih v premično embalažo, mora biti urejeno tako, da je zaščiten s streho, ima neprepustne tlake in je opremljeno z zadrževalnim sistemom brez iztoka v zunanje okolje, ki ima prostornino najmanj dvakrat večjo od največje premične embalažne enote. Zadrževalni sistem iz prejšnjega stavka je mogoče zagotoviti tudi z gradbeno ureditvijo tlakov prostora ali zaporo na vhodu v prostor, če zbiralec razpolaga z dokazilom, da takšna ureditev omogoča zadostno zadrževalno prostornino.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek je lahko predhodno skladišče tekočih odpadkov, pakiranih v zaprto premično embalažo, tudi na prostem na betonskih ali asfaltnih površinah, če ima zbiralec pridobljeno okoljevarstveno dovoljenje za odvajanje odpadne industrijske vode, ki nastaja kot posledica padavin, in izvaja preverjanje premične embalaže ob vsakem prevzemu odpadkov ter izločanje iz uporabe embalažo, ki ji je potekel rok uporabe, skladno s predpisi, ki urejajo pogoje za rabo premične embalaže iz zakona, ki ureja prevoz nevarnega blaga. Zbiralec mora o preverjanju in izločanju premične embalaže voditi evidenco.

(5) Prelivanje ali pretakanje tekočih odpadkov iz ene premične embalaže v drugo z namenom zamenjave embalažne enote zaradi njene poškodovanosti ali pretečenega roka uporabe, kot je določen skladno s predpisi, ki urejajo prevoz nevarnega blaga, je dopustno samo v zaprtih prostorih, opremljenih z zadrževalnim sistemom iz tretjega odstavka tega člena.

(6) Pretresanje prašnih odpadkov zaradi razkladanja ali njihovega predhodnega sortiranja je dopustno samo v zaprtih prostorih ali sistemih.

(7) Zbiralec mora zagotoviti, da količina odpadkov v predhodnem skladišču ne presega zmogljivosti predhodnega skladišča, določene na način iz šestega odstavka 32. člena te uredbe.

32. člen

(zbirni center)

(1) Zbirni center mora imeti izvedeno ustrezno tehnično varovanje objekta ali območja, tako da je vanj prepreden vstop nepooblaščenih oseb, še zlasti izven obratovalnega časa.

(2) Zbiralec, ki lahko hkrati predhodno skladišči več kot 50 ton gorljivih ali vnetljivih nevarnih odpadkov v objektu ali izven objekta ali več kot 500 ton gorljivih ali vnetljivih nenevarnih odpadkov v objektu, mora za izvajanje dejavnosti zbiranja odpadkov zagotoviti, da je na lokaciji zbirnega centra 24 ur na dan in 365 dni na leto prisotna varnostna služba, ki izven obratovalnega časa izvaja urni pregled celotne lokacije ali nadzoruje celotno območje skladiščenih odpadkov z ustreznimi tehničnimi sistemi nadzora, kot je varnostni videonadzor ali termovizijski nadzor, vezan na sistem alarmiranja.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek mora zbiralec, ki na prostem predhodno skladišči 200 m³ ali več trdnih gorljivih odpadkov, zagotoviti, da zbirni center izpolnjuje zahteve iz predpisa, ki ureja skladiščenje trdnih gorljivih odpadkov na prostem.

(4) Na območju zbirnega centra je prepovedana uporaba odprtega ognja, kajenja ter vročih ali iskrečih se virov.

(5) Zbirni center mora imeti na vidnem mestu obešen pisni seznam ukrepov varstva okolja iz prejšnjega člena in prejšnjih odstavkov tega člena, ki jih izvajajo, ter tlorisni raspored skladiščnih prostorov ali območij, na katerih se predhodno skladiščijo odpadki s podobnimi nevarnimi ali fizikalnimi lastnostmi. Pisni seznam ukrepov in tlorisni raspored skladiščnih prostorov ali območij iz prejšnjega stavka morata biti v primeru odprtih skladišč izdelana tako, da sta odporna proti vremenskim razmeram.

(6) Zbirni center mora imeti poleg podatkov iz prejšnjega odstavka na vidnem mestu objavljen tudi podatek o zmogljivosti predhodnega skladiščjenja nevarnih odpadkov in podatke o zmogljivosti predhodnega skladiščjenja nenevarnih odpadkov, ki mora biti določena na način, da omogoča varno skladiščjenje v skladu s to uredbo.

(7) Ukrepe varstva okolja iz prejšnjega člena in tega člena in njihovo izvajanje preverja pristojna inšpekcija.

33. člen

(sprememba odločbe o vpisu v evidenco zbiralcev)

(1) Zbiralec mora spremembo imena ali naslova oziroma firme ali sedeža prijaviti ministrstvu z vlogo za spremembo odločbe o vpisu v evidenco zbiralcev odpadkov v 30 dneh od nastanka spremembe.

(2) Zbiralec mora vložiti vlogo za spremembo odločbe o vpisu v evidenco zbiralcev, če načrtuje spremembo nabora odpadkov, ki jih namerava zbirati, ali lokacijo in število zbirnih centrov, pri čemer mora v vlogi predložiti podatke in dokazila iz tretjega odstavka 30. člena te uredbe, ki se nanašajo na nameravano spremembo.

(3) Ministrstvo spremeni odločbo o vpisu v evidenco zbiralcev v 30 dneh od prejema popolne vloge iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

34. člen

(izbris iz evidence oseb, ki jim je bila izdana odločba o vpisu v evidenco zbiralcev)

(1) Ministrstvo razveljavi ali odvzame odločbo o vpisu v evidenco zbiralcev iz prvega odstavka 30. člena te uredbe, če:

1. oseba, ki je izvajala dejavnost zbiranja odpadkov, preneha obstajati,

2. je oseba, ki izvaja dejavnost zbiranja odpadkov, prodala nepremičnine ali premičnine, ki jih potrebuje za opravljanje dejavnosti in jih nima več v lasti,

3. oseba, ki izvaja dejavnost zbiranja odpadkov, prijavi namero, da ne želi več opravljati te dejavnosti, ali če

4. je bilo osebi, ki je izvajala dejavnost zbiranja odpadkov, s pravnomočno odločbo pristojnega inšpektorja prepovedano opravljanje zbiranje odpadkov.

(2) V primeru iz 1. in 3. točke prejšnjega odstavka ministrstvo razveljavi odločbo o vpisu v evidenco zbiralcev in izbrši osebo iz evidence oseb, ki imajo pridobljeno odločbo o vpisu v evidenco zbiralcev.

(3) V primeru iz 2. točke prvega odstavka tega člena ministrstvo na predlog zbiralca ali pristojnega inšpektorja odvzame odločbo o vpisu v evidenco zbiralcev in izbrši osebo iz evidence oseb, ki imajo pridobljeno odločbo o vpisu v evidenco zbiralcev.

(4) V primeru iz 4. točke prvega odstavka tega člena ministrstvo na podlagi pravnomočne odločbe pristojnega inšpektorja odvzame odločbo o vpisu v evidenco zbiralcev in izbrši osebo iz evidence oseb, ki imajo pridobljeno odločbo o vpisu v evidenco zbiralcev.

(5) Izvajalec gospodarske javne službe iz četrtega odstavka 30. člena te uredbe mora v 60 dneh po prenehanju izvajanja te gospodarske javne službe o tem obvestiti ministrstvo, ki ga po uradni dolžnosti izbrši iz evidence zbiralcev odpadkov.

35. člen

(načrt zbiranja odpadkov)

Zbiralec mora imeti za vsak zbirni center izdelan načrt zbiranja odpadkov, ki ga revidira ob vsaki spremembi ravnanja z odpadki in ki mora vsebovati:

1. podatke o kraju zbirnega centra z navedbo šifre in imena katastrske občine ter parcelne številke ali številke stavbe iz registra nepremičnin,

2. številke odpadkov, ki jih zbira, in njihov izvor,

3. podatke o sredstvih in opremi, s katerimi prevzema odpadke,

4. podatek o zmogljivosti predhodnega skladiščjenja nevarnih odpadkov in podatek o zmogljivosti predhodnega skladiščjenja nenevarnih odpadkov, določena na način iz šestega odstavka 32. člena te uredbe,

5. opis načina predhodnega skladiščjenja odpadkov in opis postopka za spremljanje količin predhodno skladiščjenih odpadkov, da se ne preseže predhodno skladiščjena količina iz prejšnje točke,

6. opis načina izvajanja ukrepov iz 10., 19. in 20. člena te uredbe, ukrepov iz predpisov iz prvega odstavka 31. člena te uredbe ter ukrepov iz drugega do sedmega odstavka 31. člena te uredbe ter ukrepov iz 32. člena te uredbe v povezavi z vrsto in količino predhodno skladiščjenih odpadkov,

7. opis ukrepov za primer okoljske nesreče in omejitev njenih posledic,

8. opis ukrepov in nalog, povezanih z varstvom pred požarom pri ravnanju z odpadki,

9. opis postopka oddajanja zbranih odpadkov v nadaljnje ravnanje, iz katerega je razvidno upoštevanje hierarhije ravnanja z odpadki iz 9. člena te uredbe,

10. opis nadzora nad masnim tokom zbranih odpadkov in

11. program izobraževanja o lastnostih nevarnih odpadkov in ravnanju z njimi za osebe, ki prevzemajo, predhodno sortirajo in izvajajo dela v zvezi s predhodnim skladiščjenjem nevarnih odpadkov, ali podatke o drugačnem načinu izobraževanja teh oseb, če gre za zbiranje nevarnih odpadkov.

36. člen

(evidenca o zbiranju odpadkov)

(1) Zbiralec mora voditi evidenco o zbiranju odpadkov, v kateri so podatki o številkah odpadkov in količinah:

1. zbranih odpadkov in imetnikih odpadkov, ki so pravne osebe ali fizične osebe, ki opravljajo dejavnost kot samostojni podjetniki, ali posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost, od katerih jih prevzema, in so bili zbiralcu oddani,

2. zbranih odpadkov po posameznih občinah, od katerih jih prevzema, ter načinih zbiranja, in so bili zbiralcu prepuščeni,

3. predhodno skladiščjenih odpadkov, ločeno po kraju predhodnega skladiščjenja, če razpolaga z več zbirnimi centri,

4. odpadkov, oddanih v nadaljnje ravnanje drugim osebam v RS, in o osebah, ki jim odda te odpadke, ter

5. odpadkov, poslanih v obdelavo v druge države članice EU in tretje države z navedbo postopka obdelave, kraja obdelave in izvajalca obdelave.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka je treba v evidenco o zbiranju odpadkov vnašati tako, da je razvidno časovno zaporedje zbiranja odpadkov in ravnanja z njimi.

(3) Zbiralec mora evidenco o zbiranju odpadkov za posamezno koledarsko leto hraniti najmanj tri leta in ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju na zahtevo omogočiti vpogled vanjo.

37. člen

(poročilo o zbiranju odpadkov)

(1) Zbiralec mora najpozneje do 31. marca tekočega leta ministrstvu predložiti poročilo o zbiranju odpadkov za preteklo koledarsko leto.

(2) Zbiralec za predložitev poročila o zbiranju odpadkov uporabi informacijski sistem o ravnanju z odpadki iz 56. člena te uredbe.

(3) Zbiralec pripravi poročilo o zbiranju odpadkov na podlagi evidence o zbiranju odpadkov iz prejšnjega člena. Poročilo iz prejšnjega stavka mora vsebovati naslednje podatke:

1. ime in naslov oziroma firma in sedež ter matična številka zbiralca,
2. kraj predhodnega skladiščenja odpadkov na statistično regijo natančno in
3. količine po številkah odpadkov:
 - a) predhodno skladiščenih odpadkov na začetku poročevalskega obdobja,
 - b) zbranih odpadkov, prevzetih od izvirmih povzročiteljev odpadkov v RS, ločeno za odpadke, ki so bili zbiralcu prepuščeni, in za odpadke, ki so mu bili oddani, ter, če je zbiralec izvajalec obvezne občinske gospodarske javne službe iz četrtega odstavka 30. člena te uredbe, tudi ločeno za odpadke iz gospodinjstev in iz dejavnosti ter po občini izvora prepuščenih odpadkov,
 - c) zbranih odpadkov, prevzetih od drugih zbiralcev in izvajalcev obdelave v RS, ločeno po teh imetnikih odpadkov,
 - č) predhodno skladiščenih odpadkov ob koncu poročevalskega obdobja,
 - d) odpadkov, oddanih v nadaljnje ravnanje drugim zbiralcem, ali izvajalcem obdelave v RS, ločeno po prevzemnikih, ter
 - e) odpadkov, poslanih v obdelavo v druge države članice EU in tretje države, po izvajalcih obdelave ter z navedbo postopka obdelave in kraja obdelave.

(4) Zbiralec, ki zbrane odpadke predhodno skladišči na različnih krajih, mora podatke iz prejšnjega odstavka v poročilu o zbiranju odpadkov navesti ločeno po:

1. posameznih zbirnih centrih in
2. statističnih regijah.

(5) Ministrstvo od zbiralca zahteva dopolnitev poročila o zbiranju odpadkov, če ugotovi, da ni izdelano v skladu z drugim, tretjim ali četrtem odstavkom tega člena ali iz njega ni razvidno izpolnjevanje zahtev iz te uredbe.

(6) Če zbiralec ministrstvu zahtevane dopolnitve poročila o zbiranju odpadkov ne predloži v roku, ki ga ministrstvo določi v zahtevi iz prejšnjega odstavka, se šteje, da poročila ni predložil, o čemer ministrstvo obvesti pristojnega inšpektorja.

VII. OBVEZNOSTI IZVAJALCA OBDELAVE

38. člen

(okoljevarstveno dovoljenje)

(1) Izvajalec obdelave lahko obdeluje odpadke, če ima okoljevarstveno dovoljenje za predelavo ali odstranjevanje odpadkov za napravo ali dejavnost iz 110. ali 126. člena zakona, ki ureja varstvo okolja.

(2) Okoljevarstveno dovoljenje iz prejšnjega odstavka se izda na zahtevo pravni osebi ali samostojnemu podjetniku posamezniku, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. vlagatelj je v RS registriran za izvajanje dejavnosti obdelave odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja klasifikacijo dejavnosti,
2. vlagatelj je upravljavec naprave za obdelavo odpadkov ali jo bo gradil, če je ta potrebna za obdelavo,
3. vlagatelj je lastnik naprave, objekta, v katerem je naprava, zemljišča objekta z napravo, sredstev za prevzem odpadkov, če sam prevzema odpadke pri njihovih imetnikih, in drugih premičnin, potrebnih za izvajanje dejavnosti obdelave odpadkov, ali bo postal lastnik, če bo objekt z napravo šele gradil, razen če je tudi izvajalec javne službe izvajanja obdelave določenih vrst komunalnih odpadkov ali če vlagatelj zaproša za okoljevarstveno dovoljenje za premično napravo po predpisu, ki določa obdelavo odpadkov v premičnih napravah ali za okoljevarstveno dovoljenje z veljavnostjo manj kot dve leti,
4. v zvezi z obratovanjem naprave za obdelavo odpadkov so zagotovljeni ukrepi za izpolnitev okoljevarstvenih, tehničnih in drugih zahtev iz predpisov, ki urejajo emisijo snovi in energije

v okolje, ravnanje s posamezno vrsto odpadkov ali posamezni postopek obdelave odpadkov, ter ukrepi v skladu s to uredbo,

5. predvidena obdelava ne ogroža človekovega zdravja ali ne povzroča škodljivih vplivov na okolje iz prvega odstavka 10. člena te uredbe,

6. energetska obdelava poteka v napravi za obdelavo odpadkov z visoko stopnjo energetske učinkovitosti, če se vloga nanaša na sežig ali sosežig odpadkov z energetsko obdelavo, in če

7. vlagatelju v zadnjih dveh letih pred dnevom vložitve vloge ni bilo v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja, odvzeto okoljevarstveno dovoljenje za predelavo ali odstranjevanje odpadkov.

(3) Če se okoljevarstveno dovoljenje iz prvega odstavka tega člena nanaša na obdelavo, za katero ni potrebna naprava za obdelavo odpadkov, lahko izvajalec obdelave začne obdelovati odpadke z dnem dokončnosti okoljevarstvenega dovoljenja.

(4) Če se okoljevarstveno dovoljenje iz prvega odstavka tega člena nanaša na obdelavo, za katero je potrebna naprava za obdelavo odpadkov, lahko izvajalec obdelave začne obdelovati odpadke z dnem, ki ga za začetek obratovanja naprave določa zakon, ki ureja varstvo okolja.

39. člen

(vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja iz prvega odstavka prejšnjega člena mora vsebovati naslednje podatke:

1. ime in naslov oziroma firmo in sedež, dejavnost in matično številko vlagatelja,
2. številke odpadkov in količine odpadkov, ki se bodo obdelovali,
3. postopek in metodo obdelave po skupinah odpadkov, ki se obdelujejo po enakem postopku in metodi obdelave,
4. kraj obdelave z navedbo šifre in imena katastrske občine ter parcelne številke ali številke stavbe iz registra nepremičnin,
5. o napravi za obdelavo odpadkov, če je ta za obdelavo potrebna, vključno z njeno proizvodno zmogljivostjo, ali podatke o zmogljivosti obdelave odpadkov in načinu njene določitve, če za obdelavo odpadkov naprava ni potrebna,

6. o lastništvu objekta in naprave, če sta potrebna za izvajanje obdelave odpadkov, zemljišča, na katerem sta objekt in naprava, ter o delovnih sredstvih za prevzem odpadkov, če sam prevzema odpadke pri njihovih imetnikih, razen če je vlagatelj vloga tudi izvajalec javne službe izvajanja obdelave določenih vrst komunalnih odpadkov, in

7. podatke o trajanju izvajanja obdelave odpadkov, če vlagatelj vloga vlogo za okoljevarstveno dovoljenje z omejeno časovno veljavnostjo.

(2) Vlogi iz prejšnjega odstavka tega člena morajo biti priloženi:

1. načrt ravnanja z odpadki, s katerim vlagatelj dokazuje izpolnjevanje pogojev iz 4., 5. in 6. točke drugega odstavka prejšnjega člena, ter
2. dokazilo o tem, da je vlagatelj upravljavec naprave za obdelavo odpadkov, če je ta potrebna za izvajanje obdelave odpadkov,
3. dokazilo o tem, da ima vlagatelj v lasti objekt in napravo, če sta potrebna za izvajanje obdelave odpadkov, zemljišče, na katerem sta objekt in naprava, ter sredstva za prevzem odpadkov, če sam prevzema odpadke pri njihovih imetnikih, in druge premičnine, ki so potrebne za izvajanje dejavnosti obdelave odpadkov, razen če je vlagatelj tudi izvajalec javne službe izvajanja obdelave določenih vrst komunalnih odpadkov ali če vlagatelj zaproša za okoljevarstveno dovoljenje za premično napravo po predpisu, ki določa obdelavo odpadkov v premičnih napravah ali za okoljevarstveno dovoljenje z veljavnostjo manj kot dve leti,

4. dokazilo o posesti naprave, če vlagatelj zaproša za okoljevarstveno dovoljenje za premično napravo po predpisu, ki določa obdelavo odpadkov v premičnih napravah,

5. dokazilo o posesti zemljišča in naprave za določeno obdobje, če vlagatelj zaproša za okoljevarstveno dovoljenje z veljavnostjo manj kot dve leti, in

6. dokazila, določena s predpisi, ki urejajo emisijo snovi in energije v okolje.

(3) Če bo vlagatelj objekt za napravo za obdelavo odpadkov, ki bo obratovala v objektu, šele gradil, morata biti vlogi iz prvega odstavka tega člena priložena:

1. načrt ravnanja z odpadki, s katerim vlagatelj dokazuje izpolnjevanje pogojev iz 4., 5. in 6. točke drugega odstavka prejšnjega člena,

2. izjava o tem, da bo vlagatelj upravljavec naprave za obdelavo odpadkov, če je ta potrebna za izvajanje obdelave odpadkov,

3. dokazilo o tem, da ima v lasti zemljišče, na katerem bo zgradil objekt za napravo za obdelavo odpadkov, ter izjava, da bo imel v lasti zgrajeni objekt, napravo, sredstva za prevzem odpadkov, če namerava sam prevzemati odpadke pri njihovih imetnikih, in druge premočnine, ki bodo potrebne za izvajanje dejavnosti obdelave odpadkov, razen če je vlagatelj tudi izvajalec javne službe izvajanja obdelave določenih vrst komunalnih odpadkov ali če vlagatelj zaproša za okoljevarstveno dovoljenje za premično napravo po predpisu, ki določa obdelavo odpadkov v premičnih napravah ali za okoljevarstveno dovoljenje z veljavnostjo manj kot dve leti,

4. dokazilo o posesti naprave, če vlagatelj zaproša za okoljevarstveno dovoljenje za premično napravo po predpisu, ki določa obdelavo odpadkov v premičnih napravah,

5. dokazilo o posesti zemljišča in naprave za določeno obdobje, če vlagatelj zaproša za okoljevarstveno dovoljenje z veljavnostjo manj kot dve leti, in

6. idejna zasnova za pridobitev projektnih in drugih pogojev za gradnjo objekta za napravo v skladu z zakonom, ki ureja graditev objektov.

(4) Vlagatelj v vlogi iz prvega odstavka tega člena navede, ali želi časovno omejeno veljavnost okoljevarstvenega dovoljenja za predelavo ali odstranjevanje odpadkov, če gre za primer, ko namerava predelati ali odstraniti le določeno omejeno količino odpadkov v krajšem časovnem obdobju.

(5) Če vlagatelj v vlogi za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za predelavo odpadkov v predelane snovi ali predmete zaprosi za določitev meril za prenehanje statusa odpadka v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja in 8. členom te uredbe, mora vlogi iz prvega odstavka tega člena priložiti tudi mnenje z opredelitvami meril v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja in 8. členom te uredbe.

(6) Če vlagatelj v vlogi za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za predelavo odpadkov v predelane snovi ali predmete zaprosi za določitev meril za prenehanje statusa odpadka v skladu s prejšnjim odstavkom in gre za predelane snovi ali predmete, ki bodo uporabljeni v zunanjem okolju in izpostavljeni atmosferskim vplivom in imajo lastnost izluževanja, mora vlogi iz prvega odstavka tega člena priložiti tudi analizo izlučkov iz četrtega odstavka 8. člena te uredbe in predlog za spremljanje vsebnosti onesnaževal v izlučkih predelane snovi ali predmeta ali mnenje iz sedmega odstavka 8. člena te uredbe. Vlagatelj v vlogi tudi navede, ali bo predelano snov ali predmet uporabil sam ali jo bo prodal ali predal novemu lastniku in ali jo namerava uporabljati, prodajati ali predajati za uporabo na vodovarstvenem območju ali na območju, ki ni vodovarstveno območje.

40. člen

(načrt ravnanja z odpadki)

(1) Načrt ravnanja z odpadki iz prejšnjega člena mora biti izdelan v skladu z zahtevami iz te uredbe, vsebovati pa mora:

1. številke odpadkov, skupno količino nevarnih odpadkov in skupno količino nenevarnih odpadkov ter izvor odpadkov, ki jih vlagatelj namerava obdelovati,

2. kraj obdelave odpadkov z navedbo šifre in imena katastrske občine ter parcelne številke zemljišč ali številke stavbe iz registra nepremičnin,

3. podatek o vrsti postopka obdelave odpadkov iz šestega odstavka 22. člena ali tretjega odstavka 23. člena te uredbe in podatke o metodah obdelave,

4. podatke o vrsti in proizvodni zmogljivosti naprave za obdelavo odpadkov, če je potrebna za obdelavo, ali podatke o zmogljivosti obdelave odpadkov in načinu njene določitve, če za obdelavo odpadkov naprava ni potrebna,

5. podatke o številu obratovalnih ur te naprave na leto, če gre za primer iz 7. točke prvega odstavka prejšnjega člena, pa tudi predvideni čas trajanja obdelave celotne količine odpadkov,

6. opis načina skladiščenja odpadkov pred obdelavo in po njej ter podatke o zmogljivosti objekta ali objektov za skladiščenje,

7. opis postopkov preverjanja odpadkov pred obdelavo,

8. opis postopka in metod obdelave odpadkov ter podatke o uporabljenih tehnologijah,

9. stopnjo energetske učinkovitosti naprave za obdelavo odpadkov, če se vloga iz prvega odstavka prejšnjega člena nanaša na pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za sežig ali sosežig odpadkov z energetske predelavo,

10. opis ukrepov za preprečevanje in zmanjševanje škodljivih vplivov na okolje in človekovo zdravje pri skladiščenju odpadkov v skladu s tretjim odstavkom 19. člena te uredbe in z vidika zahtev iz prvega odstavka 10. člena te uredbe ter 31. in 32. člena te uredbe,

11. opis pričakovanih vplivov obdelave odpadkov na okolje in človekovo zdravje z vidika emisij snovi v zrak, vode ali tla, emisij vonjav in emisij hrupa,

12. podatke o pričakovanih emisijah nevarnih snovi v zrak ali vode, če gre za obdelavo nevarnih odpadkov,

13. opis ukrepov za izpolnitev okoljevarstvenih, tehničnih in drugih zahtev iz predpisov, ki urejajo emisijo snovi in energije v okolje, ravnanje s posamezno vrsto odpadkov ali posamezni postopek obdelave,

14. opis ukrepov za primer okoljske nesreče in omejitev njenih posledic,

15. opis ukrepov in nalog, povezanih z varstvom pred požarom pri ravnanju z odpadki,

16. podatke o produktih obdelave, vključno s številkami odpadkov, če gre za odpadke, in o možnostih njihove nadaljnje uporabe,

17. številke odpadkov in deleže odpadkov po obdelavi glede na količine vhodnih odpadkov in opis nadaljnjega ravnanja z njimi,

18. podatke o izvajanju obratovalnega monitoringa, če je ta določen s predpisi, ki urejajo obratovalni monitoring, in o morebitnih drugih oblikah nadzora nad obremenjevanjem okolja ter

19. opis ukrepov za preprečevanje škodljivih vplivov na okolje po zaprtju naprave in prenehanju obdelave.

(2) Če namerava vlagatelj izvajati več različnih postopkov obdelave, mora načrt ravnanja z odpadki vsebovati podatke iz prejšnjega odstavka ločeno za vsak postopek obdelave.

(3) Če namerava vlagatelj izvajati odstranjevanje odpadkov, mora pri pripravi načrta ravnanja z odpadki zagotoviti, da načrtovano ravnanje z odpadki ni v nasprotju s programom ravnanja z odpadki iz 11. člena te uredbe.

(4) Načrta ravnanja z odpadki po izdaji okoljevarstvenega dovoljenja iz prvega odstavka 38. člena te uredbe ni dopustno spreminjati, razen v primeru vložitve vloge za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja iz prvega odstavka 38. člena te uredbe.

41. člen

(vsebina okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju iz prvega odstavka 38. člena te uredbe poleg imena in naslova sedeža

firme upravljavca obdelave odpadkov, naslova kraja obdelave odpadkov, če je ta drugačen od sedeža upravljavca, in če gre za napravo za obdelavo odpadkov s postopkom odlaganja odpadkov, identifikacijskih znakov, s katerimi so zemljiške parcele, na katerih je odlagališče odpadkov, vpisane v zemljiško knjigo, ločeno za vsak postopek obdelave določi:

1. številke nenevarnih ali nevarnih odpadkov, ki se lahko obdelujejo,
2. skupno količino odpadkov, ki se letno lahko obdelajo,
3. skupno količino nevarnih odpadkov, ki se letno lahko obdelajo,
4. podatek o proizvodni zmogljivosti naprave za obdelavo odpadkov ali podatek o zmogljivosti obdelave odpadkov, če naprava za obdelavo odpadkov ni potrebna,
5. snovi, ki poleg odpadkov vstopajo v postopek obdelave,
6. postopek obdelave odpadkov, pri čemer je v primeru snovne predelave odpadkov treba določiti, ali gre za postopek priprave odpadkov za ponovno uporabo ali za njihovo recikliranje ali zasipanje,
7. R ali D kodo postopka obdelave odpadkov ter metodo obdelave,

8. skupno količino odpadkov in skupno količino nevarnih odpadkov, ki se lahko hkrati skladiščijo glede na zmogljivost objekta ali objektov za skladiščenje,

9. ukrepe za preprečevanje in zmanjševanje škodljivih vplivov na okolje in človekovo zdravje zaradi skladiščenja odpadkov pred obdelavo in po njej,

10. merila za prenehanje statusa odpadka, kadar je vlagatelj zaprosil za določitev meril za prenehanje statusa odpadka na podlagi posebnega predpisa ali v vsakem primeru posebej na podlagi zakona, ki ureja varstvo okolja in 8. člena te uredbe,

11. vrsto predelane snovi ali predmeta v primeru iz prejšnje točke,

12. nabor in dopustne vsebnosti onesnaževal v izlužkih predelane snovi ali predmeta, če bosta uporabljena v zunanjem okolju in izpostavljena atmosferskim vplivom ter imata lastnost izluževanja, in kakor to izhaja iz analize izlužkov in predloga za spremljanje onesnaževal v izlužkih predelane snovi ali predmeta, skladno s četrtrim, petim in sedmim odstavkom 8. člena te uredbe, ter podatek o tem, ali se lahko predelana snov ali predmet iz prejšnje točke uporabi na vodovarstvenem območju ali območju, ki ni vodovarstveno območje,

13. tehnične in druge zahteve za obratovanje naprave za obdelavo odpadkov, zlasti ukrepe za preprečevanje in zmanjševanje škodljivih vplivov na okolje in človekovo zdravje v skladu z zahtevami iz prvega odstavka 10. člena te uredbe, če je za obdelavo odpadkov potrebna naprava,

14. ukrepe za preprečevanje in zmanjševanje škodljivih vplivov na okolje in človekovo zdravje zaradi obdelave, če za obdelavo odpadkov naprava ni potrebna,

15. ukrepe za primer okoljske nesreče in omejitev njenih posledic,

16. stopnjo energetske učinkovitosti naprave za obdelavo odpadkov, če se okoljevarstveno dovoljenje nanaša na sežig ali sosežig odpadkov z energetske predelavo, in

17. zahteve v zvezi z ukrepi za preprečevanje škodljivih vplivov na okolje po prenehanju obdelave odpadkov,

18. čas veljavnosti okoljevarstvenega dovoljenja, če gre za primer iz 7. točke prvega odstavka 39. člena te uredbe.

(2) Okoljevarstveno dovoljenje iz prvega odstavka tega člena mora v obrazložitvi poleg ostalih vsebin, predpisanih z zakonom, ki ureja upravni postopek, vsebovati tudi:

1. navedbo šifre in ime katastrske občine ter parcelnih števil ali števil stavbe iz registra nepremičnin naprave za obdelavo odpadkov in

2. podatke o lastništvu nepremičnin in premičnin, razen če gre za primer časovno omejene veljavnosti okoljevarstvenega dovoljenja na manj kot dve leti ali če gre za okoljevarstveno dovoljenje za premično napravo po predpisu, ki določa obdelavo odpadkov v premičnih napravah, ali če je obdelovalec odpadkov hkrati tudi izvajalec javne službe ravnanja z odpadki.

42. člen

(vpis v evidenco izvajalcev obdelave)

(1) Ministrstvo izvajalca obdelave, ki mu izda okoljevarstveno dovoljenje iz prvega odstavka 38. člena te uredbe, po uradni dolžnosti vpiše v evidenco izvajalcev obdelave, ki jo vodi v okviru evidence oseb, ki imajo okoljevarstveno dovoljenje, v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

(2) Ministrstvo vpis iz prejšnjega odstavka opravi v primeru iz tretjega odstavka 38. člena te uredbe z dnem dokončnosti okoljevarstvenega dovoljenja, v primeru iz četrtega odstavka 38. člena te uredbe pa po začetku obratovanja naprave za obdelavo odpadkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

(3) V okviru evidence izvajalcev obdelave se ločeno vodijo osebe, ki izvajajo predelavo lastnih odpadkov.

(4) Ministrstvo v evidenco izvajalcev obdelave iz prvega odstavka tega člena poleg z zakonom določenih podatkov vpiše tudi evidenčno številko izvajalca obdelave, datum začetka obdelave odpadkov in datum začetka veljavnosti okoljevarstvenega dovoljenja ter datum konca veljavnosti okoljevarstvenega dovoljenja, če je vlagatelj v vlogi iz prvega odstavka 38. člena te uredbe navedel, da želi časovno omejeno veljavnost okoljevarstvenega dovoljenja za predelavo ali odstranjevanje odpadkov, številke odpadkov, ki jih obdeluje, ter podatke o postopkih obdelave.

43. člen

(ukrepi za preprečevanje in zmanjševanje škodljivih vplivov na okolje in človekovo zdravje)

Izvajalec obdelave mora izvajati ukrepe za preprečevanje in zmanjševanje škodljivih vplivov na okolje in človekovo zdravje zaradi:

1. emisij snovi in vonjav,
2. raznašanja lahkih frakcij odpadkov v okolje zaradi vetra,
3. razsutja ali razlitja odpadkov,
4. hrupa, zlasti zaradi prevažanja odpadkov in njihove obdelave,
5. ptic, glodavcev in mrčesa ter
6. požarov, vključno s samovžigi.

44. člen

(evidenca o obdelavi odpadkov)

(1) Izvajalec obdelave mora voditi evidenco o obdelavi odpadkov, v kateri so podatki o številkah odpadkov in količinah:

1. lastnih odpadkov, če jih obdeluje,
2. odpadkov, prevzetih v obdelavo, in njihovih imetnikov in RS, ki so pravne osebe ali fizične osebe, ki opravljajo dejavnost kot samostojni podjetniki, ali posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost,
3. odpadkov, prevzetih v obdelavo iz drugih držav članic EU ali tretjih držav, z navedbo države izvora odpadkov,
4. odpadkov, katerih obdelavo je zavrnil, in njihovih imetnikov,
5. skladiščenih odpadkov,
6. obdelanih odpadkov po postopkih obdelave, vključno s postopkom priprave odpadkov za ponovno uporabo,
7. produktov obdelave in odpadkov po obdelavi ter o nadaljnjem ravnanju z njimi,
8. odpadkov, ki jim je prenehal status odpadka v skladu z 8. členom te uredbe,

9. predelanih snovi ali predmetov, ki niso ustrezali merilom in je z njimi moral ravnati kot z odpadki,

10. odpadkov, ki jih je neobdelane oddal v nadaljnje ravnanje drugim prevzemnikom v RS, če njihove obdelave ni zavrnil takoj po prevzemu in je kasneje ugotovil, da njihove obdelave ne more izvesti, ločeno po teh prevzemnikih, in

11. odpadkov, ki jih je neobdelane poslal v obdelavo v druge države članice EU in tretje države, ločeno po izvajalcih obdelave ter z navedbo postopka obdelave in kraja obdelave.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka je treba v evidenco o obdelavi odpadkov vnašati tako, da je razvidno časovno zaporedje obdelave odpadkov, ločeno po postopkih obdelave.

(3) Izvajalec obdelave mora evidenco o obdelavi odpadkov za posamezno koledarsko leto hraniti najmanj tri leta in ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju na zahtevo omogočiti vpogled vanjo.

45. člen

(poročilo o obdelavi odpadkov)

(1) Izvajalec obdelave mora najpozneje do 31. marca tekočega leta ministrstvu predložiti poročilo o obdelavi odpadkov za preteklo koledarsko leto.

(2) Izvajalec obdelave za predložitev poročila o obdelavi odpadkov uporabi informacijski sistem o ravnanju z odpadki iz 56. člena te uredbe.

(3) Izvajalec obdelave pripravi poročilo o obdelavi odpadkov na podlagi evidence o obdelavi odpadkov iz prejšnjega člena. Poročilo iz prejšnjega stavka mora vsebovati podatke o:

1. imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu, dejavnosti in matični številki izvajalca obdelave,

2. kraju obdelave odpadkov na statistično regijo natančno in

3. količinah po številkah odpadkov:

a) skladiščenih odpadkov na začetku poročevalskega obdobja,

b) lastnih odpadkov, ki jih je obdelal sam,

c) odpadkov, prevzetih v obdelavo od izvirmih povzročiteljev odpadkov v RS,

č) odpadkov, prevzetih v obdelavo od zbiralcev in izvajalcev obdelave v RS, ločeno po teh imetnikih odpadkov, ter, če je izvajalec obdelave izvajalec obvezne občinske gospodarske javne službe obdelave določenih vrst komunalnih odpadkov ali odlaganja ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov iz zakona, ki ureja varstvo okolja, tudi po občini izvora prevzetih odpadkov,

d) odpadkov, prevzetih v obdelavo iz drugih držav članic EU ali tretjih držav, z navedbo države izvora odpadkov,

e) odpadkov, ki vstopajo v proces obdelave odpadkov, ločeno glede na postopke obdelave,

f) obdelanih odpadkov, ki izstopajo iz posameznega procesa obdelave odpadkov, pri čemer se ločeno prikažejo tudi podatki o odpadkih, pripravljenih za ponovno uporabo, in podatki o recikliranih odpadkih, ki jim je prenehal status odpadka v skladu z 8. členom te uredbe in zakonom, ki ureja varstvo okolja,

g) prevzetih odpadkov, ki jih je neobdelane oddal v nadaljnje ravnanje drugim prevzemnikom v RS, ločeno po teh prevzemnikih,

h) prevzetih odpadkov, ki jih je neobdelane poslal v obdelavo v druge države članice EU in tretje države, ločeno po izvajalcih obdelave ter z navedbo postopka obdelave in kraja obdelave,

i) odpadkov po obdelavi, oddanih v nadaljnje ravnanje drugim prevzemnikom v RS, ločeno po teh prevzemnikih,

j) odpadkov po obdelavi, poslanih v obdelavo v druge države članice EU in tretje države, ločeno po izvajalcih obdelave ter z navedbo postopka obdelave in kraja obdelave, ter

k) skladiščenih odpadkov ob koncu poročevalskega obdobja.

(4) Izvajalec obdelave mora v poročilu o obdelavi odpadkov navesti tudi razliko v masi med vhodnimi količinami odpadkov in količinami produktov obdelave zaradi izgub med postopkom obdelave ali njihovega povečanja mase (npr. izhlapevanje, sušenje, uporaba drugih snovi v postopku obdelave odpadkov).

(5) Izvajalec obdelave, ki odpadke obdeluje na različnih krajih, mora v poročilu o obdelavi odpadkov podatke o odpadkih navesti ločeno po posameznih lokacijah, za katere ima pridobljena posamezna okoljevarstvena dovoljenja, in po statističnih regijah.

(6) Ministrstvo od izvajalca obdelave zahteva dopolnitev poročila o obdelavi odpadkov, če ugotovi, da ni izdelano v skladu z drugim, tretjim, četrtim ali petim odstavkom tega člena ali iz njega ni razvidno izpolnjevanje zahtev iz te uredbe.

(7) Če izvajalec obdelave zahtevanih dopolnitev poročila o obdelavi odpadkov ministrstvu ne predloži v roku, ki ga ministrstvo določi v zahtevi iz prejšnjega odstavka, se šteje, da poročila ni predložil, o čemer ministrstvo obvesti pristojnega inšpektorja.

VIII. OBVEZNOSTI PREVOZNIKA

46. člen

(odločba o vpisu v evidenco prevoznikov odpadkov)

(1) Prevoznik lahko prevažata odpadke, če ima pridobljeno odločbo o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti za prevažanje odpadkov (v nadaljnjem besedilu: odločba o vpisu v evidenco prevoznikov odpadkov), na podlagi katere ga ministrstvo vpiše v evidenco oseb, za katere je bila izdana odločba o vpisu v evidenco prevoznikov odpadkov, v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

(2) Določba prejšnjega odstavka se ne uporablja za prevoznika, ki je registriran za prevoz odpadkov v drugi državi članici EU ali tretji državi, če prevažata odpadke v skladu z Uredbo 1013/2006/ES, razen če opravlja tudi prevoze pošiljk odpadkov znotraj RS.

(3) Odločba iz prvega odstavka tega člena se na zahtevo izda pravni osebi ali samostojnemu podjetniku posamezniku, ki je registriran za opravljanje dejavnosti zbiranja in odvoza odpadkov ali dejavnosti cestnega tovornega prometa v skladu s predpisom, ki ureja klasifikacijo dejavnosti oziroma v skladu z Uredbo (ES) št. 1893/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o uvedbi statistične klasifikacije gospodarskih dejavnosti NACE Revizija 2 in o spremembi Uredbe Sveta (EGS) št. 3037/90 kakor tudi nekaterih uredb ES o posebnih statističnih področjih (UL L št. 393 z dne 30. 12. 2006, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) 2019/1243 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o prilagoditvi več zakonodajnih aktov, v katerih je določena uporaba regulativnega postopka s pregledom, členoma 290 in 291 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L št. 198 z dne 25. 7. 2019, str. 241), ter razpolaga s sredstvi in opremo za prevoz odpadkov.

(4) Vloga za pridobitev odločbe o vpisu v evidenco prevoznikov odpadkov iz prvega odstavka tega člena mora vsebovati podatke o imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu, dejavnosti in matični številki vlagatelja ter o tem, ali namerava vlagatelj prevažati nenevarne ali nevarne odpadke. Vloga se vložijo pisno ali elektronsko. Obrazec vloge je dostopen na spletni strani ministrstva.

(5) Ministrstvo v evidenco oseb, ki imajo pridobljeno odločbo o vpisu v evidenco prevoznikov odpadkov, vpiše tudi evidenčno številko prevoznika, datum vpisa prevoznika v evidenco in podatek o tem, ali prevoznik prevažata nenevarne ali nevarne odpadke.

47. člen

(sprememba odločbe o vpisu v evidenco prevoznikov odpadkov in izbris iz evidence oseb, ki jim je bila izdana odločba o vpisu v evidenco prevoznikov odpadkov)

(1) Prevoznik mora spremembo imena ali naslova oziroma firme ali sedeža prijaviti ministrstvu z vlogo za spremembo odločbe o vpisu v evidenco prevoznikov odpadkov v 30 dneh od nastanka spremembe.

(2) Prevoznik mora na način iz prejšnjega odstavka prijaviti tudi nameravano spremembo glede tega, ali prevažata nenevarne ali nevarne odpadke.

(3) Ministrstvo spremeni odločbo iz prvega odstavka prejšnjega člena v 30 dneh od prejema popolne vloge iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

(4) Ministrstvo izbriše prevoznika iz evidence prevoznikov odpadkov, če:

1. prevoznik preneha obstajati ali prijavi namero o prenehanju prevažanja odpadkov ali

2. ne izvaja ukrepov, ki mu jih je pristojni inšpektor odredil zaradi nepravilnega ravnanja z odpadki.

(5) V primeru iz 2. točke prejšnjega odstavka ministrstvo na podlagi pravnomočne odločbe pristojnega inšpektorja odvzame odločbo o vpisu v evidenco prevoznikov in izbriše osebo iz evidence oseb, ki imajo pridobljeno odločbo o vpisu v evidenco prevoznikov odpadkov.

48. člen

(zahteve za prevoz odpadkov)

(1) Prevoznik mora zagotoviti, da prevoz odpadkov poteka v skladu z zahtevami iz prvega odstavka 10. člena te uredbe in da so odpadki dostavljeni prevzemniku v skladu s podatki iz evidenčnega lista.

(2) Prevoznik odpadkov mora zagotoviti, da je pošiljka odpadkov med prevozom opremljena s kopijo evidenčnega lista v pisni ali elektronski obliki v skladu z drugim odstavkom 25. člena te uredbe.

(3) Prevoznik mora zavrniti izvedbo prevoza nenevarnih ali nevarnih odpadkov, če od osebe iz sedmega odstavka 25. člena te uredbe ne prejme kopije evidenčnega lista, potrjenega v skladu z drugim odstavkom 26. člena te uredbe.

(4) Prevoznik mora zagotoviti, da je vozilo za prevoz odpadkov opremljeno z napravo z vgrajenim sledilnim sistemom globalnega pozicioniranja (GPS), ki na podlagi satelitskega navigacijskega sistema določa točno lego in časa lokacije vozila ter tako beleži vse premike vozila, in zagotavlja vpogled v zgodovino voženj za najmanj dve leti.

49. člen

(evidenca o prevozih odpadkov)

(1) Prevoznik, ki prevažata odpadke, mora voditi evidenco o opravljenih prevozih odpadkov v obliki zbirke kopij evidenčnih listov in listin iz Uredbe 1013/2006/ES, tako da je iz nje razvidno časovno zaporedje opravljenih prevozov nevarnih in nenevarnih odpadkov.

(2) Prevoznik mora evidenco iz prejšnjega odstavka za posamezno koledarsko leto hraniti najmanj 12 mesecev in ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju na zahtevo omogočiti vpogled vanjo.

IX. OBVEZNOSTI TRGOVCA

50. člen

(odločba o vpisu v evidenco trgovcev z odpadki)

(1) Trgovec lahko kupuje in prodaja odpadke, če ima pridobljeno odločbo o vpisu v evidenco trgovcev z odpadki, na podlagi katere ga ministrstvo vpiše v evidenco oseb, ki imajo pridobljeno odločbo o vpisu v evidenco trgovcev z odpadki, skladno z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

(2) Odločba iz prejšnjega odstavka se na zahtevo izda pravni osebi ali samostojnemu podjetniku posamezniku, ki je v RS registriran za opravljanje dejavnosti trgovine na debelo z ostanki in odpadki v skladu s predpisom, ki ureja klasifikacijo dejavnosti.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek se odločba o vpisu v evidenco trgovcev z odpadki, ki vključuje tudi fizično posest odpadkov, izda pravni osebi ali samostojnemu podjetniku posamezniku, ki je v RS registriran za opravljanje dejavnosti trgovine na debelo z ostanki in odpadki v skladu s predpisom, ki ureja klasifikacijo dejavnosti in ima v lasti eno ali več skladišč za predhodno skladiščenje odpadkov v fizični posesti, vključno z njihovim zemljiščem, o čemer v postopku pridobitve odločbe iz prvega odstavka tega člena ministrstvu predloži dokazilo.

(4) Vloga za pridobitev odločbe iz prvega odstavka tega člena mora vsebovati podatke o imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu, dejavnosti in matični številki vlagatelja, v primeru iz prejšnjega odstavka pa tudi dokazilo o lastništvu skladišča, ki ga namerava uporabljati za predhodno skladiščenje odpadkov v fizični posesti, in zemljišča, na katerem je to skladišče, ter podatke o številkah odpadkov, s katerimi namerava trgovati. Vloga se vloži pisno ali elektronsko. Obrazec vloge je dostopen na spletni strani ministrstva.

(5) Ministrstvo v evidenco trgovcev z odpadki iz prvega odstavka tega člena poleg z zakonom določenih podatkov vpiše tudi evidenčno številko trgovca, datum vpisa trgovca v evidenco in številke odpadkov, s katerimi trgovec namerava trgovati.

51. člen

(sprememba odločbe vpisu v evidenco trgovcev z odpadki in izbris iz evidence oseb, ki jim je bila izdana odločba o vpisu v evidenco trgovcev z odpadki)

(1) Trgovec mora spremembo imena ali naslova oziroma firme ali sedeža prijaviti ministrstvu z vlogo za spremembo odločbe o vpisu v evidenco trgovcev z odpadki iz prvega odstavka prejšnjega člena v 30 dneh od nastanka spremembe.

(2) Trgovec mora v primeru, ko namerava imeti odpadke, s katerimi trguje, v fizični posesti, ministrstvu posredovati vlogo za spremembo odločbe o vpisu v evidenco trgovcev z odpadki pred začetkom izvajanja fizične posesti odpadkov oziroma predhodnega skladiščenja odpadkov.

(3) V primeru iz prejšnjega odstavka mora vloga vsebovati tudi dokazilo o lastništvu predhodnega skladišča, ki ga namerava uporabljati za predhodno skladiščenje odpadkov v fizični posesti, in zemljišča, na katerem je to skladišče, ter podatke o številkah odpadkov, s katerimi namerava trgovati, če vloga vlogo za spremembo odločbe iz prvega odstavka 50. člena te uredbe, s katero mu ni bila dovoljena fizična posest odpadkov, ali dokazilo o lastništvu spremenjene ali dodatne nove lokacije predhodnega skladišča, ki ga namerava uporabljati za predhodno skladiščenje odpadkov v fizični posesti, in zemljišča, na katerem je to skladišče, če vloga vlogo za spremembo odločbe iz prvega odstavka 50. člena te uredbe, s katero mu je bila dovoljena fizična posest odpadkov.

(4) Ministrstvo spremeni odločbo o vpisu v evidenco trgovcev z odpadki iz prvega odstavka prejšnjega člena v 30 dneh od prejema popolne vloge. Trgovec lahko začne predhodno skladiščiti odpadke po izdaji pravnomočne spremembe odločbe o vpisu v evidenco trgovcev z odpadki.

(5) Ministrstvo izbriše trgovca iz evidence oseb, ki imajo pridobljeno odločbo o vpisu v evidenco trgovcev z odpadki, če:

1. trgovec preneha obstajati ali prijavi namero o prenehanju trgovanja z odpadki,

2. ne izpolnjuje več pogoja iz tretjega odstavka prejšnjega člena ali

3. ne izvaja ukrepov, ki mu jih je pristojni inšpektor odredil zaradi nepravilnega ravnanja z odpadki.

(6) V primeru iz 2. točke prejšnjega odstavka ministrstvo na predlog trgovca ali pristojnega inšpektorja odvzame odločbo o vpisu v evidenco zbiralcev in izbriše osebo iz evidence oseb, ki imajo pridobljeno odločbo o vpisu v evidenco trgovcev z odpadki.

(7) V primeru iz 3. točke petega odstavka tega člena ministrstvo na podlagi pravnomočne odločbe pristojnega inšpektorja odvzame odločbo o vpisu v evidenco trgovcev z odpadki in izbriše osebo iz evidence oseb, ki imajo pridobljeno odločbo o vpisu v evidenco trgovcev z odpadki.

52. člen

(zahteve za trgovanje z odpadki, vodenje evidenc in ukrepi varstva okolja za predhodno skladiščenje odpadkov)

(1) Trgovec lahko kupuje in prodaja samo nenevarne odpadke.

(2) Trговец lahko nenevarne odpadke kupi le od izvirnega povzročitelja odpadka ali zbiralca ali trgovca, ki ima nenevarne odpadke v fizični posesti, proda pa jih lahko samo izvajalcu obdelave.

(3) Če ima trgovec odpadke v fizični posesti, se glede ukrepov varstva okolja in ureditve predhodnega skladišča, ki ga uporablja za predhodno skladiščenje odpadkov v fizični posesti, uporabljajo določbe iz 31. in 32. člena te uredbe.

(4) Trговец, ki ima odpadke v fizični posesti, mora voditi evidenco, v kateri so podatki o številkah in količinah prevzetih odpadkov in imetnikih odpadkov, od katerih jih prevzema, podatkih o vrstah in količinah predhodno skladiščenih odpadkov, pri čemer mora biti iz evidence razvidno, da nista prekoračena dopustni čas predhodnega skladiščenja odpadkov in količina odpadkov iz devetega odstavka 19. člena te uredbe, podatki o prevoznikih in datumih izvedbe prevoza pošiljk prodanih odpadkov po številkah in količinah odpadkov ter podatki o kupcih oziroma prevzemnikih odpadkov.

(5) Trговец vodi evidenco iz prejšnjega odstavka tako, da je iz nje razvidno časovno zaporedje trgovanja z odpadki.

(6) Trговец mora evidenco iz četrtega odstavka tega člena hraniti najmanj tri leta in ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju na zahtevo omogočiti vpogled vanjo.

X. OBVEZNOSTI POSREDNIKA

53. člen

(odločba o vpisu v evidenco posrednikov z odpadki)

(1) Posrednik lahko ureja obdelavo odpadkov v imenu tretjih oseb, če ima pridobljeno odločbo o vpisu v evidenco posrednikov z odpadki, na podlagi katere ga ministrstvo skladno z zakonom, ki ureja varstvo okolja, vpiše v evidenco oseb, ki imajo pridobljeno odločbo vpisu v evidenco posrednikov z odpadki.

(2) Odločba iz prejšnjega odstavka se na zahtevo izda pravni osebi ali samostojnemu podjetniku posamezniku, ki je v RS registriran za opravljanje dejavnosti posredništva ali poslovnega svetovanja v skladu s predpisom, ki ureja klasifikacijo dejavnosti.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek se odločba o vpisu v evidenco posrednikov z odpadki, ki vključuje tudi fizično posest odpadkov, izda pravni osebi ali samostojnemu podjetniku posamezniku, ki je v RS registriran za opravljanje dejavnosti posredništva ali poslovnega svetovanja v skladu s predpisom, ki ureja klasifikacijo dejavnosti in ima v lasti eno ali več skladišč, ki jih namerava uporabljati za predhodno skladiščenje odpadkov v fizični posesti, vključno z njihovim zemljiščem, o čemer v postopku pridobitve odločbe iz prvega odstavka tega člena ministrstvu predloži dokazilo.

(4) Vloga za pridobitev odločbe iz prvega odstavka tega člena mora vsebovati podatke o imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu, dejavnosti in matični številki vlagatelja, v primeru iz prejšnjega odstavka pa tudi dokazilo o lastništvu skladišča, ki se bo uporabljalo za predhodno skladiščenje odpadkov v fizični posesti, in zemljišča, na katerem je to skladišče, ter podatke o številkah odpadkov, s katerimi namerava izvajati posredništvo. Vloga se vložijo pisno ali elektronsko. Obrazec vloge je dostopen na spletnih straneh ministrstva.

(5) Ministrstvo v evidenco oseb iz prvega odstavka tega člena poleg z zakonom določenih podatkov vpiše tudi evidenčno številko posrednika in datum vpisa posrednika v evidenco oseb, ki imajo pridobljeno odločbo o vpisu v evidenco posrednikov z odpadki, ter številke odpadkov, s katerimi namerava izvajati posredništvo.

54. člen

(sprememba odločbe o vpisu v evidenco posrednikov z odpadki in izbris iz evidence oseb, ki jim je bila izdana odločba o vpisu v evidenco posrednikov z odpadki)

(1) Posrednik mora spremembo imena ali naslova oziroma firme ali sedeža prijaviti ministrstvu z vlogo za spremembo

odločbe o vpisu v evidenco posrednikov z odpadki iz prvega odstavka prejšnjega člena v 30 dneh od nastanka spremembe.

(2) Posrednik mora v primeru, ko namerava imeti odpadke, za katere izvaja posredništvo, v fizični posesti, ministrstvu posredovati vlogo za spremembo odločbe o vpisu v evidenco posrednikov z odpadki pred začetkom izvajanja fizične posesti odpadkov oziroma predhodnega skladiščenja odpadkov.

(3) V primeru iz prejšnjega odstavka mora vloga vsebovati tudi dokazilo o lastništvu predhodnega skladišča, ki ga namerava uporabljati za predhodno skladiščenje odpadkov v fizični posesti, in zemljišča, na katerem je to skladišče, ter podatke o številkah odpadkov, za katere namerava izvajati posredništvo, če vloga vlogo za spremembo odločbe iz prvega odstavka 53. člena te uredbe, s katero mu ni bila dovoljena fizična posest odpadkov, ali dokazilo o lastništvu spremenjene ali dodatne nove lokacije predhodnega skladišča, ki ga namerava uporabljati za predhodno skladiščenje odpadkov v fizični posesti, in zemljišča, na katerem je to skladišče, če vloga vlogo za spremembo odločbe iz prvega odstavka 53. člena te uredbe, s katero mu je bila dovoljena fizična posest odpadkov.

(4) Ministrstvo spremeni odločbo o vpisu v evidenco posrednikov z odpadki v 30 dneh od prejema popolne vloge. Posrednik lahko začne predhodno skladiščiti odpadke po izdaji pravnomočne spremembe odločbe o vpisu v evidenco posrednikov z odpadki.

(5) Ministrstvo izbriše posrednika iz evidence oseb, ki imajo pridobljeno odločbo o vpisu v evidenco posrednikov z odpadki, če:

1. posrednik preneha obstajati ali prijavi namero o prenehanju opravljanja posredniške dejavnosti na področju odpadkov,

2. ne izpolnjuje več pogoja iz tretjega odstavka prejšnjega člena ali

3. ne izvaja ukrepov, ki mu jih je pristojni inšpektor odredil zaradi nepravilnega ravnanja z odpadki.

(6) V primeru iz 2. točke prejšnjega odstavka ministrstvo na predlog posrednika ali pristojnega inšpektorja odvzame odločbo o vpisu v evidenco posrednikov z odpadki in izbriše osebo iz evidence oseb, ki imajo pridobljeno odločbo o vpisu v evidenco posrednikov z odpadki.

(7) V primeru iz 3. točke prejšnjega odstavka ministrstvo na podlagi pravnomočne odločbe pristojnega inšpektorja odvzame odločbo o vpisu v evidenco posrednikov z odpadki in izbriše osebo iz evidence oseb, ki imajo pridobljeno odločbo o vpisu v evidenco posrednikov z odpadki.

55. člen

(evidenca o posredovanju pri zagotavljanju obdelave odpadkov in ukrepi varstva okolja za predhodno skladiščenje odpadkov)

(1) Posrednik, ki posreduje pri zagotavljanju obdelave nevarnih odpadkov, a jih nima v fizični posesti, mora voditi evidenco o posredovanju pri zagotavljanju obdelave nevarnih odpadkov, ki vsebuje podatke o številkah odpadkov in količinah odpadkov, za katere je uredil obdelavo, njihovih imetnikov v RS, za katere je posredoval, ter izvajalcih obdelave.

(2) Posrednik, ki ima odpadke v fizični posesti, mora voditi evidenco, v kateri so podatki o številkah in količinah prevzetih odpadkov in imetnikih odpadkov, od katerih jih prevzema, podatki o vrstah in količinah predhodno skladiščenih odpadkov, pri čemer mora biti iz evidence razvidno, da nista prekoračena dopustni čas predhodnega skladiščenja in količina odpadkov iz devetega odstavka 19. člena te uredbe, podatki o prevoznikih in datumih izvedbe prevoza pošiljk odpadkov po številkah in količinah odpadkov, za katere izvaja posredništvo, ter podatki o prevzemnikih odpadkov.

(3) Podatke iz prvega odstavka tega člena in prejšnjega odstavka je treba v evidenco vnašati tako, da je iz nje razvidno časovno zaporedje opravljenega posredovanja.

(4) Posrednik mora evidenco iz prvega in drugega odstavka tega člena o posredovanju pri zagotavljanju obdelave

odpadkov za posamezno koledarsko leto hraniti najmanj tri leta in ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju na zahtevo omogočiti vpogled vanjo.

(5) Če ima posrednik odpadke v fizični posesti, se glede ukrepov varstva okolja in ureditve predhodnega skladišča, ki ga uporablja za predhodno skladiščenje odpadkov v fizični posesti, uporabljajo določbe iz 31. in 32. člena te uredbe.

XI. INFORMACIJSKI SISTEM O RAVNANJU Z ODPADKI

56. člen

(informacijski sistem o ravnanju z odpadki)

(1) Ministrstvo vzpostavi, vodi in vzdržuje informacijski sistem o ravnanju z odpadki (v nadaljnjem besedilu: informacijski sistem) kot del informacijskega sistema okolja v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja, za zagotavljanje sledljivosti pošiljk odpadkov ter spremljanje nastajanja odpadkov in ravnanja z njimi.

(2) Informacijski sistem uporabnikom zagotavlja elektronsko podporo pri izpolnjevanju in potrjevanju evidenčnih listov v skladu s 25. in 26. členom te uredbe ter za poročanje v skladu z 29., 37. in 45. členom te uredbe.

(3) Za posameznega izvirnega povzročitelja odpadkov, zbiralca, izvajalca obdelave ter trgovca in posrednika, ki ima ta odpadke v fizični posesti, informacijski sistem vsebuje podatke o:

1. pošiljkah odpadkov,
2. nastalih odpadkih in ravnanju z njimi ter
3. vrsti, kraju in zmogljivosti zbirnih centrov in naprav za obdelavo odpadkov ter kraju skladišč za predhodno skladiščenje odpadkov pri trgovcu in posredniku.

(4) Dostop do podatkov v informacijskem sistemu imajo ministrstvo, organi, pristojni za nadzor v skladu s 60. členom te uredbe, in organ, pristojen za statistiko. Dostop do podatkov, ki se nanašajo nanj, ima tudi uporabnik informacijskega sistema iz prvega odstavka 58. člena te uredbe.

(5) Podatke iz tretjega odstavka tega člena uporablja ministrstvo za zagotavljanje sledljivosti pošiljk odpadkov, spremljanje nastajanja, zbiranja in obdelave odpadkov, zlasti z vidika doseganja ciljev iz prvega in drugega odstavka 13. člena te uredbe, in za izpolnjevanje poročevalskih obveznosti v skladu s petim odstavkom 13. člena te uredbe in 59. členom te uredbe.

(6) Podatke iz 1. in 2. točke tretjega odstavka tega člena uporabljajo tudi organi, pristojni za nadzor v skladu s 60. členom te uredbe, za potrebe nadzora nad izvajanjem te uredbe.

(7) Podatke iz 2. točke tretjega odstavka tega člena uporablja tudi organ, pristojen za statistiko, za potrebe statistike in priprave statističnih poročil v skladu z zakonom, ki ureja statistiko.

57. člen

(vnos podatkov v informacijski sistem)

(1) Uporabniki informacijskega sistema (pošiljatelj odpadkov in njihov prevzemnik) v informacijski sistem vnašajo podatke iz 1. točke tretjega odstavka prejšnjega člena, in sicer z uporabo aplikacije za izpolnjevanje in potrjevanje evidenčnih listov v skladu s 25. in 26. členom te uredbe.

(2) Uporabniki informacijskega sistema (izvirni povzročitelj odpadkov, zbiralec in izvajalec obdelave) v informacijski sistem vnašajo podatke iz 2. točke tretjega odstavka prejšnjega člena, in sicer z uporabo aplikacije za predložitev poročila iz 29., 37. ali 45. člena te uredbe.

(3) Ministrstvo vnaša v informacijski sistem podatke iz 3. točke tretjega odstavka prejšnjega člena z uporabo aplikacije za vnos podatkov iz izdanih odločb o vpisu v evidenco zbiralcev odpadkov, odločb o vpisu v evidenco trgovcev z odpadki, ki izvajajo fizično posest odpadkov, in odločb o vpisu v evidenco posrednikov z odpadki, ki izvajajo fizično posest odpadkov, ter izdanih okoljevarstvenih dovoljenj iz prvega odstavka 38. člena te uredbe.

58. člen

(registracija uporabnikov informacijskega sistema)

(1) Izvirni povzročitelj odpadkov, zbiralec, izvajalec obdelave ter trgovec z odpadki in posrednik, ki prevzemajo odpadke v fizično posest, morajo biti za vnos podatkov v informacijski sistem v skladu s prvim in drugim odstavkom prejšnjega člena in za dostop do podatkov v skladu s četrnim odstavkom 56. člena te uredbe registrirani kot uporabniki informacijskega sistema.

(2) Pooblaščen oseba pravne osebe iz prejšnjega odstavka oziroma samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, se za registracijo iz prejšnjega odstavka na za to namenjeni spletni strani ali elektronski storitvi identificira s sredstvi elektronske identifikacije ravni zanesljivosti srednja ali na podlagi uporabe drugih načinov elektronske identifikacije za dostop do elektronskih storitev ravni zanesljivosti srednja v skladu s predpisi, ki urejajo elektronsko identifikacijo in storitve zaupanja.

(3) Zbiralec se registrira kot uporabnik informacijskega sistema, ko ga ministrstvo vpiše v evidenco oseb, ki imajo pridobljeno pravnomočno odločbo o vpisu v evidenco zbiralcev odpadkov iz prvega odstavka 30. člena te uredbe ali pravnomočno okoljevarstveno dovoljenje za napravo z dejavnostjo, ki povzroča industrijske emisije, izvajalec obdelave pa se registrira kot uporabnik informacijskega sistema, ko ga ministrstvo vpiše v evidenco izvajalcev obdelave iz prvega odstavka 42. člena te uredbe na podlagi pravnomočnega okoljevarstvenega dovoljenja za obdelavo odpadkov. Trgovec in posrednik, ki prevzemata odpadke v fizično posest, se registrirata kot uporabnika informacijskega sistema, ko ju ministrstvo vpiše v evidenco oseb, ki imajo pridobljeno pravnomočno odločbo o vpisu v evidenco trgovcev z odpadki iz prvega odstavka 50. člena te uredbe in pravnomočno odločbo o vpisu v evidenco posrednikov z odpadki iz prvega odstavka 53. člena te uredbe.

XII. ANALIZA PODATKOV IN POROČANJE KOMISIJI

59. člen

(analiza podatkov in poročanje Komisiji o izvajanju Direktive 2008/98/ES)

(1) Ministrstvo vsako leto na podlagi poročil iz 29., 37. in 45. člena te uredbe pripravi analizo podatkov o nastalih odpadkih in ravnanju z njimi v preteklem koledarskem letu in jo v devetih mesecih po izteku roka za predložitev teh poročil objavi na svojih spletnih straneh.

(2) V skladu s prvim odstavkom 37. člena Direktive 2008/98/ES ministrstvo vsako leto v 18 mesecih po izteku leta poročanja, za katero se zbirajo podatki, Komisiji poroča o izvajanju te direktive v zvezi z doseganjem ciljev iz prvega in drugega odstavka 13. člena te uredbe v skladu s Sklepom (EU) 2019/1004.

(3) V skladu s tretjim odstavkom 37. člena Direktive 2008/98/ES ministrstvo vsako leto v 18 mesecih po izteku leta poročanja, za katero se zbirajo podatki, Komisiji poroča o izvajanju te direktive v zvezi z izvajanjem ponovne uporabe iz petega odstavka 17. člena te uredbe v skladu z Izvedbenim sklepom Komisije (EU) 2021/19 z dne 18. decembra 2020 o določitvi skupne metodologije in oblike zapisa podatkov za poročanje o ponovni uporabi v skladu z Direktivo 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 10 z dne 12. 1. 2021, str. 1).

(4) V skladu s tretjim odstavkom 37. člena Direktive 2008/98/ES ministrstvo vsako leto v 18 mesecih po izteku leta poročanja, za katero se zbirajo podatki, Komisiji poroča o izvajanju te direktive v zvezi z izvajanjem ukrepov iz šestega odstavka 17. člena te uredbe v skladu s Sklepom (EU) 2019/1004.

(5) V skladu s četrnim odstavkom 37. člena Direktive 2008/98/ES ministrstvo vsako leto v 18 mesecih po izteku leta poročanja, za katero se zbirajo podatki, poroča o podatkih o

mineralnih ali sintetičnih mazivih ali industrijskih oljih, ki so dana na trg, in odpadnih oljih, ki se ločeno zberejo in obdelajo v skladu s Sklepom (EU) 2019/1004.

(6) Ministrstvo prvič poroča o podatkih iz drugega, četrtega in petega odstavka tega člena prvo polno koledarsko leto po sprejetju Sklepa (EU) 2019/1004, v katerem je določena oblika za poročanje, o podatkih iz tretjega odstavka tega člena pa v skladu z Izvedbenim sklepom Komisije (EU) 2021/19, v katerem je določena oblika za poročanje.

(7) Ministrstvo k poročilu iz tega člena priloži poročilo o preverjanju kakovosti in poročilo o ukrepih iz sedmega odstavka 13. člena te uredbe, vključno z natančnimi informacijami o stopnjah povprečnih izgub, kadar je to ustrezno.

(8) V skladu z drugim odstavkom 7. člena Direktive 2008/98/ES ministrstvo v poročilu iz tega člena zabeleži tudi vse primere iz prvega odstavka 6. člena te uredbe.

XIII. NADZOR

60. člen

(inšpekcijski nadzor)

(1) Nadzor nad izvajanjem te uredbe opravljajo inšpektorji, pristojni za varstvo okolja.

(2) Nadzor nad ravnanjem in uporabo stranskega proizvoda iz 7. člena te uredbe ali predelano snovjo in predmetom iz 8. člena te uredbe, ki je kemikalija, za katero je treba izpolnjevati zahteve iz Uredbe (ES) št. 1907/2006, izvajajo inšpektorji, pristojni za kemikalije. Nadzor nad izpolnjevanjem pogojev, s katerimi se izkazuje, da gre za stranski proizvod iz 7. člena te uredbe, nadzor nad analizami izlužkov iz šestega odstavka 8. člena in vgradnjo ali nameščanjem predelane snovi ali predmeta v zunanje okolje, ki jo izvaja predelovalec odpadkov sam, in nadzor nad analizami izlužkov iz šestega odstavka 8. člena, če predelovalec odpadkov predelano snov ali predmet predaja drugi osebi ali prodaja na trgu, izvajajo inšpektorji, pristojni za varstvo okolja.

(3) Nadzor nad ukrepi in nalogami, povezanimi z varstvom pred požarom ter organizacijskimi ukrepi varstva pred požarom, izvajajo inšpektorji, pristojni za varstvo pred požarom.

XIV. KAZENSKÉ DOLOČBE

61. člen

(težji prekrški za imetnika odpadkov)

(1) Z globo od 10.000 do 30.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki je imetnik odpadkov, če:

1. ravna z odpadkom, ki je na seznamu odpadkov uvrščen kot nevarni odpadke, kot z nenevarnim odpadkom (četrti odstavek 4. člena),

2. odpadku pred obdelavo spremeni dodeljeno številko odpadka, pa ni povzročitelj odpadkov ali zbiralec, ki mu je to številko dodelil (tretji odstavek 5. člena),

3. redči ali meša odpadke zaradi uvrstitve nevarnega odpadka med nenevarne (četrti odstavek 5. člena),

4. z odpadki ravna tako, da ni mogoče nadaljnje ravnanje z njimi v skladu z drugim odstavkom 9. člena te uredbe,

5. kuri odpadke na prostem (četrti odstavek 10. člena),

6. meša nevarne odpadke z nevarnimi odpadki, ki imajo drugačne fizikalne, kemične ali nevarne lastnosti, ali z drugimi odpadki, snovmi ali materiali, vključno z mešanjem zaradi redčenja nevarnih snovi, pa mu takšno mešanje ni bilo dovoljeno z okoljevarstvenim dovoljenjem iz prvega odstavka 38. člena te uredbe (prvi odstavek 21. člena),

7. ne zagotovi obdelave odpadkov v skladu s prvim, drugim, tretjim ali četrtem odstavkom 24. člena te uredbe,

8. ne zagotovi evidenčnega lista za vsako pošiljko odpadkov (prvi odstavek 25. člena).

(2) Z globo od 6.000 do 20.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki je imetnik odpadkov.

(3) Z globo od 2.000 do 4.100 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(4) Z globo od 500 do 4.500 eurov se za prekršek kaznuje posameznik, ki kuri odpadke na prostem (četrti odstavek 10. člena).

62. člen

(lažji prekrški za imetnika odpadkov)

(1) Z globo od 5.000 do 15.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki je imetnik odpadkov, če:

1. ne zbira ločeno odpadkov iz papirja, kovin, plastike, stekla ali tekstila (prvi odstavek 18. člena),

2. kot izvorni povzročitelj odpadkov ali drug imetnik odpadkov ne predloži na zahtevo dokazila iz šestega odstavka 24. člena te uredbe ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju (šesti odstavek 24. člena),

3. kot pošiljatelj odpadkov le-teh ne opremi s kopijo izpolnjenega evidenčnega lista pred začetkom prevoza (sedmi odstavek 25. člena),

4. kot prevzemnik odpadkov pred začetkom prevoza odpadkov ne zagotovi kopije izpolnjenega evidenčnega lista, če ga je pošiljatelj odpadkov, ki ni registriran uporabnik informacijskega sistema, pooblastil za to, da v celoti izpolni in potrdi evidenčni list tudi v njegovem imenu (sedmi odstavek 25. člena),

5. kot pošiljatelj odpadkov ne izpolni ali ne potrdi evidenčnega lista v skladu s 26. členom te uredbe,

6. kot prevzemnik odpadkov ne izpolni ali ne potrdi evidenčnega lista v skladu s 26. členom te uredbe,

7. kot prevzemnik odpadkov ne posreduje kopije veljavnega evidenčnega lista pošiljatelju odpadkov, ki ni registriran uporabnik informacijskega sistema, v skladu s petim odstavkom 26. člena te uredbe.

(2) Z globo od 3.000 do 10.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki je imetnik odpadkov.

(3) Z globo od 1.000 do 2.500 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

63. člen

(težji prekrški za povzročitelja odpadkov)

(1) Z globo od 10.000 do 30.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki je po določbah te uredbe povzročitelj odpadkov, če:

1. odpadku ne dodeli številke odpadka v skladu s prvim odstavkom 5. člena te uredbe,

2. v nasprotju s petim odstavkom 5. člena te uredbe ne zagotovi vrednotenja nevarnih lastnosti odpadka, ki ga je mogoče uvrstiti med nevarne ali nenevarne odpadke, če zaradi pomanjkljivih ali negotovih podatkov o procesu izvora odpadka ali narave in oblike odpadka obstaja dvom, ali se odpadke uvršča med nevarne ali nenevarne odpadke,

3. ravna z odpadkom v nasprotju s prvim odstavkom 6. člena te uredbe,

4. kot imetnik ostanke proizvodnje ravna s tistim ostanekom proizvodnje, ki je odpadke v skladu z drugim odstavkom 7. člena te uredbe, kot s stranskim proizvodom,

5. kot imetnik ostanke proizvodnje šteje ostanek proizvodnje za stranski proizvod, čeprav niso izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka 7. člena te uredbe,

6. začasno skladišči odpadke v nasprotju s prvim, drugim, tretjim, četrtem ali petim odstavkom 19. člena te uredbe,

7. ne zagotovi evidenčnega lista za vsako pošiljko odpadkov (prvi odstavek 25. člena),

8. kot izvirni povzročitelj odpadkov ne vodi evidence o nastajanju nevarnih odpadkov in ravnanju z njimi na predpisani način (prvi, drugi, tretji ali četrti odstavek 28. člena).

(2) Z globo od 6.000 do 20.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki je po določbah te uredbe povzročitelj odpadkov.

(3) Z globo od 2.000 do 4.100 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

64. člen

(lažji prekrški za povzročitelja odpadkov)

(1) Z globo od 5.000 do 15.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki je po določbah te uredbe povzročitelj odpadkov, če:

1. ministrstva nemudoma pisno ne obvesti o ugotovitvi, da ima odpadek, ki ga je v skladu s seznamom odpadkov mogoče uvrstiti samo med nenevarne odpadke, eno ali več lastnosti iz Priloge 3 te uredbe (prvi odstavek 6. člena),

2. ministrstva nemudoma pisno ne obvesti o ugotovitvi, da odpadek, ki ga je v skladu s seznamom odpadkov mogoče uvrstiti samo med nevarne odpadke, nima nobene lastnosti iz Priloge 3 te uredbe ali mu ne predloži dokazil o tej ugotovitvi (drugi odstavek 6. člena),

3. kot imetnik ostanka proizvodnje ne predloži dokazil o izpolnjevanju pogojev za stranski proizvod ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju na njegovo zahtevo (deseti odstavek 7. člena),

4. začasno skladišči odpadke, ki niso označeni v skladu s prvim odstavkom 20. člena te uredbe,

5. začasno skladišči nevarne odpadke, ki niso shranjeni v skladu z drugim odstavkom 20. člena te uredbe,

6. prevaža lastne odpadke, ki niso shranjeni ali označeni na predpisani način (prvi, drugi ali tretji odstavek 20. člena),

7. nima načrta gospodarjenja z odpadki ali ta ni izdelan na predpisani način (prvi, drugi, tretji, četrti ali peti odstavek 27. člena),

8. ne predloži kopije načrta gospodarjenja z odpadki ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju na njegovo zahtevo (šesti odstavek 27. člena),

9. kot izvirni povzročitelj odpadkov ne hrani evidence o nastajanju odpadkov in ravnanju z njimi za posamezno koledarsko leto najmanj tri leta ali ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju ne omogoči vpogleda v evidenco o nastajanju odpadkov in ravnanju z njimi na zahtevo (peti odstavek 28. člena),

10. kot izvirni povzročitelj odpadkov ne poroča o nastalih odpadkih in ravnanju z njimi na predpisani način in v predpisanem roku (prvi, drugi, tretji ali četrti odstavek 29. člena).

(2) Z globo od 3.000 do 10.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki je po določbah te uredbe povzročitelj odpadkov.

(3) Z globo od 1.000 do 2.500 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

65. člen

(težji prekrški za zbiralca)

(1) Z globo od 10.000 do 30.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki je po določbah te uredbe zbiralec, če:

1. prepuščenemu odpadku ne dodeli številke odpadka v skladu s prvim odstavkom 5. člena te uredbe,

2. predhodno skladišči odpadke v nasprotju s prvim, drugim, tretjim, četrtem ali šestim odstavkom 19. člena te uredbe,

3. ne izvaja ukrepov varstva okolja iz 31. člena te uredbe,

4. ne izpolnjuje zahtev za zbirni center iz 32. člena te uredbe,

5. ne prijavi nameravane spremembe zbiranja iz drugega odstavka 33. člena te uredbe,

6. nima izdelanega načrta zbiranja odpadkov iz 35. člena te uredbe,

7. ne vodi evidence o zbiranju odpadkov na predpisani način (prvi ali drugi odstavek 36. člena).

(2) Z globo od 6.000 do 20.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki je po določbah te uredbe zbiralec.

(3) Z globo od 2.000 do 4.100 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

66. člen

(lažji prekrški za zbiralca)

(1) Z globo od 5.000 do 15.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki je po določbah te uredbe zbiralec, če:

1. ministrstva nemudoma pisno ne obvesti o ugotovitvi, da ima odpadek, ki ga je v skladu s seznamom odpadkov mogoče uvrstiti samo med nenevarne odpadke, eno ali več lastnosti iz Priloge 3 te uredbe (prvi odstavek 6. člena),

2. ministrstva nemudoma pisno ne obvesti o ugotovitvi, da prepuščen odpadek, ki ga je v skladu s seznamom odpadkov mogoče uvrstiti samo med nevarne odpadke, nima nobene lastnosti iz Priloge 3 te uredbe ali mu ne predloži dokazil o tej ugotovitvi (drugi odstavek 6. člena),

3. predhodno skladišči odpadke, ki niso označeni v skladu s prvim odstavkom 20. člena te uredbe,

4. predhodno skladišči nevarne odpadke, ki niso shranjeni v skladu z drugim odstavkom 20. člena te uredbe,

5. prevaža odpadke, ki niso shranjeni ali označeni na predpisani način (prvi, drugi ali tretji odstavek 20. člena),

6. prevaža odpadke, ki niso opremljeni s kopijo evidenčnega lista (drugi odstavek 25. člena),

7. ne prijavi spremembe imena ali naslova oziroma firme ali sedeža (prvi odstavek 33. člena),

8. kot izvajalec gospodarske javne službe zbiranja določenih vrst odpadkov ministrstva ne obvesti o prenehanju izvajanja te javne službe na predpisani način (peti odstavek 34. člena),

9. ne hrani evidence o zbiranju odpadkov za posamezno koledarsko leto najmanj tri leta ali ne omogoči ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju vpogleda v evidenco o zbiranju odpadkov na zahtevo (tretji odstavek 36. člena),

10. ne poroča o zbiranju odpadkov na predpisani način ali v predpisanem roku (prvi, drugi, tretji ali četrti odstavek 37. člena).

(2) Z globo od 3.000 do 10.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki je po določbah te uredbe zbiralec.

(3) Z globo od 1.000 do 2.500 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

67. člen

(težji prekrški za izvajalca obdelave)

(1) Z globo od 10.000 do 30.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki je po določbah te uredbe izvajalec obdelave, če:

1. spremeni številko odpadka, preden je ta obdelan (tretji odstavek 5. člena),

2. ne spremlja izlužkov onesnaževal predelane snovi ali predmeta za čas njegovega nameščanja ali vgradnje v zunanje okolje (šesti odstavek 8. člena),

3. ne preneha z nameščanjem ali vgradnjo predelane snovi ali predmeta v zunanjem okolju, če analiza izlužkov pokaže, da so v okoljevarstvenem dovoljenju določene dopustne vsebnosti onesnaževal v izlužkih predelane snovi ali predmeta presežene ali o tem ne obvesti pristojne inšpekcije ali ne začne iz zunanjega okolja nemudoma odstranjevati dela predelane snovi ali predmeta, za katere je analiza izlužkov pokazala presežene dopustne vsebnosti onesnaževal (šesti odstavek 8. člena),

4. proda ali preda predelano ali snov ali predmet v nasprotju z devetimi ali desetimi odstavkom 8. člena te uredbe,

5. skladišči odpadke v nasprotju s prvim, drugim, tretjim, četrtim ali sedmimi odstavkom 19. člena te uredbe,

6. začne obdelovati odpadke prej, kot je določeno v tretjem ali četrtem odstavku 38. člena te uredbe,

7. ravna v nasprotju s 43. členom te uredbe,

8. ne vodi evidence o obdelavi odpadkov na predpisani način (prvi ali drugi odstavek 44. člena).

(2) Z globo od 6.000 do 20.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki je po določbah te uredbe izvajalec obdelave.

(3) Z globo od 2.000 do 4.100 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

68. člen

(lažji prekrški za izvajalca obdelave)

(1) Z globo od 5.000 do 15.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki je po določbah te uredbe izvajalec obdelave, če:

1. skladišči odpadke, ki niso označeni v skladu s prvim odstavkom 20. člena te uredbe,

2. skladišči nevarne odpadke, ki niso shranjeni v skladu z drugim odstavkom 20. člena te uredbe,

3. prevažata odpadke, ki niso shranjeni ali označeni na predpisani način (prvi, drugi ali tretji odstavek 20. člena),

4. prevažata odpadke, ki niso opremljeni s kopijo evidenčnega lista (drugi odstavek 25. člena),

5. ne hrani evidence o obdelavi odpadkov za posamezno koledarsko leto najmanj tri leta ali ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju na zahtevo ne omogoči vpogleda v evidenco o obdelavi odpadkov (tretji odstavek 44. člena),

6. ne poroča o obdelavi odpadkov na predpisani način ali v predpisanem roku (prvi, drugi, tretji, četrti ali peti odstavek 45. člena).

(2) Z globo od 3.000 do 10.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki je po določbah te uredbe izvajalec obdelave.

(3) Z globo od 1.000 do 2.500 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

69. člen

(prekrški za prevoznika)

(1) Z globo od 2.500 do 7.500 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki je po določbah te uredbe prevoznik, če:

1. ministrstvu ne prijavi spremembe imena ali naslova oziroma firme ali sedeža ali nameravane spremembe glede tega, da prevažata nenevarne ali nevarne odpadke (prvi ali drugi odstavek 47. člena),

2. ne zagotovi, da prevoz odpadkov poteka v skladu z zahtevami iz prvega odstavka 10. člena te uredbe (prvi odstavek 48. člena),

3. ne zagotovi, da so odpadki dostavljeni prevzemniku v skladu s podatki iz evidenčnega lista (prvi odstavek 48. člena),

4. prevažata odpadke, ki niso opremljeni s kopijo evidenčnega lista (drugi odstavek 48. člena),

5. ne zavrne izvedbe prevoza nenevarnih ali nevarnih odpadkov, če od osebe iz sedmega odstavka 25. člena te

uredbe ne prejme kopije evidenčnega lista, potrjenega s strani pošiljatelja in prevzemnika odpadkov (tretji odstavek 48. člena),

6. prevažata odpadke z vozilom, ki ni opremljeno z napravo v vgrajenim sledilnim sistemom globalnega pozicioniranja (GPS) ali če ta naprava ne zagotavlja vpogleda v zgodovino voženj za najmanj dve leti (četrti odstavek 48. člena),

7. ne vodi evidence o opravljenih prevozih nevarnih odpadkov na predpisani način (prvi odstavek 49. člena),

8. ne hrani evidence o opravljenih prevozih nevarnih odpadkov za posamezno koledarsko leto najmanj 12 mesecev ali ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju na zahtevo ne omogoči vpogleda v evidenco o opravljenih prevozih odpadkov (drugi odstavek 49. člena).

(2) Z globo od 1.500 do 5.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki je po določbah te uredbe prevoznik.

(3) Z globo od 400 do 1.500 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

70. člen

(prekrški za trgovca)

(1) Z globo od 7.500 do 25.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki je po določbah te uredbe trgovec, če:

1. ne pridobi odločbe o vpisu v evidenco zbiralcev, če predhodno skladišči odpadke več kot en mesec ali če je količina predhodno skladiščenih odpadkov večja od ene pošiljke odpadkov (deseti odstavek 19. člena v zvezi s prvim odstavkom 30. člena),

2. ne vložijo vloge za pridobitev odločbe o vpisu v evidenco trgovcev z odpadki v skladu s tretjim odstavkom 50. člena ali njene spremembe v skladu z drugim in tretjim odstavkom 51. člena, če izvaja tudi fizično posest odpadkov,

3. ministrstvu ne prijavi spremembe imena ali naslova oziroma firme ali sedeža (prvi odstavek 51. člena),

4. ne vodi evidence iz četrtega odstavka 52. člena,

5. ne hrani evidence o posredovanju pri zagotavljanju obdelave nevarnih odpadkov za posamezno koledarsko leto najmanj tri leta ali ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju na zahtevo ne omogoči vpogleda v evidenco o posredovanju pri zagotavljanju obdelave nevarnih odpadkov (tretji odstavek 55. člena),

6. kupi ali proda nevarne odpadke (prvi odstavek 52. člena),

7. ne izvaja ukrepov iz 31. člena te uredbe pri predhodnem skladiščenju odpadkov, ki ga izvaja za odpadke, ki jih ima v fizični posesti (tretji odstavek 52. člena),

8. ne izpolnjuje zahtev iz 32. člena te uredbe za predhodno skladiščenje odpadkov, ki jih ima v fizični posesti (tretji odstavek 52. člena).

(2) Z globo od 3.000 do 10.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki je po določbah te uredbe trgovec.

(3) Z globo od 1.000 do 2.500 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

71. člen

(prekrški za posrednika)

(1) Z globo od 7.500 do 25.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki je po določbah te uredbe posrednik, če:

1. ne pridobi odločbe o vpisu v evidenco zbiralcev, če predhodno skladišči odpadke več kot en mesec ali če je količina predhodno skladiščenih odpadkov večja od ene pošiljke odpadkov (deseti odstavek 19. člena v zvezi s prvim odstavkom 30. člena),

2. ne vložijo vloge za pridobitev odločbe o vpisu v evidenco posrednikov z odpadki v skladu s tretjim odstavkom 53. člena ali njene spremembe v skladu z drugim in tretjim odstavkom 54. člena, če izvaja tudi fizično posest odpadkov,

3. ministrstvu ne prijavi spremembe imena ali naslova oziroma firme ali sedeža (prvi odstavek 54. člena),

4. ne vodi evidence o posredovanju pri zagotavljanju obdelave nevarnih odpadkov na predpisani način (prvi ali drugi odstavek 55. člena),

5. ne hrani evidence o posredovanju pri zagotavljanju obdelave nevarnih odpadkov za posamezno koledarsko leto najmanj tri leta ali ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju na zahtevo ne omogoči vpogleda v evidenco o posredovanju pri zagotavljanju obdelave nevarnih odpadkov (tretji odstavek 55. člena),

6. ne izvaja ukrepov iz 31. člena te uredbe glede varstva okolja pri predhodnem skladiščenju odpadkov, ki ga izvaja za odpadke, ki jih ima v fizični posesti (peti odstavek 55. člena),

7. ne izpolnjuje zahtev iz 32. člena te uredbe glede ureditve skladišča za predhodno skladišče odpadkov, ki jih ima v fizični posesti (peti odstavek 55. člena).

(2) Z globo od 3.000 do 10.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki je po določbah te uredbe posrednik.

(3) Z globo od 1.000 do 2.500 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

XV. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

72. člen

(končanje postopkov)

(1) Postopki, začeti na podlagi Uredbe o odpadkih (Uradni list RS, št. 37/15, 69/15 in 129/20) pred uveljavitvijo ZVO-2, se končajo v skladu z Uredbo o odpadkih (Uradni list RS, št. 37/15, 69/15 in 129/20).

(2) Postopki, začeti na podlagi Uredbe o odpadkih (Uradni list RS, št. 37/15, 69/15 in 129/20) po uveljavitvi ZVO-2, se končajo v skladu s to uredbo.

73. člen

(ločeno zbiranje odpadnega tekstila iz izvora njihovega nastanka)

Odpadke iz tekstila je treba zbirati ločeno najkasneje od 1. januarja 2025.

74. člen

(prilagoditev izvirnega povzročitelja odpadkov)

Izvirni povzročitelj odpadkov uskladi načrt gospodarjenja z odpadki, izdelan na podlagi Uredbe o odpadkih (Uradni list RS, št. 37/15, 69/15 in 129/20), v enem letu po uveljavitvi te uredbe.

75. člen

(prilagoditev zbiralca)

(1) Zbiralec uskladi načrt zbiranja z odpadki, izdelan na podlagi Uredbe o odpadkih (Uradni list RS, št. 37/15, 69/15 in 129/20), ob prvi spremembi odločbe o vpisu v evidenco zbiralcev.

(2) Zbiralec uskladi zbirni center in izvaja ukrepe v skladu z 31. in 32. členom te uredbe v dveh letih po uveljavitvi te uredbe.

76. člen

(prilagoditev prevoznikov)

(1) Prevoznik mora opremiti svoje vozilo za prevoz odpadkov z napravo z vgrajenim sledilnim sistemom globalnega

pozicioniranja (GPS), ki zagotavlja vpogled v zgodovino voženj za najmanj dve leti, najkasneje do 1. januarja 2024.

(2) Prevoznik, ki je registriran za prevoz odpadkov v drugi državi članici EU ali tretji državi in opravlja prevoze pošiljk odpadkov znotraj RS, mora pridobiti odločbo o vpisu v evidenco prevoznikov odpadkov iz prvega odstavka 46. člena te uredbe najkasneje do 30. junija 2023.

(3) Prevoznik iz prejšnjega odstavka, ki ne vloži vloge za pridobitev odločbe o vpisu v evidenco prevoznikov odpadkov najkasneje do 30. maja 2023, se kaznuje z globo od 300 do 1.500 eurov.

77. člen

(trgovec in posrednik, ki imata odpadke v fizični posesti)

(1) Tretji odstavek 50. člena, tretji, četrti, peti in šesti odstavek 52. člena, tretji odstavek 53. člena ter drugi in peti odstavek 55. člena te uredbe se začnejo uporabljati 1. januarja 2024.

(2) Drugi in tretji odstavek 51. člena ter drugi in tretji odstavek 54. člena te uredbe se začnejo uporabljati 1. decembra 2023.

78. člen

(evidenčni list)

25. in 26. člen te uredbe se začneta uporabljati 1. januarja 2024. Ne glede na prejšnji stavek se drugi odstavek 25. člena te uredbe v delu, ki se nanaša na nenevarne odpadke, ne uporablja, če gre za izvajanje prevozov odpadkov iz gradbišč, na katerih se izvajajo gradbeni posegi, za katere je bila pogodba o njihovi izvedbi podpisana pred uveljavitvijo te uredbe. V primeru iz prejšnjega stavka mora prevoznik pri cestnem nadzoru organu, ki opravlja ta nadzor, na njegovo zahtevo posredovati kontaktne podatke osebe, ki je pri pošiljatelju odpadkov odgovorna za posredovanje dokazila iz prejšnjega stavka.

79. člen

(informacijski sistem o ravnanju z odpadki)

Informacijski sistem, vzpostavljen na podlagi Uredbe o odpadkih (Uradni list RS, št. 37/15, 69/15 in 129/20), je informacijski sistem v skladu s to uredbo.

80. člen

(prilagoditev informacijskega sistema o ravnanju z odpadki)

Ministrstvo uskladi informacijski sistem o ravnanju z odpadki z določbami te uredbe s 1. januarjem 2024.

81. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve te uredbe preneha veljati Uredba o odpadkih (Uradni list RS, št. 37/15, 69/15 in 129/20), določbi 25. in 26. člena Uredbe o odpadkih (Uradni list RS, št. 37/15, 69/15 in 129/20) pa se uporabljata do 1. januarja 2024.

82. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00704-193/2022
Ljubljana, dne 31. maja 2022
EVA 2022-2550-0005

Vlada Republike Slovenije
Janez Janša
predsednik

PRILOGA 1

POSTOPKI PREDELAVE

- R1 Uporaba predvsem kot gorivo ali drugače za pridobivanje energije⁽¹⁾
- R2 Pridobivanje toplil/regeneracija
- R3 Recikliranje/pridobivanje organskih snovi, ki se ne uporabljajo kot topila (vključno s kompostiranjem in drugimi postopki biološkega preoblikovanja)⁽²⁾
- R4 Recikliranje/pridobivanje kovin in njihovih spojin⁽³⁾
- R5 Recikliranje/pridobivanje drugih anorganskih materialov⁽⁴⁾
- R6 Regeneracija kislin ali baz
- R7 Predelava sestavin, ki se uporabljajo za zmanjšanje onesnaževanja
- R8 Predelava sestavin iz katalizatorjev
- R9 Ponovno rafiniranje olja ali drugi načini ponovne uporabe olja
- R10 Vnos v ali na tla v korist kmetijstvu ali za ekološko izboljšanje
- R11 Uporaba odpadkov, pridobljenih s katerim koli od postopkov, označenih z R1 do R10
- R12 Izmenjava odpadkov za predelavo s katerim koli od postopkov, označenih z R1 do R11⁽⁵⁾
- R13 Skladiščenje odpadkov do katerega koli od postopkov, označenih z R1 do R12 (razen začasnega skladiščenja odpadkov in predhodnega skladiščenja odpadkov)

- (1) To vključuje sežigalnice za predelavo trdnih komunalnih odpadkov samo takrat, kadar je njihova energetska učinkovitost enaka ali večja od:
- 0,60 za naprave, ki delujejo in imajo dovoljenje v skladu z veljavno zakonodajo pred 1. januarjem 2009,
 - 0,65 za naprave z dovoljenjem po 31. decembru 2008,
- ki se določi z uporabo naslednje enačbe:

$$\text{energetska učinkovitost} = \frac{(E_p - (E_f + E_i))}{(0,97 \times (E_w + E_f))}$$

v kateri:

- E_p pomeni letno proizvodnjo toplotne ali električne energije; izračuna se z električno energijo, pomnoženo z 2,6, in toplotno energijo, proizvedeno za komercialno uporabo, pomnoženo z 1,1 (GJ/leto),
 - E_f pomeni energijo, dovedeno v sistem iz goriv, ki prispevajo k proizvodnji pare, na leto (GJ/leto),
 - E_w pomeni energijo, ki jo vsebujejo odpadki za obdelavo, izračunano z uporabo neto kalorične vrednosti odpadkov, na leto (GJ/leto),
 - E_i pomeni dovedeno energijo, razen E_w in E_f , na leto (GJ/leto),
 - 0,97 je faktor, ki pomeni energetske izgube zaradi pepela iz kotla in rešetk ter sevanja.
- Ta enačba se uporablja v skladu z referenčnim dokumentom o najboljših razpoložljivih tehnikah za sežig odpadkov.
- (2) To zajema pripravo za ponovno uporabo, uplinjanje in pirolizo z uporabo sestavin, kot so kemikalije, in uporabo organskih materialov za zasipanje.
- (3) To vključuje pripravo za ponovno uporabo.
- (4) To zajema pripravo za ponovno uporabo, recikliranje anorganskih gradbenih materialov, uporabo anorganskih materialov za zasipanje ter čiščenje tal, katerega rezultat je možnost ponovne rabe tal.
- (5) Če ni druge ustrezne R-kode, lahko to vključuje predhodne postopke pred predelavo, vključno s predobdelavo, med drugim razgradnjo, sortiranje, drobljenje, stiskanje, peletiranje, sušenje, mletje, kondicioniranje, ponovno pakiranje, ločevanje, spajanje ali mešanje pred katerim koli postopkom, označenim z R1 do R11.

PRILOGA 2

POSTOPKI ODSTRANJEVANJA

- D1 Odlaganje v ali na zemljo (npr. odlaganje na odlagališčih itd.)
- D2 Obdelava v zemlji (npr. biološka razgradnja tekočih odpadkov ali muljev v tleh itd.)
- D3 Globinsko injektiranje (npr. injektiranje odpadkov, ki se lahko črpajo, v vrtine, solne jaške ali naravno dana odlagališča itd.)
- D4 Površinska zajezitev (npr. vlivanje tekočih odpadkov ali muljev v jame, ribnike ali lagune itd.)
- D5 Posebej projektirano odlagališče (npr. odlaganje v posamezne obložene celice s pokrovom, ločene med seboj in od okolja, itd.)
- D6 Izpuščanje v vode, razen v morja/oceane
- D7 Izpuščanje v morja/oceane, vključno z odlaganjem na morsko dno
- D8 Biološka obdelava, ki ni določena drugje v tej prilogi, pri kateri nastanejo končne spojine ali mešanice, ki se odstranjujejo s katerim koli od postopkov, označenih z D1 do D12
- D9 Fizikalno-kemična obdelava, ki ni določena drugje v tej prilogi, pri kateri nastanejo končne spojine ali mešanice, ki se odstranjujejo s katerim koli od postopkov, označenih z D1 do D12 (npr. izparevanje, sušenje, kalcinacija itd.)
- D10 Sežiganje na kopnem
- D11 Sežiganje na morju⁽¹⁾
- D12 Trajno skladiščenje (npr. nameščanje posod v rudnik itd.)
- D13 Spajanje ali mešanje pred izvajanjem katerega koli od postopkov, označenih z D1 do D12⁽²⁾
- D14 Ponovno pakiranje pred izvajanjem katerega koli od postopkov, označenih z D1 do D13
- D15 Skladiščenje do katerega koli od postopkov, označenih z D1 do D14 (razen začasnega skladiščenja odpadkov in predhodnega skladiščenja odpadkov)

⁽¹⁾ Ta postopek je prepovedan s predpisi EU in mednarodnimi pogodbami.

⁽²⁾ Če ni druge ustrezne kode D, lahko to vključuje predhodne postopke pred odstranjevanjem, vključno s predobdelavo, med drugim sortiranje, drobljenje, stiskanje, peletiranje, sušenje, mletje, kondicioniranje ali ločevanje pred katerim koli postopkom, označenim z D1 do D12.

PRILOGA 3

OVREDNOTENJE NEVARNIH LASTNOSTI ODPADKOV

I. LASTNOSTI, ZARADI KATERIH SO ODPADKI NEVARNI

Opomba: Pomen oznak razredov nevarnosti in kategorij nevarnosti ter oznake za stavke o nevarnosti za sestavine odpadkov za razvrstitev odpadkov, ki jih uporablja Priloga III Direktive 2008/98/ES, so povzeti po Uredbi (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi, o spremembi in razveljavitvi direktiv 67/548/EGS in 1999/45/ES ter spremembi Uredbe (ES) št. 1907/2006 (UL L št. 353, 31. 12. 2008, str. 1), zadnjič spremenjeni z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2021/1962 z dne 12. avgusta 2021 o spremembi Priloge VI k Uredbi (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi (UL L št. 400, 12. 11. 2021, str. 16), (v nadaljnjem besedilu: Uredba (ES) št. 1272/2008).

HP 1	Eksplozivno
Sem spadajo odpadki, ki lahko pri kemijski reakciji sproščajo plin pri takšni temperaturi in tlaku ter s takšno hitrostjo, ki povzročijo škodo okolici. Sem spadajo tudi pirotehnični odpadki, eksplozivni organski peroksidni odpadki in eksplozivni samoreaktivni odpadki.	

Kadar odpadki vsebujejo eno ali več snovi, ki so razvrščene z eno od oznak razreda nevarnosti in kategorije ter oznak za stavke o nevarnosti, prikazanih v Tabeli 1, se odpadki ovrednotijo glede na lastnosti HP 1, če je to primerno in sorazmerno, v skladu s testnimi metodami. Če prisotnost snovi, zmesi ali izdelka kaže, da so odpadki eksplozivni, se razvrstijo kot nevarni z oznako HP 1.

Tabela 1: Oznake razreda in kategorije nevarnosti ter oznake za stavke o nevarnosti za sestavine odpadkov za razvrstitev odpadkov kot nevarnih z oznako HP 1:

Oznake razreda nevarnosti in kategorije nevarnosti	Oznake za stavke o nevarnosti
Eksplozivi, nestabilni eksplozivi	H 200
Eksplozivi, podrazred 1.1	H 201
Eksplozivi, podrazred 1.2	H 202
Eksplozivi, podrazred 1.3	H 203
Eksplozivi, podrazred 1.4	H 204
Samoreaktivne snovi in zmesi, vrsta A	H 240
Organski peroksidi, vrsta A	
Samoreaktivne snovi in zmesi, vrsta B	H 241
Organski peroksidi, vrsta B	

HP 2	Oksidativno
Sem spadajo odpadki, ki lahko, običajno z dovajanjem kisika, povzročijo vžig drugih snovi ali prispevajo k njihovem vžigu.	

Kadar odpadki vsebujejo eno ali več snovi, ki so razvrščene z eno od oznak razreda nevarnosti in kategorije ter oznak za stavke o nevarnosti, prikazanih v Tabeli 2, se odpadki ovrednotijo glede na lastnost HP 2, če je to primerno in sorazmerno, v skladu s testnimi metodami. Če prisotnost snovi kaže, da so odpadki oksidativni, se razvrstijo kot nevarni z oznako HP 2.

Tabela 2: Oznake razreda in kategorije nevarnosti ter oznake za stavke o nevarnosti za razvrstitev odpadkov kot nevarnih z oznako HP 2:

Oznake razreda nevarnosti in kategorije nevarnosti	Oznake za stavke o nevarnosti
Oksidativni plini, kategorija nevarnosti 1	H 270
Oksidativne tekočine, kategorija nevarnosti 1	H 271
Oksidativne trdne snovi, kategorija nevarnosti 1	
Oksidativne tekočine, kategorija nevarnosti 2, 3	H 272
Oksidativne trdne snovi, kategorija nevarnosti 2, 3	

HP 3	Vnetljivo
Sem spadajo:	
<ul style="list-style-type: none"> - vnetljivi tekoči odpadki, ki imajo plamenišče pod 60 °C, ali odpadna plinska olja, dizel in lahka kurilna olja, ki imajo plamenišče > 55 °C in ≤ 75 °C; - vnetljivi pirofori trdni ali tekoči odpadki, ki se lahko tudi v majhnih količinah ob stiku z zrakom vžgejo v petih minutah; - vnetljivi trdni odpadki, ki so hitro vnetljivi ali lahko povzročijo ogenj ali k njemu prispevajo s trenjem; - vnetljivi plinasti odpadki, ki so vnetljivi na zraku pri 20 °C in standardnem tlaku 101,3 kPa; - odpadki, ki ob stiku z vodo sproščajo nevarne količine vnetljivih plinov; - drugi vnetljivi odpadki v obliki aerosola, vnetljivi samosegrevajoči se odpadki, vnetljivi organski peroksidi in vnetljivi samoreaktivni odpadki. 	

Kadar odpadki vsebujejo eno ali več snovi, ki so razvrščene z eno od oznak razreda nevarnosti in kategorije ter oznak za stavke o nevarnosti, prikazanih v Tabeli 3, se odpadki ovrednotijo, če je to primerno in sorazmerno, v skladu s testnimi metodami. Če prisotnost snovi kaže, da so odpadki vnetljivi, se razvrstijo kot nevarni z oznako HP 3.

Tabela 3: Oznake razreda in kategorije nevarnosti ter oznake za stavke o nevarnosti za sestavine odpadkov za razvrstitev odpadkov kot nevarnih z oznako HP 3:

Oznake razreda nevarnosti in kategorije nevarnosti	Oznake za stavke o nevarnosti
Vnetljivi plini, kategorija nevarnosti 1	H220
Vnetljivi plini, kategorija nevarnosti 2	H221
Aerosoli, kategorija nevarnosti 1	H222
Aerosoli, kategorija nevarnosti 2	H223
Vnetljive tekočine, kategorija nevarnosti 1	H224
Vnetljive tekočine, kategorija nevarnosti 2	H225
Vnetljive tekočine, kategorija nevarnosti 3	H226
Vnetljive trdne snovi, kategorija nevarnosti 1	H228
Vnetljive trdne snovi, kategorija nevarnosti 2	
Samoreaktivne snovi in zmesi, vrste C, D	H242
Samoreaktivne snovi in zmesi, vrste E, F	
Organski peroksidi, vrste C, D	
Organski peroksidi, vrste E, F	
Piroforne tekočine, kategorija nevarnosti 1	H250
Piroforne trdne snovi, kategorija nevarnosti 1	
Samosegrevajoče se snovi in zmesi, kategorija nevarnosti 1	H251
Samosegrevajoče se snovi in zmesi, kategorija nevarnosti 2	H252
Snovi in zmesi, ki v stiku z vodo sproščajo vnetljive pline, kategorija nevarnosti 1	H 260
Snovi in zmesi, ki v stiku z vodo sproščajo vnetljive pline, kategorija nevarnosti 2	H 261
Snovi in zmesi, ki v stiku z vodo sproščajo vnetljive pline, kategorija nevarnosti 3	

HP 4	Dražilno – draženje kože in poškodbe oči
Sem spadajo odpadki, ki lahko ob stiku s kožo ali očmi povzročijo draženje kože ali poškodbo oči.	

Kadar odpadki vsebujejo eno ali več snovi v koncentracijah nad mejnim pragom in so razvrščene z eno od oznak razreda nevarnosti in kategorije ter oznak za stavke o nevarnosti iz tega oddelka, hkrati pa je dosežena ali presežena ena ali več od mejnih koncentracij, navedenih v nadaljevanju, se odpadki razvrstijo kot nevarni z oznako HP 4.

Mejni prag za nevaren odpadki z razredom in kategorijo nevarnosti Jedkost za kožo/draženje kože, kategorija nevarnosti 1A, 1B, 1C (H314), Jedkost za kožo/draženje kože, kategorija nevarnosti 2 (H315), Hude poškodbe oči/draženje oči, kategorija nevarnosti 1 (H318) in Hude poškodbe oči/draženje oči, kategorija nevarnosti 2 (H319), je 1%.

Če vsota koncentracij vseh snovi, razvrščenih kot Jedkost za kožo/draženje kože, kategorija nevarnosti 1A (H314), znaša 1 % ali več, se odpadki razvrstijo kot nevarni po HP 4.

Če vsota koncentracij vseh snovi, razvrščenih kot H318, znaša 10 % ali več, se odpadki razvrstijo kot nevarni po HP 4.

Če vsota koncentracij vseh snovi, razvrščenih kot H315 in H319, znaša 20 % ali več, se odpadki razvrstijo kot nevarni po HP 4.

Opomba: Odpadki, ki vsebujejo snovi, razvrščene kot H314 (Jedkost za kožo/draženje kože, kategorija nevarnosti 1A, 1B ali 1C) v količinah, ki znašajo 5 % ali več, se razvrstijo kot nevarni z oznako HP 8. HP 4 se ne uporablja, če so odpadki razvrščeni kot HP 8.

HP 5	Specifična strupenost za ciljne organe (STOT)/strupenost pri vdihavanju
Sem spadajo odpadki, ki lahko povzročijo specifično strupenost za ciljne organe zaradi enkratne ali ponavljajoče se izpostavljenosti ali ki povzročajo akutne strupene učinke zaradi vdihavanja.	

Kadar odpadki vsebujejo eno ali več snovi, ki so razvrščene z eno ali več oznak razreda nevarnosti in kategorije ter oznak za stavke o nevarnosti, prikazanih v Tabeli 4, hkrati pa je dosežena ali presežena ena ali več od mejnih koncentracij iz Tabele 4, se odpadki razvrstijo kot nevarni po HP 5. Kadar so v odpadkih prisotne snovi, razvrščene kot specifično strupene za ciljne organe (STOT), mora biti posamezna snov prisotna v mejni koncentraciji ali nad njo, da se odpadki razvrstijo kot nevarni z oznako HP 5.

Kadar odpadki vsebujejo eno ali več snovi, ki so razvrščene kot Nevarnost pri vdihavanju, kategorija nevarnosti 1 (H304), in je dosežena sli presežena mejna koncentracija vsote navedenih snovi ter gre za tekoče odpadke, se ti razvrstijo kot nevarni z oznako HP 5 samo v primeru, ko skupna kinematična viskoznost (pri 40 °C) ne presega 20,5 mm²/s.

Tabela 4: Oznake razreda in kategorije nevarnosti ter oznake za stavke o nevarnosti za sestavine odpadkov in ustrezne mejne koncentracije za razvrstitev odpadkov kot nevarnih z oznako HP 5

Oznake razreda nevarnosti in kategorije nevarnosti	Oznake za stavke o nevarnosti	Mejna koncentracija
Specifična strupenost za ciljne organe – enkratna izpostavljenost, kategorija nevarnosti 1	H370	1 %
Specifična strupenost za ciljne organe – enkratna izpostavljenost, kategorija nevarnosti 2	H371	10 %
Specifična strupenost za ciljne organe – enkratna izpostavljenost, kategorija nevarnosti 3, draženje dihalnih poti	H335	20 %
Specifična strupenost za ciljne organe – enkratna izpostavljenost, kategorija nevarnosti 1	H372	1 %
Specifična strupenost za ciljne organe – enkratna izpostavljenost, kategorija nevarnosti 2	H373	10 %
Nevarnost pri vdihavanju, kategorija nevarnosti 1	H304	10 %

HP 6	Akutna strupenost
Sem spadajo odpadki, ki lahko povzročijo akutne strupene učinke po oralnem vnosu ali vnosu prek kože ali pri izpostavljenosti po vnosu prek dihalnih poti.	

Če je vsota koncentracij vseh snovi v odpadkih, razvrščenih z oznako razreda nevarnosti in kategorije akutne strupenosti ter oznako za stavke o nevarnosti iz Tabele 5, enaka mejni vrednosti iz Tabele 5 ali jo presega, se odpadki razvrstijo kot nevarni z oznako HP 6. Kadar je v odpadkih prisotna več kot ena snov, ki je razvrščena kot akutno strupena, je vsota koncentracij zahtevana le za snovi znotraj iste kategorije nevarnosti.

Pri vrednotenju se upoštevajo naslednji mejni pragovi:

- za Akutno strupenost kategorij nevarnosti 1, 2 ali 3 (H300, H310, H330, H301, H311, H331): 0,1 %;
- za Akutno strupenost kategorije nevarnosti 4 (H302, H312, H332): 1 %.

Tabela 5: Oznake razreda in kategorije nevarnosti ter oznake za stavke o nevarnosti za sestavine odpadkov in ustrezne mejne koncentracije za razvrstitev odpadkov kot nevarnih z oznako HP 6

Oznake razreda nevarnosti in kategorije nevarnosti	Oznake za stavke o nevarnosti	Mejna koncentracija
Akutna strupenost (oralno), kategorija nevarnosti 1	H300	0,1 %
Akutna strupenost (oralno), kategorija nevarnosti 2		0,25 %
Akutna strupenost (oralno), kategorija nevarnosti 3	H301	5 %
Akutna strupenost (oralno), kategorija nevarnosti 4	H302	25 %
Akutna strupenost (dermalno), kategorija nevarnosti 1	H310	0,25 %
Akutna strupenost (dermalno), kategorija nevarnosti 2		2,5 %
Akutna strupenost (dermalno), kategorija nevarnosti 3	H311	15 %
Akutna strupenost (dermalno), kategorija nevarnosti 4	H312	55 %
Akutna strupenost (vdihavanje), kategorija nevarnosti 1	H330	0,1 %
Akutna strupenost (vdihavanje), kategorija nevarnosti 2	H330	0,5 %
Akutna strupenost (vdihavanje), kategorija nevarnosti 3	H331	3,5 %
Akutna strupenost (vdihavanje), kategorija nevarnosti 4	H332	22,5 %

HP 7	Rakotvorno
Sem spadajo odpadki, ki povzročajo raka ali povečujejo njegovo pojavnost.	

Kadar odpadki vsebujejo snov, ki je razvrščena z eno od oznak razreda nevarnosti in kategorije ter oznak za stavke o nevarnosti, hkrati pa je presežena ali dosežena ena od mejnih koncentracij, prikazanih v Tabeli 6, se odpadki razvrstijo kot nevarni z oznako HP 7. Kadar je v odpadkih prisotna več kot ena snov, ki je razvrščena kot rakotvorna, mora biti posamezna snov prisotna v mejni koncentraciji ali nad njo, da se odpadki razvrstijo kot nevarni z oznako HP 7.

Tabela 6: Oznake razreda in kategorije nevarnosti ter oznake za stavke o nevarnosti za sestavine odpadkov in ustrezne mejne koncentracije za razvrstitev odpadkov kot nevarnih z oznako HP 7

Oznake razreda nevarnosti in kategorije nevarnosti	Oznake za stavke o nevarnosti	Mejna koncentracija
Rakotvornost, kategorija nevarnosti 1A	H350	0,1 %
Rakotvornost, kategorija nevarnosti 1B		
Rakotvornost, kategorija nevarnosti 2	H351	1,0 %

HP 8	Jedko
Sem spadajo odpadki, ki lahko ob stiku s kožo povzročijo kožne razjede.	

Kadar odpadki vsebujejo eno ali več snovi, ki so razvrščene kot Jedkost za kožo/draženje kože, kategorija nevarnosti 1A, 1B ali 1C (H314), in je vsota njihovih koncentracij enaka 5 % ali višja, se odpadki razvrstijo kot nevarni z oznako HP 8. Mejni prag, ki se upošteva pri vrednotenju za Jedkost za kožo/draženje kože, kategorija nevarnosti 1A, 1B, 1C (H314), je 1,0 %.

HP 9	Infektivno
Sem spadajo odpadki, ki vsebujejo za življenje sposobne mikroorganizme ali njihove toksine, za katere je znano ali zanesljivo, da pri človeku ali drugih živih organizmih povzročajo bolezni.	

Odpadek ima nevarno lastnost HP 9, če vsebuje:

- za človekovo zdravje nevarne klice ali
- kužni material živalskega izvora.

HP 10	Strupeno za razmnoževanje
Sem spadajo odpadki, ki imajo škodljive učinke na spolno delovanje in plodnost pri odraslih moških in ženskah ter so strupeni za razvoj pri potomcih.	

Kadar odpadki vsebujejo snov, ki je razvrščena z eno od naslednjih oznak razreda nevarnosti in kategorije ter oznak za stavke o nevarnosti, hkrati pa je presežena ali dosežena ena od mejnih koncentracij, prikazanih v Tabeli 7, se odpadki razvrstijo kot nevarni po HP 10. Kadar je v odpadkih prisotna več kot ena snov, ki je razvrščena kot strupena za razmnoževanje, mora biti posamezna snov prisotna v mejni koncentraciji ali nad njo, da se odpadki razvrstijo kot nevarni z oznako HP 10.

Tabela 7: Oznake razreda in kategorije nevarnosti ter oznake za stavke o nevarnosti za sestavine odpadkov in ustrezne mejne koncentracije za razvrstitev odpadkov kot nevarnih z oznako HP 10

Oznake razreda nevarnosti in kategorije nevarnosti	Oznake za stavke o nevarnosti	Mejna koncentracija
Strupenost za razmnoževanje, kategorija nevarnosti 1A	H360	0,3 %
Strupenost za razmnoževanje, kategorija nevarnosti 1B		
Strupenost za razmnoževanje, kategorija nevarnosti 2	H361	3,0 %

HP 11	Mutageno
Sem spadajo odpadki, ki lahko povzročijo mutacijo, ki je trajna sprememba količine ali strukture genskega materiala v celici.	

Kadar odpadki vsebujejo snov, ki je razvrščena z eno od naslednjih oznak razreda nevarnosti in kategorije ter oznak za stavke o nevarnosti, hkrati pa je presežena ali dosežena ena od mejnih koncentracij, prikazanih v Tabeli 8, se odpadki razvrstijo kot nevarni po HP 11. Kadar je v odpadkih prisotna več kot ena snov, ki je razvrščena kot mutagena, mora biti posamezna snov prisotna v mejni koncentraciji ali nad njo, da se odpadki razvrstijo kot nevarni z oznako HP 11.

Tabela 8: Oznake razreda in kategorije nevarnosti ter oznake za stavke o nevarnosti za sestavine odpadkov in ustrezne mejne koncentracije za razvrstitev odpadkov kot nevarnih z oznako HP 11

Oznake razreda nevarnosti in kategorije nevarnosti	Oznake za stavke o nevarnosti	Mejna koncentracija
Mutagenost za zarodne celice, kategorija nevarnosti 1A	H340	0,1 %
Mutagenost za zarodne celice, kategorija nevarnosti 1B		
Mutagenost za zarodne celice, kategorija nevarnosti 2	H341	1,0 %

HP 12	Sproščanje akutno strupenega plina
Sem spadajo odpadki, ki sproščajo akutno strupene pline (Akutna strupenost, kategorija nevarnosti 1, 2 ali 3) v stiku z vodo ali kislino.	

Kadar odpadki vsebujejo snov, ki ji je dodeljen eden od naslednjih dodatnih stavkov o nevarnosti: EUH029, EUH031 in EUH032, se razvrstijo kot nevarni z oznako HP 12 v skladu s testnimi metodami ali smernicami.

HP 13	Povzročča preobčutljivost
Sem spadajo odpadki, ki vsebujejo eno ali več snovi, za katere je znano, da povzročajo preobčutljivost kože ali dihal.	

Kadar odpadki vsebujejo snov, ki je razvrščena kot takšna, da povzročča preobčutljivost, in ji je dodeljena oznaka stavka o nevarnosti H317 ali H334, hkrati pa je dosežena ali presežena mejna koncentracija 10 % za posamezno snov, se odpadki razvrstijo kot nevarni z oznako HP 13.

HP 14	Ekotoksično
Sem spadajo odpadki, ki pomenijo ali lahko pomenijo takojšnje ali kasnejše tveganje za eno ali več sestavin okolja.	

Odpadki, ki izpolnjujejo katerega koli od naslednjih pogojev, se razvrstijo kot odpadki z nevarno lastnostjo HP 14:

– odpadki, ki vsebujejo snov, razvrščeno kot snov, ki tanjša ozonski plašč, poleg tega pa ji je bila dodeljena oznaka stavka o nevarnosti H420 v skladu z Uredbo (ES) št. 1272/2008 in koncentracija takšne snovi dosega ali presega mejno koncentracijo 0,1 %.

– $[c (H420) \geq 0,1 \text{ \%}]$;

– odpadki, ki vsebujejo eno ali več snovi, ki so razvrščene kot akutno nevarne za vodno okolje in jim je bila dodeljena oznaka stavka o nevarnosti H400 v skladu z Uredbo (ES) št. 1272/2008, vsota koncentracij takšnih snovi pa dosega ali presega mejno koncentracijo 25 %; za takšne snovi se upošteva mejni prag 0,1 %;

– $[\sum c (H400) \geq 25 \text{ \%}]$;

– odpadki, ki vsebujejo eno ali več snovi, ki so razvrščene kot kronično nevarne za vodno okolje 1, 2 ali 3 z oznako stavka o nevarnosti H410, H411 ali H412 v skladu z Uredbo (ES) št. 1272/2008, in vsota koncentracij vseh snovi, ki so razvrščene kot kronično nevarne za vodno okolje 1 (H410), pomnožena s 100 in prišteta k vsoti koncentracij vseh snovi, ki so razvrščene kot kronično nevarne za vodno okolje 2 (H411), pomnoženi z 10 in prišteti k vsoti koncentracij vseh snovi, ki so razvrščene kot kronično nevarne za vodno okolje 3 (H412), dosega ali presega mejno koncentracijo 25 %. Za snovi, razvrščene kot H410, se upošteva mejni prag 0,1 %, za snovi, razvrščene kot H411 ali H412, pa se upošteva mejni prag 1 %;

– $[100 \times \sum c (H410) + 10 \times \sum c (H411) + \sum c (H412) \geq 25 \text{ \%}]$;

– odpadki, ki vsebujejo eno ali več snovi, ki so razvrščene kot kronično nevarne za vodno okolje 1, 2, 3 ali 4 in jim je bila dodeljena oznaka stavka o nevarnosti H410, H411, H412 ali H413 v skladu z Uredbo (ES) št. 1272/2008, vsota koncentracij vseh snovi, razvrščenih kot kronično nevarne za vodno okolje, pa dosega ali presega mejno koncentracijo 25 %; za snovi, razvrščene kot H410, se upošteva mejni prag 0,1 %, za snovi, razvrščene kot H411, H412 ali H413, pa se upošteva mejni prag 1 %;

– $[\sum c H410 + \sum c H411 + \sum c H412 + \sum c H413 \geq 25 \text{ \%}]$,

pri čemer pomenita: Σ = vsota in c = koncentracija snovi.

HP 15	Odpadki, ki lahko kažejo zgoraj navedeno nevarno lastnost, ki jih izvorni odpadki neposredno ne kažejo
-------	--

Kadar odpadki vsebujejo eno ali več snovi, ki jim je dodeljen eden od stavkov o nevarnosti ali dodatnih stavkov o nevarnosti, prikazanih v Tabeli 9, se odpadki razvrstijo kot nevarni z oznako HP 15, razen če so odpadki v taki obliki, da ne bodo v nobenem primeru izrazili eksplozivnih ali potencialno eksplozivnih lastnosti.

Tabela 9: Stavki o nevarnosti in dodatni stavki o nevarnosti za sestavine odpadkov za razvrstitev odpadkov kot nevarnih z oznako HP 15

Stavki o nevarnosti/dodatni stavki o nevarnosti	
Pri požaru lahko eksplodira v masi	H205
Eksplozivno v suhem stanju	EUH001
Lahko tvori eksplozivne peroksidge	EUH019
Nevarnost eksplozije ob segrevanju v zaprtem prostoru	EUH044

II. TESTNE METODE

Metode, ki jih je treba uporabiti pri določitvi nevarnih lastnosti odpadkov, so opisane v Uredbi Komisije (ES) št. 440/2008 z dne 30. maja 2008 o določitvi testnih metod v skladu z Uredbo (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) (UL L št. 142, 31. 5. 2008, str. 1), zadnjič spremenjeno z Uredbo Komisije (EU) 2019/1390 z dne 31. julija 2019 o spremembi Priloge k Uredbi (ES) št. 440/2008 o določitvi testnih metod v skladu z Uredbo (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) zaradi njene prilagoditve tehničnemu napredku, in v drugih ustreznih opombah CEN ali drugih mednarodno priznanih testnih metodah in smernicah.

PRILOGA 4

PRAVILA ZA IZRAČUN DOSEGANJA CILJEV IZ 1., 2. IN 3. TOČKE PRVEGA ODSTAVKA 13. ČLENA TE UREDBE

(1) Za namene izračuna, ali so doseženi cilji iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka 13. člena te uredbe:

1. se izračuna masa komunalnih odpadkov, nastalih in pripravljenih za ponovno uporabo ali recikliranih v izbranem koledarskem letu;

2. se masa komunalnih odpadkov, pripravljenih za ponovno uporabo, izračuna kot masa proizvodov ali sestavnih delov proizvodov, ki so postali komunalni odpadki in v zvezi s katerimi so bili opravljeni vsi potrebni postopki preverjanja, čiščenja ali popravil, s čimer se omogoči njihova ponovna uporaba brez nadaljnega sortiranja ali predobdelave;

3. se masa recikliranih komunalnih odpadkov izračuna kot masa odpadkov, v zvezi s katerimi so bili opravljeni vsi potrebni postopki preverjanja, sortiranja in drugi predhodni postopki, s katerimi se odstranijo odpadni materiali, ki niso cilj poznejše predelave, in se zagotovi visoka kakovost recikliranja, in ki vstopajo v postopek recikliranja, v katerem se odpadni materiali dejansko ponovno predelajo v proizvode, materiale ali snovi.

(2) Za namene 3. točke prejšnjega odstavka se komunalni odpadki stehtajo, ko vstopijo v postopek recikliranja.

Ne glede na prejšnji stavek se lahko komunalni odpadki stehtajo na izhodu iz katerega koli postopka sortiranja, in sicer pod pogojem, da:

1. se takšni izhodni odpadki nato reciklirajo;

2. se masa materialov ali snovi, ki se odstranijo v nadaljnjih postopkih pred postopkom recikliranja in se nato ne reciklirajo, ne vključi v maso odpadkov, ki se poročajo kot reciklirani.

(3) Za namene izračuna, ali so doseženi cilji iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka 13. člena te uredbe se lahko količina biorazgradljivih komunalnih odpadkov, ki vstopajo v aerobno ali anaerobno obdelavo, šteje za reciklirano, kadar s to obdelavo nastanejo kompost, digestat ali drug izhodni produkt s podobno količino reciklirane vsebnosti glede na vhodni odpadni material, ki naj bi se uporabljal kot reciklirani proizvod, material ali snov. Kadar se izhodni produkt uporabi v ali na tleh, ga lahko države članice štejejo kot recikliranega samo, če ta raba koristi kmetijstvu ali pomeni ekološko izboljšanje.

Od 1. januarja 2027 se lahko komunalni biološki odpadki, ki vstopajo v aerobno ali anaerobno obdelavo, štejejo kot reciklirani samo, če so v skladu z 18. členom te uredbe zbrani ločeno ali ločeni na kraju nastanka.

(4) Za namene izračuna, ali so doseženi cilji iz 3., 4. in 5. točke prvega odstavka 13. člena te uredbe, se količina odpadnih materialov, ki po predobdelavi, ki se izvede pred predelavo, prenehajo biti odpadki, lahko šteje za reciklirano pod pogojem, da so takšni materiali namenjeni nadaljnji ponovni predelavi v proizvode, materiale ali snovi, ki se bodo uporabljali za prvotni namen ali druge namene. Vendar se materiali, ki niso več odpadki in bodo uporabljeni kot gorivo ali druga sredstva za pridobivanje energije ali bodo sežgani, uporabljeni za zasipanje ali odloženi na odlagališčih, ne upoštevajo pri izračunu doseganja ciljev recikliranja.

(5) Za namene izračuna, ali so doseženi cilji iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka 13. člena te uredbe, se lahko upošteva tudi recikliranje kovin, izločenih po sežigu komunalnih odpadkov, in sicer pod pogojem, da reciklirane kovine izpolnjujejo določena merila kakovosti, določena v Izvedbenem sklepu Komisije (EU) 2019/1004 z dne 7. junija 2019 o določitvi pravil za izračun, preverjanje in sporočanje podatkov o odpadkih v skladu z Direktivo 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Izvedbenega sklepa Komisije C(2012) 2384.

(6) Pri izračunu doseganja ciljev iz 1., 2. in 5. točke prvega odstavka 13. člena te uredbe se upoštevajo tudi tisti odpadki, ki so bili v RS zbrani in nato poslani v drugo državo članico ne glede na to, da so se v tej državi članici pripravili za ponovno uporabo, reciklirali ali uporabili za zasipanje. Odpadki iz prejšnjega stavka, ki so bili zbrani v drugi državi članici in poslani v RS na pripravo za ponovno uporabo, recikliranje ali zasipanje, se pri izračunavanju ciljev iz 3., 4. in 5. točke prvega odstavka 13. člena te uredbe v RS ne upoštevajo.

(7) Pri izračunu doseganja ciljev iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka 13. člena te uredbe se upoštevajo tudi tisti odpadki, ki so bili v RS zbrani in nato poslani v tretjo državo, če so izpolnjene zahteve iz sedmega odstavka 13. člena te uredbe in če v skladu z Uredbo (ES) št. 1013/2006 izvoznik lahko dokaže, da pošiljka odpadkov izpolnjuje zahteve iz navedene uredbe in da je obdelava odpadkov v tretji državi izvedena pod pogoji, ki so v splošnem enakovredni zahtevam, določenim v pravnem redu Evropske unije.

(8) Pri zagotavljanju zanesljivosti in točnosti zbranih podatkov o recikliranih odpadkih se lahko uporabljajo stopnje povprečnih izgub samo v primerih, kadar zanesljivih podatkov ni mogoče pridobiti drugače, in se izračunajo na podlagi pravil izračunavanja, določenih v Izvedbenem sklepu Komisije (EU) 2019/1004 z dne 7. junija 2019 o določitvi pravil za izračun, preverjanje in sporočanje podatkov o odpadkih v skladu z Direktivo 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Izvedbenega sklepa Komisije C(2012) 2384.

PRILOGA 5

DOPUSTNE VSEBNOSTI ZA ONESNAŽEVALA V NJIHOVIH IZLUŽKIH ZA PREDELANE SNOVI ALI PREDMETE, KI BODO UPORABLJENI V ZUNANJEM OKOLJU IN IZPOSTAVLJENI ATMOSFERSKIM VPLIVOM IN IMAJO LASTNOST IZLUŽEVANJA

Preglednica: Dopustne vsebnosti onesnaževal v izlužkih predelane snovi ali predmeta

Parameter	Izražen kot	Dopustne vsebnosti onesnaževal v izlužkih predelane snovi ali predmeta pri L/S = 10 l/kg v [mg/kg suhe snovi]		
		Na območju brez varstvenih režimov po predpisih o vodah	Na območju brez varstvenih režimov po predpisih o vodah, če je povprečna vodoprepustnost predelanih snovi ali predmetov $\leq 10^{-9}$ m/s ¹)	Na vodovarstvenih območjih
Izhodiščni parametri				
kadmij	Cd	0,025	0,04	0,0025
baker	Cu	0,5	2	0,05
nikelj	Ni	0,4	0,5	0,08
svinec	Pb	0,5	0,6	0,035
cink	Zn	2	3,5	0,35
celotni krom	Cr	0,5	0,6	0,05
krom ⁶⁺	Cr	0,1	0,15	0,005
živo srebro	Hg	0,005	0,01	0,001
kobalt	Co	0,03	0,5	0,003
molibden	Mo	0,5	1	0,1
antimon	Sb	0,3	0,5	0,03
selen	Se	0,6	1	0,06
barij	Ba	20	20	1
arzen	As	0,1	0,4	0,01
fluoridi	F	10	10	1
kloridi	Cl	800	1000	80
sulfati	SO ₄	2500 ^{a)}	5000 ^{a)}	500 ^{a)}
ogljikovodiki C10-C40 (mineralna olja)		5 ^{b)}	5 ^{b)}	0,5 ^{b)}
kloroalkani, C 10-13 (CAS št. 85535-84-8)		0,04 ^{c)}	0,05 ^{c)}	0,01 ^{c)}
heksabromociklododekani (HBCDD) ²⁾		0,02 ^{c)}	0,025 ^{c)}	0,002 ^{c)}
di(2-etilheksil)ftalat (DEHP) (CAS št. 117-81-7)		0,01 ^{c)}	0,015 ^{c)}	0,001 ^{c)}
adsorbiljivi organski halogeni (AOX)	Cl	0,5 ^{d)}	0,5 ^{d)}	0,05 ^{d)}
lahkohlapni aromatski ogljikovodiki (BTX)		0,1 ^{e)}	0,1 ^{e)}	0,01 ^{e)}
benzen		0,1 ^{e)}	0,1 ^{e)}	0,01 ^{e)}
etilbenzen		0,1 ^{e)}	0,1 ^{e)}	0,01 ^{e)}
toluen		0,1 ^{e)}	0,1 ^{e)}	0,01 ^{e)}
ksilen		0,1 ^{e)}	0,1 ^{e)}	0,01 ^{e)}

dioksini in dioksinom podobne spojine ³⁾		0,0003 ^{f)}	0,00036 ^{f)}	0,00003 ^{f)}
poliklorirani bifenili (PCB) ⁴⁾		0,001 ^{g)}	0,001 ^{g)}	0,0001 ^{g)}
policiklični aromatski ogljikovodiki (PAO) ⁵⁾		0,01 ^{h)}	0,01 ^{h)}	0,001 ^{h)}
fenolni indeks	C ₆ H ₅ OH	1 ⁱ⁾	2 ⁱ⁾	0,3 ⁱ⁾
Dodatni izhodiščni parametri				
bromirani difeniletri ⁶⁾		0,0005	0,0005	0,00014
heksaklorobenzen (CAS št. 118-74-1)		0,001	0,001	0,0005
heksaklorobutadien (CAS št. 87-68-3)		0,001	0,001	0,0005
heksaklorocikloheksan ⁷⁾ (CAS št. 608-73-1)		0,002	0,002	0,001
nonilfenoli ⁸⁾		0,03	0,03	0,003
oktilfenoli ⁹⁾		0,01	0,02	0,001
pentaklorobenzen (CAS št. 608-93-5)		0,0007	0,0007	0,00007
tributilkositrove spojine ¹⁰⁾		0,00002	0,00002	0,000002
triklorobenzeni (CAS št. 12002-48-1)		0,04	0,04	0,004
triklorometan (kloroform) (CAS št. 67-66-3)		0,1	0,1	0,01
perfluorooktan sulfonska kislina in njeni derivati (PFOS) (CAS št. 1763-23-1)		0,1	0,1	0,036
heptaklor in heptaklor epoksid (CAS št. 76-44-8/ 1024-57-3)		0,003	0,003	0,0001
kvinoksifen (CAS št. 124495-18-7)		0,003	0,003	0,0001
dikofol (CAS št. 115-32-2)		0,003	0,003	0,0001
trifluralin (CAS št. 1582-09-8)		0,003	0,003	0,0001
nitrat	N	20	50	2
pesticidi ¹¹⁾		0,005	0,005	0,00035

- 1) kriterij se nanaša tudi na primere, ko je plast predelane snovi ali predmeta z vodoprepustnostjo > 10⁻⁹ m/s pod krovino z vodoprepustnostjo ≤ 10⁻⁹ m/s debeline najmanj 70 cm ali pod plastjo iz asfalta ali betona
- 2) to se nanaša na 1,3,5,7,9,11-heksabromociklododekan (CAS 25637-99-4), 1,2,5,6,9,10-heksabromociklododekan (CAS 3194-55-6), α-heksabromociklododekan (CAS 134237-50-6), β-heksabromociklododekan (CAS 134237-51-7) in γ-heksabromociklododekan (CAS 134237-52-8)
- 3) to se nanaša na naslednje spojine: 7 polikloriranih dibenzo-p-dioksinov (PCDD): 2,3,7,8-T4CDD (CAS 1746-01-6), 1,2,3,7,8-P5CDD (CAS 40321-76-4), 1,2,3,4,7,8-H6CDD (CAS 39227-28-6), 1,2,3,6,7,8-H6CDD (CAS 57653-85-7), 1,2,3,7,8,9-H6CDD (CAS 19408-74-3), 1,2,3,4,6,7,8-H7CDD (CAS 35822-46-9), 1,2,3,4,6,7,8,9-O8CDD (CAS 3268-87-9); 10 polikloriranih dibenzofuranov (PCDF): 2,3,7,8-T4CDF (CAS 51207-31-9), 1,2,3,7,8-P5CDF (CAS 57117-41-6), 2,3,4,7,8-P5CDF (CAS 57117-31-4), 1,2,3,4,7,8-H6CDF (CAS 70648-26-9), 1,2,3,6,7,8-H6CDF (CAS 57117-44-9), 1,2,3,7,8,9-H6CDF (CAS 72918-21-9), 2,3,4,6,7,8-H6CDF (CAS 60851-34-5), 1,2,3,4,6,7,8-H7CDF (CAS 67562-39-4), 1,2,3,4,7,8,9-H7CDF (CAS 55673-89-7), 1,2,3,4,6,7,8,9-O8CDF (CAS 39001-02-0); 12 dioksinom podobnih polikloriranih bifenilov (PCB-DL): 3,3',4,4'-T4CB (PCB 77, CAS 32598-13-3), 3,3',4',5-T4CB (PCB 81, CAS 70362-50-4), 2,3,3',4,4'-P5CB (PCB 105, CAS 32598-14-4), 2,3,4,4',5-P5CB (PCB 114, CAS 74472-37-0), 2,3',4,4',5-P5CB (PCB 118, CAS 31508-00-6), 2,3',4,4',5'-P5CB (PCB 123, CAS 65510-44-3), 3,3',4,4',5-P5CB (PCB 126, CAS 57465-28-8), 2,3,3',4,4',5-H6CB (PCB 156, CAS 38380-08-4), 2,3,3',4,4',5'-H6CB (PCB 157, CAS 69782-90-7), 2,3',4,4',5,5'-H6CB (PCB 167, CAS 52663-72-6), 3,3',4,4',5,5'-H6CB (PCB 169, CAS 32774-16-6), 2,3,3',4,4',5,5'-H7CB (PCB 189, CAS 39635-31-9)

- 4) skupna koncentracija PCB je seštevek PCB 28, 52, 101, 118, 138, 153 in 180
- 5) skupna koncentracija PAO je seštevek: naftalena, antracena, fenantrena, fluorantena, benzo(a)antracena, krizena, benzo(a)pirena, benzo(ghi)perilena, benzo(k)fluorantena in indeno(1,2,3)pirena
- 6) le tetra-, penta-, heksa- in heptabromodifenileter (številke CAS 40088-47-9, 32534-81-9, 36483-60-0 oziroma 68928-80-3)
- 7) skupna koncentracija je seštevek α -HCH, β -HCH, γ -HCH in δ -HCH
- 8) nonilfenol (CAS 25154-52-3, EU 246-672-0), vključno z izomeroma 4-nonilfenolom (CAS 104-40-5, EU 203-199-4) in 4-nonilfenolom (razvejenim) (CAS 84852-15-3, EU 284-325-5)
- 9) oktilfenol (CAS 1806-26-4, EU 217-302-5), vključno z izomerom 4-(1,1',3,3'-tetrametilbutil)fenolom (CAS 140-66-9, EU 205-426-2)
- 10) vključno s tributilkositrovim kationom (CAS 36643-28-4)
- 11) vsota pesticidov, ki niso navedeni predhodno

a) za predelano snov ali predmet iz nenevarnih gradbenih odpadkov, ki ne vsebujejo sestavin ali onesnaževal iz plastike, kablov, sintetičnih ali mineralnih olj, organskih izolirnih materialov in drugih organskih sestavin, uporablja dvakratnik dopustne vsebnosti

b) parameter ni predmet analize izlužka za predelano snov ali predmet iz gradbenih odpadkov, ki ne vsebujejo onesnaževal iz sintetičnih ali mineralnih olj

c) parameter ni predmet analize izlužka za predelano snov ali predmet iz gradbenih odpadkov, ki ne vsebujejo sestavin ali onesnaževal iz plastike, kablov, organskih izolirnih materialov in drugih organskih sestavin, in je predmet analize izlužka le v primeru, če predelana snov ali predmet vsebuje plastiko, zlasti polistiren ali plastiko iz električne ali elektronske opreme

d) parameter je predmet analize izlužka le v primeru, če predelana snov ali predmet vsebuje sestavine iz muljev iz čistilnih naprav

e) parameter je predmet analize izlužka le v primeru, če predelana snov ali predmet vsebuje sestavine ali onesnaževala iz zemljine ali drugih odpadkov, onesnaženih z gorivi, gume, plastike ali lesa s premazi zaščitnih sredstev

f) parameter je predmet analize izlužka le v primeru, če predelana snov ali predmet vsebuje sestavine ali onesnaževala z odpadki iz gorenja na prostem, proizvodnje kloriranih sintetičnih ali mineralnih olj, beljenja papirja ali sredstev za zaščito lesa

g) parameter je predmet analize izlužka le v primeru, če predelana snov ali predmet vsebuje onesnaževala z dielektriki iz transformatorjev ali kondenzatorjev, kloriranimi sintetičnimi ali mineralnimi olji ter aditivi za plastiko, impregnacijska sredstva, pesticide, barve, lake, lepila, papir in tekstil

h) parameter je predmet analize izlužka le v primeru, če predelana snov ali predmet vsebuje sestavine ali onesnaževala z odpadki iz izgorevalnih ali drugih toplotnih procesov ali asfalta

i) parameter je predmet analize izlužka le v primeru, če predelana snov ali predmet vsebuje sestavine ali onesnaževala z odpadki iz proizvodnje plastičnih mas, polikarbonatov in epoksidnih smol ali z odpadki, ki vsebujejo fenolformaldehidne smole

Navodilo za določitev nabora onesnaževal in njihovih dopustnih vsebnosti v izlužkih predelanih snovi ali predmetov:

1. Če bo predelovalec odpadkov napravo za predelavo odpadkov šele gradil oziroma gre za bodočo predelavo odpadkov v predelano snov ali predmet, se analiza izlužkov iz četrtega odstavka 8. člena te uredbe izdelava na podlagi laboratorijsko proizvedene snovi in predmeta, pri čemer se izlužek pripravi 48 ur po laboratorijski izdelavi predelane snovi ali predmeta, postopek in metoda predelave na laboratorijski ravni pa morata biti identična predvidenemu postopku in metodi obdelave odpadkov, za katero vlagatelj vlaga vlogo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja.

2. V primerih iz petega in šestega odstavka 8. člena te uredbe se izlužek pripravi z odvzemom vzorca iz že nameščene ali vgrajene predelane snovi ali predmeta v zunanjem okolju, pri čemer se vzorčenje izvede po 48 urah po izvedenem nameščanju ali vgradnji.

3. V primerih iz dvanajstega odstavka 8. člena v povezavi z devetim odstavkom 8. člena te uredbe se analize izlužkov pripravijo z odvzemom vzorca predelane snovi ali predmeta ob njegovem nastanku v napravi za predelavo odpadkov, v povezavi z desetim odstavkom 8. člena te uredbe pa obdelovalec odpadkov zagotovi, da se analize izlužkov pripravijo na način iz 1. točke te priloge.

4. Nabor onesnaževal se določi na podlagi seznama izhodiščnih parametrov, kadar se zaradi izvora vstopnih odpadkov pričakuje prisotnost nitratov, pesticidov ali biocidov, pa tudi na podlagi dodatnih izhodiščnih parametrov.

5. Ne glede na določila prejšnje točke se v nabor onesnaževal za izdelavo analiz izlužkov iz četrtega odstavka 8. člena te uredbe ne vključijo tisti parametri, za katere iz vrednotenja nevarnih lastnosti odpadkov, ki vstopajo v proces recikliranja ali druge predelave odpadkov v predelane snovi ali predmete, ne izhaja, da so v njih prisotni ali da njihove koncentracije v izlužkih teh odpadkov ne presegajo 30 % od dopustne vsebnosti onesnaževal iz te priloge, pri čemer se upoštevajo tiste dopustne vsebnosti onesnaževal iz te priloge, ki so primerne glede na lastnosti predelane snovi ali predmeta in glede na območje, na katero se nanašajo dopustne vsebnosti onesnaževal iz te priloge. Vrednotenje nevarnih lastnosti odpadkov se izdelava na podlagi šestega odstavka 5. člena te uredbe in se lahko uporabi, če je bilo za posamezni odpadek le-to pridobljeno od povzročitelja odpadka in predano predelovalcu.

6. Ne glede na določila 4. točke te priloge se v nabor onesnaževal za izdelavo analiz izlužkov iz četrtega odstavka 8. člena te uredbe, analiziranih na podlagi analiz iz 1. točke te priloge, ne vključijo tisti parametri, za katere iz analize izlužkov izhaja, da koncentracije onesnaževal v izlužkih predelane snovi ali predmeta ne presegajo 30 % od dopustne vsebnosti onesnaževal iz te priloge, ki veljajo za določeno vrsto ali območje uporabe predelane snovi ali predmeta.

7. Predlog za spremljanje vsebnosti onesnaževal v izlužkih predelane snovi ali predmeta iz petega odstavka 8. člena te uredbe se pripravi tako, da se v nabor onesnaževal, ki jih bo treba spremljati, vključijo tista onesnaževala, ki presegajo 30 % od dopustne vsebnosti onesnaževal iz te priloge, razen za krom ⁶⁺, ki ga je treba spremljati v primeru, če vsebnost celotnega kroma presega 30 % od dopustne vsebnosti za celotni krom iz te priloge, in razen v primeru, ko gre za nameščanje ali vgradnjo predelane snovi ali predmeta na območju, določenem kot degradirano območje s predpisom Vlade in gre za onesnaževala, zaradi katerih je območje določeno kot degradirano.

8. Predelane snovi ali predmeti, ki bodo uporabljeni v zunanjem okolju in izpostavljeni atmosferskim vplivom, ne smejo vsebovati onesnaževala celotni organski ogljik – TOC nad 18 % mase v suhi snovi, če so vanje vključene tudi organske snovi, ki so v predelani snovi ali predmetu zaradi vstopnih odpadkov, ki sestavljajo več kot 30-odstotni delež v predelani snovi ali predmetu, in ne več kot 6 % mase v suhi snovi v drugih primerih.

9. Pripravo in analizo parametrov v izlužku predelane snovi ali predmeta mora izvesti akreditirani laboratorij po SIST EN ISO/IEC 17025. Izlužek se pripravi skladno s standardom SIST EN 1744-3. Za merjenje posameznega parametra v izlužku se lahko uporabljajo le metode, ki so validirane v skladu s standardom SIST EN ISO/IEC 17025 ali drugim mednarodno prizanim standardom in pri uporabi katerih je meja zaznavnosti vsaj desetkrat nižja od dopustne vsebnosti onesnaževal, določene za ta parameter v preglednici iz te priloge.

1773. Uredba o obveznem prispevku za promocijo kmetijskih in živilskih proizvodov za zavezance sektorja mleka za obdobje 2023–2025

Na podlagi tretjega in četrtega odstavka 9. člena Zakona o promociji kmetijskih in živilskih proizvodov (Uradni list RS, št. 26/11 in 57/12) Vlada Republike Slovenije izdaja

UREDBO
o obveznem prispevku za promocijo kmetijskih in živilskih proizvodov za zavezance sektorja mleka za obdobje 2023–2025

1. člen

(vsebina)

Ta uredba določa višino in začetek obračunavanja obveznega prispevka za promocijo kmetijskih in živilskih proizvodov (v nadaljnjem besedilu: prispevek) za zavezance iz sektorja pridelave in predelave mleka za kravje, ovčje in kozje mleko (v nadaljnjem besedilu: sektor mleka) za obdobje 2023–2025.

2. člen

(višina prispevka)

(1) Prispevek za obdobje 2023–2025 znaša 0,5 eura na 1 000 l mleka oziroma 0,4854 eura na 1 000 kg mleka.

(2) Prispevek iz prejšnjega odstavka zavezanca obračunata vsak do polovice vrednosti.

3. člen

(sektorska navodila)

Ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, pripravi sektorska navodila za plačilo prispevka za zavezance iz sektorja mleka in jih objavi na osrednjem spletnem mestu državne uprave najpozneje en mesec pred dnevom začetka obračunavanja prispevka.

4. člen

(začetek obračunavanja prispevka)

(1) Prispevek za zavezance iz sektorja mleka se začne obračunavati prvi dan naslednjega meseca po objavi naznanila o pridobitvi sklepa Evropske komisije o združljivosti sheme državne pomoči za promocijo in se obračunava do 31. decembra 2025.

(2) Minister, pristojen za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, objavi naznanilo iz prejšnjega odstavka v Uradnem listu Republike Slovenije.

KONČNA DOLOČBA

5. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00704-182/2022

Ljubljana, dne 30. maja 2022

EVA 2022-2330-0008

Vlada Republike Slovenije

Janez Janša

predsednik

VSEBINA

VLADA

1772.	Uredba o odpadkih	5665
1773.	Uredba o obveznem prispevku za promocijo kmetijskih in živilskih proizvodov za zavezance sektorja mleka za obdobje 2023–2025	5706

ISSN 1318-0576

9 771318 057017

Izdajatelj Služba Vlade RS za zakonodajo – v. d. direktorica mag. Mateja Lekan Štrukelj • Založnik Uradni list Republike Slovenije d.o.o. – direktor Denis Stroligo • Priprava Uradni list Republike Slovenije d.o.o. • Naročnina za obdobje 1. 1. do 31. 12. 2022 je 599 EUR (brez DDV), v ceno posameznega Uradnega lista Republike Slovenije je vračunan 5% DDV • Reklamacije se upoštevajo le mesec dni po izidu vsake številke • Uredništvo in uprava Ljubljana, Dunajska cesta 167 • Poštni predal 379 • Telefon tajništvo (01) 2001 821, računovodstvo in naročnine (01) 2001 863, telefaks (01) 2001 825, prodaja (01) 2001 838, preklici (01) 2001 842, telefaks (01) 4250 199, uredništvo (01) 2001 841/868, uredništvo (javni razpisi ...) (01) 2001 842, uredništvo – telefaks (01) 4250 199 • Internet: www.uradni-list.si – uredništvo e-pošta: objave@uradni-list.si • Transakcijski račun 02922-0011569767